Til forsiden af retsinformation.dk

2016/1 LSF 41
Offentliggørelsesdato: 14-10-2016
Erhvervs- og Vækstministeriet

Vis mere...

Sagsforløb 2016/1 LF 41

- Skriftlig fremsættelse af lovforslag
- *Lovforslag som fremsat*
- Udvalgsarbejde
- Betænkning over lovforslag
- Lovforslag som vedtaget
- Lov

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1 Anvendelsesområde og definitioner m.v.

Kapitel 2 Risikovurdering og risikostyring

Kapitel 3 Kundekendskabsprocedurer

Kapitel 4 Bistand fra tredjemand

Kapitel 5 Undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt

Kapitel 6 Grænseoverskridende virksomhed m.v.

Kapitel 7 Ansatte

Kapitel 8 Tavshedspligt og ansvar

Kapitel 9 Pengeoverførsler

Kapitel 10 Tilsyn m.v.

Kapitel 11 Kommunikation og samarbejdsforum

Kapitel 12 Parter og klagebestemmelser

Kapitel 13 Straf

Kapitel 14 Ikrafttræden, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Bilag 1

Bilag 2

Bilag 3

Den fulde tekst

Fremsat den 13. oktober 2016 af erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme[1)]

(Hvidvaskloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner m.v.

§ 1. Denne lov finder anvendelse på følgende virksomheder og personer:

1) Pengeinstitutter.
2) Realkreditinstitutter.
3) Fondsmæglerselskaber.
4) Livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.
5) Sparevirksomheder.
6) Udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge.
7) Forsikringsmæglere, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer.
8) Øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af aktiviteterne som nævnt i bilag 1, jf. dog stk. 4.
9) Udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-7, 10-11 og 19.
10) Investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt.
11) Danske UCITS og alternative investeringsfonde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt.
12) Operatører af et reguleret marked, der har fået tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af

retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller realkørning af søgning i en cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

13) Aktører, som har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, og som ikke allerede er omfattet efter nr. 1 og 3.

14) Advokater,

a) når de yder bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med

i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,

ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,

iii) åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter,

iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller

v) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v., eller

b) når de på en klients vegne og for dennes regning foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.

15) Revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven.

16) Ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder.

17) Virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 14-16 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

18) Udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, jf. § 2, nr. 12.

19) Valutavekslingsvirksomhed, jf. dog stk. 4.

20) Udbydere af spil, jf. dog stk. 5.

21) Danmarks Nationalbank i det omfang, den udøver tilsvarende virksomhed som institutter som nævnt i nr. 1.

Stk. 2. § 5 finder anvendelse på erhvervsdrivende, der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. § 6 finder anvendelse på virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder personer og virksomheder, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter i forskellig valuta.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 8, og Erhvervsstyrelsen kan for virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 19, fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse for spil, dog ikke kasinoer, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

1) Daglig ledelse: Personer, der har ansvaret for en juridisk persons daglige ledelse, herunder for drift, omsætning og øvrige resultater.

2) Finansiel transaktion: En transaktion, der vedrører likvider eller andre finansielle aktiver.

3) Forretningsforbindelse: Kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af transaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver, for kunden.

4) Korrespondentforbindelse:

a) Levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut (korrespondenten) til et andet pengeinstitut (respondenten), herunder oprettelse af løbende konto eller passivkonto, samt øvrige ydelser som likviditetsstyring, internationale overførsel af midler m.v.

b) Forbindelser mellem virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-13 eller 19, (korrespondenten) til en anden virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-13 eller 19, (respondenten), hvor der leveres lignende ydelser, herunder forbindelser indgået med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler.

5) Kundeforhold: En forretningsforbindelse med en kunde eller udførelse af en enkeltstående transaktion for en kunde herunder i forbindelse med udbud af spil.

6) Nærtstående til en politisk eksponeret person: En politisk eksponeret persons ægtefælle, registreret partner, samlever, forældre samt børn og disses ægtefæller, registrerede partnere eller samlevere.

7) Nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person:

a) En fysisk person, som er reel ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person i fællesskab med en eller flere politisk eksponerede personer.

b) En fysisk person, der på anden måde end nævnt i litra a har en nær forretningsmæssig forbindelse med en eller flere politisk eksponerede personer.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker din browser. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

c) En fysisk person, der som den eneste er reel ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person, som, det vides, er blevet oprettet til fordel for en politisk eksponeret person.

8) Politisk eksponeret person: Fysisk person, der har eller har haft et af følgende offentlige erhverv:

a) Statschef, regeringschef, minister og viceminister eller assisterende minister.

b) Parlamentsmedlem eller medlem af tilsvarende lovgivende organer.

c) Medlem af et politisk partis styrelsesorgan.

d) Højesteretsdommer, medlem af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsinstanser, hvis afgørelser kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder.

e) Medlem af revisionsretter og øverste ledelsesorganer for centralbanker.

f) Ambassadør, chargé d'affaires og højtstående officer i de væbnede styrker.

g) Medlem af statsejet virksomheds administrative, ledende eller kontrollerende organ.

h) Direktør, vicedirektør og medlem af bestyrelsen eller person med tilsvarende hverv i en international organisation.

9) Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:

a) Den eller de fysiske personer i et selskab, virksomhed, forening m.v., der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

b) Den daglige ledelse, hvis der ikke er identificeret en person under litra a, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere.

c) Den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder:

i) Bestyrelsen.

ii) Særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer.

iii) Stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

10) Transaktion: En eller flere handlinger, hvorved et eller flere aktiver overføres eller overdrages.

11) Tomt bankselskab: En virksomhed, der driver virksomhed svarende til virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-11 og 19, der ikke er fysisk til stede i det land, hvor den har hjemsted, ikke ledes eller administreres i det pågældende land, og som ikke indgår i en reguleret finansiel koncern.

12) Udbyder af tjenesteydelser til virksomheder: Enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt udøver følgende virksomhed:

a) Opretter selskaber, virksomheder eller andre juridiske personer.

b) Fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som ledelsesmedlem i en virksomhed, eller som deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre virksomheder.

c) Stiller hjemstedsadresse eller anden adresse, der på lignende vis er beregnet som kontaktadresse og dertil knyttede tjenester, til rådighed for en virksomhed.

d) Fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en fond, trust eller et tilsvarende retligt arrangement.

e) Fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som nominee for tredjemand, medmindre det drejer sig om en virksomhed, hvis ejerandele m.v. handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

§ 3. Ved hvidvask forstås i denne lov:

1) Uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse,

2) uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse, eller

3) forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet eller midlerne hidrører fra.

§ 4. Ved finansiering af terrorisme forstås i denne lov finansiering af terrorisme som defineret i § 114 b i straffeloven for så vidt angår handlinger omfattet af § 114 i straffeloven.

Kontantforbud

§ 5. Erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, må ikke modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, hvad enten betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 6. Virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder personer og virksomheder, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter i forskellig valuta, har pligt til at tage alle sedler og mønter, som de ved eller har grund til at tro er falske, ud af omløb. Sedler og mønter, der er taget ud af omløb i overensstemmelse med 1. pkt., skal straks overgives til politiet.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på sedler og mønter i euro, jf. artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2009/44/EF af 18. december 2008 om ændring af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, der indeholder en lignende forpligtelse i forhold til eurosedler og euromønter.

Kapitel 2

Risikovurdering og risikostyring

§ 7. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Stk. 2. Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i henhold til § 8, stk. 2, § 18, stk. 3, og § 19, stk. 1, nr. 3. Personen kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren og skatteministeren kan inden for deres respektive ressortområder fastsætte regler om undtagelser fra kravene i stk. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser for kravene i stk. 1 i forhold til advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser for kravene i stk. 2.

§ 8. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og procedurer skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Stk. 2. Politikker, kontroller og procedurer, der er udarbejdet i henhold til stk. 1, skal godkendes af den i § 7, stk. 2, udpegede person.

Stk. 3. Den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance funktion, skal udpege en compliance ansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere om procedurerne i henhold til stk. 1, og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive.

Stk. 4. Bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som har en intern revision, skal sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Stk. 5. Virksomheder skal, hvor det vurderes relevant, udpege et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 6. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal sikre, at ansatte, herunder ledelsen, har modtaget tilstrækkelig undervisning i kravene i denne lov, regler udstedt i medfør heraf samt relevante krav om databeskyttelse.

§ 9. Koncerner skal ud over kravene i § 8 have tilstrækkelige skriftlige politikker for databeskyttelse samt skriftlige politikker og procedurer for udveksling af oplysninger, der udveksles med det formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, inden for koncernen.

Stk. 2. Virksomheder, der er en del af en koncern, skal ud over kravene i § 8 efterleve koncernens politikker og procedurer.

Kapitel 3

Kundekendskabsprocedurer

Almindelige krav

§ 10. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21, når:

1) De etablerer en forretningsforbindelse, en kundes relevante omstændigheder ændrer sig og i øvrigt på passende tidspunkter.
2) De udfører en enkeltstående transaktion på
   a) mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller
   b) mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker din browser. Derudover kan du vælge at acceptere, at der benyttes en cookie, som gemmer dine indstillinger, hvad enten du har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om vores cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

3) De i forbindelse med udbud af spil modtager indsatser, udbetaler gevinster eller begge dele på 2.000 euro eller derover, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.
4) Der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, uanset at betingelserne i nr. 2 og 3 ikke er opfyldt.
5) Det er tvivl om, hvorvidt tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

§ 11. Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:
1) Virksomheden eller personen skal indhente kundens identitetsoplysninger.
   a) Er kunden en fysisk person, skal identitetsoplysninger omfatte navn og cpr-nr. eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nr. Har den pågældende ikke et cpr-nr. eller lignende, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.
   b) Er kunden en juridisk person, skal identitetsoplysninger omfatte navn og cvr-nr. eller lignende, hvis den juridiske person ikke har et cvr-nr.
2) Virksomheden eller personen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde.
3) Virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er. Er kunden en juridisk person, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur.
4) Virksomheden eller personen skal vurdere, og hvor relevant indhente, oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.
5) Virksomheder og personer skal løbende overvåge en etableret forretningsforbindelse. Transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse. Dokumenter, data eller oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.

Stk. 2. Oplyser en person, at vedkommende handler på vegne af en kunde, eller er der i øvrigt tvivl om, hvorvidt en person handler på egne vegne, skal virksomheder og personer endvidere identificere personen, og vedkommendes identitet skal kontrolleres ved en pålidelig og uafhængig kilde. Virksomheder og personer skal yderligere sikre, at fysiske eller juridiske personer, der handler på vegne af en kunde, er beføjet dertil, dog ikke hvis den pågældende er advokat med beskikkelse her i landet eller i et andet EU- eller EØS-land.

Stk. 3. Virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3.

Stk. 4. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre over for den myndighed, der fører tilsyn med den pågældendes overholdelse af loven, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme.

§ 12. Virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, skal ud over kravene i § 11 indhente oplysninger om navn på den begunstigede i henhold til forsikringspolicen. Er der tale om en unavngiven person eller en flerhed af personer, skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere den eller de begunstigede på udbetalingstidspunktet.

Stk. 2. Den eller de begunstigedes identitetsoplysninger skal kontrolleres på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, inden udbetaling finder sted i henhold til forsikringspolicen.

§ 13. Ved bistand til kunder med enkeltstående aktiviteter, der ikke omfatter en transaktion, kan kravene i § 11 fraviges ud fra en risikovurdering.

§ 14. Virksomheder og personer skal kontrollere kundens samt den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Kontrollen af kundens eller den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger kan uanset stk. 1 dog gennemføres under etableringen af forretningsforbindelsen, hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt efter første kontakt.

Stk. 3. Virksomheder og personer kan uanset stk. 1 oprette en konto, et depot eller lignende for kunden, der tillader transaktioner i værdipapirer, uden at kontrollen af identitetsoplysningerne, jf. § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., er gennemført, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres, før kravene er opfyldt.

Stk. 4. Der kan oprettes en midlertidig spilkonto for kunden, uden at kontrollen af kundens identitetsoplysningerne er gennemført. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt og senest inden for 30 dage efter registreringen af kunden.

Stk. 5. Kan kravene i § 11, stk. 1, nr. 1-4, stk. 2 og 3, ikke opfyldes, skal en etableret forretningsforbindelse afbrydes eller afvikles, og der må ikke gennemføres yderligere transaktioner. Det skal samtidig undersøges, om der skal foretages underretning efter § 26.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Stk. 6. Stk. 4 finder ikke anvendelse for advokater, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. De personer og virksomheder, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17, er, når de bistår en advokat i de situationer som nævnt i 1. pkt., undtaget fra kravet i stk. 2 i samme omfang som den advokat, de bistår.

§ 15. *Bliver en virksomhed eller person bekendt med, at de oplysninger, som er indhentet i medfør af dette kapitel, er utilstrækkelige og ikke kan ajourføres, skal virksomheden eller personen træffe passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, herunder overveje om forretningsforbindelsen skal afvikles, jf. § 14, stk. 4.*

§ 16. *Inden etablering af en forretningsforbindelse med eller gennemførelse af en enkeltstående transaktion for fysiske personer skal virksomheder og personer omfattet af denne lov informere kunden om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger, med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.*

Stk. 2. Personoplysninger indhentet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf må kun behandles med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Behandling af disse personoplysninger til andre formål, herunder kommercielle formål, må ikke finde sted.

Skærpede krav

§ 17. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal ud over kravene i §§ 11 og 12 gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheden eller personen skal i vurderingen tage de højrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 3 til loven, samt andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante.*

Stk. 2. Virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 kan på baggrund af en risikovurdering undlades for en filial eller et majoritetsejet datterselskab af en juridisk person, hvor den juridiske person er etableret i et EU- eller EØS-land og underlagt krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og filialen eller det majoritetsejede datterselskab overholder koncernens politikker og procedurer, jf. § 9, stk. 2.

§ 18. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal have procedurer til at afgøre, om kunden, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 8, eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7.*

Stk. 2. Er kunden en person omfattet af stk. 1, skal virksomheden eller personen træffe passende foranstaltninger for at fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen.

Stk. 3. Etablering og videreførelse af en forretningsforbindelse med en person omfattet af stk. 1 skal godkendes af den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2.

Stk. 4. Der skal foretages skærpet overvågning af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 8, eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7.

Stk. 5. Er den begunstigede eller en reel ejer af den begunstigede i henhold til forsikringspolicen en person omfattet af stk. 1, skal virksomheden eller personen ud fra en risikovurdering sikre, at omstændighederne vedrørende forsikringsforholdet afklares, og at den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, orienteres om, at udbetaling skal finde sted i henhold til forsikringspolicen og i tilfælde af en hel eller delvis overdragelse af policen.

Stk. 6. Ophører en politisk eksponeret person med at have det pågældende hverv, skal virksomheder og personer i mindst 12 måneder derefter vurdere, hvorvidt personen udgør en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og anvende skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. § 17, stk. 1, indtil personen ikke vurderes at udgøre en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

§ 19. *Inden etablering af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med respondenter fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal korrespondenten ud over kundekendskabsproceduren i medfør af § 11*

1) indhente tilstrækkelige oplysninger om respondenten til at forstå, hvori respondentens virksomhed består, og ud fra offentligt tilgængelige oplysninger bedømme respondentens omdømme og kvaliteten af det tilsyn, der føres med respondenten i det pågældende land,

2) indhente tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at respondenten har effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af det pågældende lands regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme,

3) indhente godkendelse til etablering af korrespondentforbindelsen hos den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, og

4) dokumentere korrespondentens henholdsvis respondentens ansvar for opfyldelse af reglerne i denne lov.

Stk. 2. Har en respondentforbindelses kunde direkte adgang til at disponere over midler, som indestår på en konto hos korrespondentforbindelsen, skal korrespondenten sikre sig, at respondenten gennemfører kundekendskabsprocedurer, samt at respondenten kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning fra korrespondenten.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker din browser. Den indeholder ikke personlige oplysninger og kan ikke benyttes til at identificere dig. Retsinformation registrerer dog oplysninger om sprog samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 20. *Virksomheder og personer omfattet af loven må ikke indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab.*

Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af loven skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med virksomheder, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti.

Lempede krav

§ 21. *Virksomheder og personer omfattet af loven kan i forhold til kravene i §§ 11 og 12 gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal konstatere, om forretningsforbindelsen eller transaktionen indebærer en begrænset risiko, inden de gennemfører lempede kundekendskabsprocedurer. Ved risikovurderingen skal virksomheden eller personen tage de lavrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 2 til loven, samt andre lavrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante.*

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at visse krav i kundekendskabsproceduren i henhold til §§ 10-21 ikke finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge på områder, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Kapitel 4

Bistand fra tredjemand

§ 22. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov kan overlade det til tredjemand at indhente oplysningerne efter § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af:*

1) En virksomhed eller person omfattet af denne lovs § 1, stk. 1,

2) tilsvarende virksomhed eller person etableret i et EU- eller EØS-land eller en tilsvarende virksomhed eller person i øvrige lande, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og virksomheden eller personen er underlagt tilsyn af en myndighed, eller

3) en medlemsorganisation eller sammenslutning af virksomheder og personer som nævnt i nr. 1 og 2, hvis denne er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og medlemsorganisationen eller sammenslutningen er underlagt tilsyn af en myndighed.

Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger, der svarer til de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Stk. 3. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning fra virksomheden eller personen straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3 er den pågældende virksomhed eller person ansvarlig for overholdelse af forpligtigelserne i henhold til denne lov.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på tredjemænd etableret i lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette gælder dog ikke filialer og majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i lande som nævnt i 1. pkt. af forpligtede enheder, som er etableret i et EU- eller EØS-land, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med § 9, stk. 2.

§ 23. *Virksomheder omfattet af denne lov, der er en del af en koncern, kan overlade det til en anden virksomhed i koncernen at opfylde kravene i § 11, stk. 1, nr. 1-3, hvis koncernen anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af oplysninger og programmer til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og der på koncernniveau føres tilsyn af en myndighed med overholdelse af kravene.*

§ 24. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov kan vælge kontraktmæssigt at outsource opgaver, som disse skal udføre med henblik på overholdelse af denne lov, til en leverandør. Det er dog en betingelse herfor, at disse virksomheder eller personer inden indgåelse af aftalen om outsourcing sikrer sig, at leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, og at leverandøren har de fornødne tilladelser til at påtage sig opgaven.*

Stk. 2. Virksomheden eller personen skal under aftalen løbende føre kontrol med, at leverandøren udfører opgaven i overensstemmelse med kravene, og på baggrund heraf skal forsvarligheden af outsourcingaftalen løbende vurderes.

Stk. 3. Forpligtelsen til at indhente en person med tilladelse efter § 7, stk. 2, kan ikke outsources i henhold til stk. 1.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker browseren. Derudover kan du acceptere vores øvrige cookies. Du kan læse om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Stk. 4. Uanset om outsourcing finder sted, er den virksomhed eller person, der outsourcer, ansvarlig for overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne lov.

Kapitel 5

Undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt

§ 25. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.*

Stk. 2. Resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 30.

Stk. 3. En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.

§ 26. *Virksomheder og personer skal omgående underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.*

Stk. 2. I tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Stk. 3. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. Ved underretning efter stk. 2 skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet. Kan gennemførelse af transaktionen ikke undlades, eller vurderer virksomheden eller personen, at en undladelse vil kunne skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen.

Stk. 4. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Stk. 5. En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. stk. 1.

§ 27. *Advokater er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder uanset, om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller sagen eller i forbindelse med, at den pågældende klients retsstilling fastslås.*

Stk. 2. Revisorer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15, er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, når de repræsenterer en klient i Landsskatteretten. Undtagelsen i 1. pkt. gælder uanset, om oplysningerne modtages før, under eller efter sagen.

Stk. 3. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17, er, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag eller med at fastslå en klients retsstilling, undtaget fra pligten til at underrette i samme omfang som den advokat, de bistår, jf. stk. 1.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme.

§ 28. *Får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom.*

§ 29. *Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed pålagt af § 26, stk. 1, og § 28 har*

Acceptér cookies
Acceptér session cookies
man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Stk. 2. Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 må ikke videregives til uvedkommende.

§ 30. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal opbevare følgende oplysninger:*

1) Oplysninger indhentet i forbindelse med opfyldelse af kravene i kapitel 3, herunder identitets- og kontroloplysninger samt kopi af foreviste legitimationsdokumenter.

2) Dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, eller en enkeltstående transaktion.

3) Dokumenter og registreringer vedrørende undersøgelser gennemført i henhold til § 25, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 skal opbevares i mindst 5 år efter forretningsforbindelsens ophør eller den enkeltstående transaktions gennemførelse. Personoplysninger skal slettes 5 år efter forretningsforbindelsens ophør eller en enkeltstående transaktions gennemførelse, medmindre andet er fastsat i anden lovgivning.

Kapitel 6

Grænseoverskridende virksomhed m.v.

§ 31. *Virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land, skal sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale bestemmelser i det pågældende land om hvidvask og finansiering af terrorisme.*

Stk. 2. Virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, hvor kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme er lempeligere end kravene i denne lov, skal sikre, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til denne lov og krav om databeskyttelse i det omfang, det ikke strider mod national ret i det land, hvor filialen eller det majoritetsejede datterselskab er etableret.

Stk. 3. Tillader national ret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, ikke gennemførelse af kravene i denne lov, jf. stk. 2, skal virksomheden træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i filialen eller dattervirksomheden imødegås på anden måde. Tillader lovgivningen i det pågældende land ikke overholdelse af kravene i denne lov, underretter virksomheden den myndighed, der påser virksomhedens overholdelse af denne lov, jf. kapitel 10, herom.

§ 32. *Virksomheder i en koncern skal udveksle oplysninger med øvrige virksomheder i koncernen om, at midler mistænkes for at være udbytte fra en kriminel handling eller for at være forbundet med finansiering af terrorisme, og hvor der er givet underretning efter § 26, stk. 1 eller 2. Virksomheder i en koncern må ikke udveksle personoplysninger i medfør af 1. pkt. ud over det, som er nødvendigt for at opfylde kravet.*

§ 33. *Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, der er registreret i et EU- eller EØS-land, og som er etableret her i landet på anden måde end ved en filial, har pligt til at udpege en person med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne i denne lov. Finanstilsynet kan endvidere fastsætte regler om, at personen skal have tilstedeværelse her i landet, og hvilke funktioner den pågældende person skal udføre på vegne af virksomheden.*

§ 34. *Finanstilsynet kan fastsætte regler om foranstaltninger i forhold til lande og territorier med henblik på at opfylde krav eller anbefalinger fra Financial Action Task Force.*

Kapitel 7

Ansatte

§ 35. *Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde og nr. 13-20, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.*

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for virksomheder og personer, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden eller personen har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan i særlige tilfælde, hvor myndigheden vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 36. *Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde og nr. 13-20, må ikke udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden.*

Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af denne lov må ikke udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når browseren lukkes. Derudover anvender vi enten ikke-persondatalovpligtige cookies eller cookies til anonym statistik, hvor du ikke kan identificeres direkte, eller cookies til at huske dine valg. Du kan læse mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

finansiering af terrorisme eller en underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i henhold til § 26, stk. 1 eller 2.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1 eller 2, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 4 Stk. 1-3 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte.

Kapitel 8

Tavshedspligt og ansvar

§ 37. *De underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer omfattet af denne lov giver i god tro i medfør af § 26, stk. 1 og 2, og ved standsning af transaktioner i medfør af § 26, stk. 3 og 4, påfører ikke virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed kan ikke anses som et brud på en tavshedspligt.*

§ 38. *Virksomheder og personer omfattet af denne lov, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1.*

Stk. 2. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan efter anmodning videregives til de myndigheder og organisationer, der påser denne lovs overholdelse, eller til retshåndhævelsesformål.

Stk. 3. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 eller 19, samt med andre virksomheder i koncernen, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 3 kan videregive oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, til filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger i koncernen, og at koncernens politikker og procedurer opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Stk. 5. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-15 og 17, samt lignende virksomheder, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land eller i et tredjeland, der opfylder kravene i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, hvis både den person, der videregiver oplysningerne, og den person, oplysningerne videregives til, har fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol med overholdelse af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Stk. 6. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-15, 17 og 19, forudsat at

1) oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion,

2) modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og

3) modtageren er underlagt forpligtigelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Stk. 7. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, der leverer samme ydelser som ejendomsmæglere eller ejendomsmæglervirksomheder.

Stk. 8. Tavshedspligten i stk. 1 er ikke til hinder for, at advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere fraråder deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Kapitel 9

Pengeoverførsler

§ 39. *Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for Danmark eller til og fra Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når*

1) beløbet ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro, og

2) modtagerens betalingsinstrumenter er omfattet af denne lov eller tilsvarende regler for Færøerne eller Grønland og

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning, en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 2. De regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler finder tilsvarende anvendelse ved pengeoverførsler til eller fra Færøerne og Grønland.

Kapitel 10

Tilsyn m.v.

Finanstilsynet

§ 40. Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, eller en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre EU- eller EØS-lande.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler om midlertidige foranstaltninger over for henholdsvis agenter for betalingsinstitutter og e-penge-institutter, herunder distributører med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land, der ikke overholder regler i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 41. Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1.

Stk. 2. Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Stk. 3. Finanstilsynet skal endvidere undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Stk. 4. Ved Finanstilsynets vurdering i henhold til stk. 2 og 3 finder § 78, stk. 3, i straffeloven tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en anden juridisk person foretaget efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3.

§ 42. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, samt leverandører og underleverandører til disse, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af stk. 1 med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcede aktivitet. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal indgå som et krav i den outsourcingkontrakt, som indgås mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Hvis en outsourcingkontrakt ikke indeholder kravet om Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens virksomhed, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcede aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve at få adgang til alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en person eller virksomhed er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1 og 4 til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 49, stk. 3.

§ 43. Tilsynsmyndighederne i et EU- eller EØS-land kan efter forudgående aftale med Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer, agenter og distributører omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, af udenlandske virksomheder med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i inspektionen som nævnt i 1. pkt. Modsætter en virksomhed eller person som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Stk. 2. Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et EU- eller EØS-land om at medvirke til at påse overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende virksomheder og personer som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land ved tilsynsaktioner, kontroller på stedet eller inspektioner på et andet EU- eller EØS-lands område.

§ 44. Finanstilsynet kan inden for en af Finanstilsynet fastsat frist påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 45. Finanstilsynet kan for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 8, fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger, der skal registreres, hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur samt om brugen af dette system.

§ 46. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, fastsætte regler om disse virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 47. Har en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, videregivet oplysninger om virksomheden eller personen, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og hvis Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger virksomheden eller personen omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter stk. 1.

§ 48. Reaktioner givet efter § 40, stk. 1 og 2, § 44 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres af Finanstilsynet på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 5. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 40, stk. 2, offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 4, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30 og 32.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre de samme oplysninger som omfattet af stk. 1 på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme. Offentliggørelsen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommenterer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 4. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Finanstilsynet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuelt tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en

Retsinformation.dk bruger altid en tilfældig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet Single Sign-On eller tastekode til at logge ind i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 7. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 49. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke personer som nævnt i stk. 1 til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Tilsynsmyndigheder i henhold til denne lov.
2) Medlemmer af samarbejdsforum, jf. § 67.
3) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven, denne lov eller anden tilsynslovgivning.
4) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
5) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
6) Folketingets Ombudsmand.
7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
10) Skifteretten, andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiel virksomheds regnskaber, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
11) Finansiel Stabilitet A/S under forudsætning af, at Finansiel Stabilitet A/S har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.
12) Udvalg og grupper m.v. nedsat af erhvervs- og vækstministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
13) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.
14) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.
15) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 6.
16) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 6, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 6, og Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222 i lov om finansiel virksomhed. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske under forudsætning af, at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.
17) Tilsynsmyndigheder i et EU- eller EØS-land, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, Europa-

Retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har et behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for EU- eller EØS, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 18, kan alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-16, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten som nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 15, 17 og 18 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for EU- eller EØS, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tiladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til at pålægge sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Erhvervsstyrelsen

§ 50. Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-19, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Stk. 2. Medlemmer af ledelsen og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, må ikke være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan benytte fremmed bistand ved tilsyn efter stk. 1.

§ 51. Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for at kunne udøve denne virksomhed.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen skal endvidere undlade at registrere en virksomhed, hvis

1) virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven,
2) virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling, eller
3) en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Stk. 4. Ved Erhvervsstyrelsens vurdering i henhold til stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nr. 1, finder § 78, stk. 3, i straffeloven tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om forhold som nævnt i stk. 2 senest 2 uger efter, der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse. En reel ejer af en virksomhed skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, senest 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, hvis virksomheden efterfølgende omfattes af stk. 3, nr. 1 og 2, hvis en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3, nr. 3, eller hvis virksomheden eller personen ikke er eller ophører med at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19.

Stk. 7. Virksomheder og personer, et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse samt en reel ejer af en virksomhed skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om efterfølgende ændringer af forhold som nævnt i stk. 2 og 3 senest 2 uger efter ændringen.

§ 52. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-19, skal give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for styrelsens virksomhed.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, og, hvis formålet tilsiger det, virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på undersøgelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker din browser. Vi gemmer ikke oplysninger om dig, men retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 53. Erhvervsstyrelsen kan inden for en af Erhvervsstyrelsen fastsat frist påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-19, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 54. Erhvervsstyrelsen kan for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i styrelsens it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur samt om brugen af dette system.

§ 55. Reaktioner givet efter §§ 50 og 53 skal offentliggøres af Erhvervsstyrelsen på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, jf. dog stk. 5. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk.1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 4, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, 3 og stk.4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 4. Har Erhvervsstyrelsen overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Erhvervsstyrelsen offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 7. I sager, hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Erhvervsstyrelsen samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Erhvervsstyrelsen dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Erhvervsstyrelsen fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som er frifundet, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen i ankesagen eller den genoptagede sag. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 4, 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen beslutte at fjerne dommen fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

§ 56. Erhvervsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke personer som nævnt i stk. 1 til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Tilsynsmyndigheder i henhold til denne lov.
2) Medlemmer af samarbejdsforum, jf. § 67.
3) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven, denne lov eller anden tilsynslovgivning.
4) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
5) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Erhvervsstyrelsen.
6) Folketingets Ombudsmand.
7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations behandling af cookies i vores Cookiepolitik.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Skifteretten, andre myndigheder eller personer, der medvirker ved en af denne lov omfattet virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

11) Udvalg og grupper m.v. nedsat af erhvervs- og vækstministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

12) Færøske og grønlandske tilsynsmyndigheder på området for forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

13) Tilsynsmyndigheder i et EU- eller EØS-land, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har et behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

14) Tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 14, kan alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-12, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 6. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Erhvervsstyrelsen modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til at pålægge sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Advokatrådet

§ 57. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Stk. 2. Advokatrådet kan inden for en af Advokatrådet fastsat frist påbyde advokater som nævnt i stk. 1 at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Spillemyndigheden

§ 58. Spillemyndigheden påser, at udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Stk. 2. Udbydere af spil skal give spillemyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for myndighedens virksomhed.

Stk. 3. Spillemyndigheden kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til udbydere af spil med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 4. Udbydere af spil, hvor spilsystemet ikke er placeret her i landet, skal give spillemyndigheden adgang til spilsystemet ved hjælp af fjernadgang eller lignende.

Stk. 5. Spillemyndigheden skal samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder i et andet EU- eller EØS-land, når udbydere af spil, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, udbyder spil her i landet, eller når udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, udbyder spil i andre EU- eller EØS-lande.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheder i et andet EU- eller EØS-land kan efter forudgående aftale med spillemyndigheden foretage tilsynsbesøg i de her i landet beliggende butikker, hvor der udbydes spil for spiludbydere, som er etableret i det pågældende land. Spillemyndigheden kan deltage i tilsynsbesøget som nævnt i 1. pkt. Modsætter en butik som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds tilsyn, kan undersøgelsen kun foretages med spillemyndighedens medvirken.

§ 59. Spillemyndigheden kan inden for en af spillemyndigheden fastsat frist påbyde udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 60. Skatteministeren kan for udbydere af spil fastsætte nærmere regler om anmeldelse og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal anmeldes, hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i spillemyndighedens it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur samt om brugen af dette system.

Retsinformationen bruger alene en midlertidig cookie (session cookie), på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning. En cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 61. Reaktioner givet efter § 58, stk. 1, og § 59 skal offentliggøres af spillemyndigheden på spillemyndighedens hjemmeside, jf. dog stk. 5. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 3, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 4, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til stk. 1, 1. pkt., for Landsskatteretten eller domstolene, skal dette fremgå af spillemyndighedens offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Landsskatterettens eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på spillemyndighedens hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 4. Har spillemyndigheden overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal spillemyndigheden offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 7. I sager, hvor spillemyndigheden har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk.1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal spillemyndigheden efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den fysiske eller juridiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til spillemyndigheden samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager spillemyndigheden dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal spillemyndigheden fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra spillemyndighedens hjemmeside.

§ 62. Spillemyndighedens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i myndighedens drift, og eksperter, der handler på myndighedens vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke personer som nævnt i stk. 1 til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Tilsynsmyndigheder i henhold til denne lov.
2) Medlemmer af samarbejdsforum, jf. § 67.
3) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven, denne lov eller anden tilsynslovgivning.
4) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
5) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af spillemyndigheden.
6) Folketingets Ombudsmand.
7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
10) Skifteretten, andre myndigheder, der medvirker ved udbyderen af spils likvidation, konkursbehandling eller lignede procedurer, kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en udbyder af spil, under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
11) Udvalg og grupper m.v. nedsat af erhvervs- og vækstministeren eller skatteministeren.
12) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for EU eller EØS, der har ansvaret for tilsyn med udbydere af spils overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har et væsentligt behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
13) Tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, der har ansvaret for tilsyn med udbydere af spils overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansieringen af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 13, kan alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-11, modtager fortrolige oplysninger fra spillemyndigheden, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 6. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12 og 13, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for EU- eller EØS, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som spillemyndigheden modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til at pålægge sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Kapitel 11

Kommunikation og samarbejdsforum

§ 63. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

§ 64. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 65. Er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 66. Skatteministeren kan i forhold til spillemyndigheden og udbydere af spil, jf. § 1, stk. 1, nr. 20, fastsætte regler om digital kommunikation som nævnt i § 63 og om underskriftsformer samt fravigelse af underskriftskrav som nævnt i § 65.

§ 67. Erhvervs- og vækstministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte at udvide kredsen med repræsentanter for andre myndigheder.

Kapitel 12

Parter og klagebestemmelser

§ 68. Som part anses den virksomhed eller person, som en tilsynsmyndigheds afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer retter sig mod.

§ 69. Afgørelser truffet af Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 70. Afgørelser truffet af spillemyndigheden i henhold til denne lov kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Landsskatteretten efter kapitel 10 i lov om spil. Kapitel 11 i lov om spil finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 13

Straf

§ 71. Overtrædelse af § 48, stk. 3, 1.-4. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af § 5, § 6, 2. pkt., § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2, § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 25, § 26, stk. 1, 3 og stk. 4, 1. pkt., § 29, stk. 2, §§ 30 og 31, § 35, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, § 41, stk. 1, § 42, stk. 1, § 50, stk. 2, § 51, stk. 1, § 52, stk. 1, § 58, stk. 2, samt artiklerne 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 1338/2001/1338/EF om fastlæggelse af de

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
man har lukket browseren eller man accepterer cookies permanent nedenfor. Vi anvender ny cookie,
benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Stk. 2. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30 og 31, og artiklerne 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Stk. 5. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven.

§ 72. Med bøde straffes en virksomhed eller en person, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 44, § 47, stk. 1, §§ 53 eller 59.

§ 73. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 42, stk. 1 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 51, stk. 5 og 7, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 58, stk. 2, kan spillemyndigheden som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Kapitel 14

Ikrafttræden, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

§ 74. Loven træder i kraft den 26. juni 2017.

Stk. 2. Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013 med senere ændringer, ophæves.

§ 75. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 18. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 361, stk. 1, nr. 13,* ændres »nr. 12,« til: » nr. 8,«.

2 *§ 361, stk. 1, nr. 19,* ophæves.
Nr. 20-35 bliver herefter nr. 19-34.

§ 76. I lov om spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 22. januar 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 1573 af 15. december 2015, § 1 i lov nr. 1574 af 15. december 2015 og § 4 i lov nr. 650 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. *§ 41, stk. 3,* ophæves.

2. Efter *§ 42* indsættes:

»**§ 42 a.** Ud over det tilsyn, som følger af bestemmelser i denne lov, dækker gebyrer opkrævet i henhold til § 42 tillige spillemyndighedens tilsyn, som er pålagt spillemyndigheden i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.«

3. *§ 60, stk. 2* og *3,* ophæves.

§ 77. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Bilag 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 8

1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.

2) Udlånsvirksomhed, herunder

a) forbrugerkreditter

b) realkreditlån

c) factoring og diskontering

d) handelskreditter (ikke factoring)

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har accepteret brug af cookies i 1 år. Det sker ved hjælp af en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3) Finansiel leasing.

4) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler), i det omfang aktiviteten ikke er omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

5) Sikkerhedsstillelse og garantier.

6) Transaktioner for kunders regning vedrørende
a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
b) valutamarkedet,
c) finansielle futures og optioner,
d) valuta- og renteinstrumenter,
e) værdipapirer.

7) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.

8) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.

9) Pengeformidling (money broking).

10) Porteføljeadministration og -rådgivning.

11) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.

12) Bankboksudlejning.

Bilag 2

Følgende faktorer og typer dokumentation kendetegner situationer, der potentielt indebærer en begrænset risiko:

1) Kunderisikofaktorer:
a) Børsnoterede selskaber, der er undergivet oplysningspligt (enten i henhold til børsregler eller lovgivning eller fuldbyrdelsesforanstaltninger), som pålægger at sikre passende gennemsigtighed i forhold til reelt ejerskab.
b) Offentlige forvaltninger eller virksomheder.

2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:
a) Livsforsikringer, hvor den årlige præmie er lav.
b) Pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tidlig tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse.
c) Pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen.
d) Finansielle produkter eller tjenesteydelser, som leverer behørigt definerede og begrænsede tjenesteydelser til visse kundetyper med det formål at fremme finansiel inklusion.
e) Produkter, hvor risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme styres af andre faktorer, f.eks. udgiftslofter eller gennemsigtighed i forhold til ejerskab (f.eks. visse former for elektroniske penge).

3) Geografiske risikofaktorer:
a) EU- eller EØS-lande.
b) Tredjelande, som har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
c) Tredjelande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et begrænset omfang af korruption eller anden kriminel aktivitet.
d) Tredjelande, som på grundlag af troværdige kilder såsom gensidige evalueringer, rapporter om detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgningsrapporter har krav om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med FATF-anbefalinger af 2012, og som gennemfører disse krav på en effektiv måde.

Bilag 3

Følgende faktorer og typer dokumentation kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko:

1) Kunderisikofaktorer:
a) Forretningsforholdet eksisterer under usædvanlige omstændigheder.
b) Juridiske personer eller juridiske arrangementer, som er personlige formueforvaltningsselskaber.
c) Selskaber, som har nomineeaktionærer eller ihændehaveraktier.
d) Kontantbaserede virksomheder.
e) Selskabets ejerstruktur virker usædvanlig eller for kompleks i betragtning af selskabets forretningsaktiviteter.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:

a) Private banking

b) Produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet.

c) Forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt uden sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske underskrifter.

d) Betalinger fra ukendte eller ikkeassocierede tredjemænd.

e) Nye produkter og nye forretningsprocedurer, herunder nye leveringsmekanismer, og brug af nye teknologier eller teknologier under udvikling til både nye og eksisterende produkter.

3) Geografiske risikofaktorer:

a) Lande som troværdige kilder, f.eks. gensidige evalueringer, rapporter om detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgningsrapporter, har identificeret som lande, der ikke har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. dog § 17, stk. 2.

b) Lande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et betydeligt omfang af korruption eller anden kriminel aktivitet.

c) Lande, som er genstand for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger truffet af f.eks. EU eller FN.

d) Lande, som finansierer eller støtter terrorvirksomhed, eller som huser kendte terrororganisationer.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Lovens anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.1.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.1.4. Den foreslåede ordning

3.2. Definitioner

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.2.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.2.4. Den foreslåede ordning

3.3. Kontantforbud og falske penge

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.3.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.3.4. Den foreslåede ordning

3.4. Risikovurdering og risikostyring

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet funktionen til skærmlæsning af forsiden i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3.4.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.4.4. Den foreslåede ordning

3.5. Kundekendskabsprocedurer

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.5.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.5.3.1. Almindelige krav til kundekendskabsprocedurer

3.5.3.2. Skærpede krav til kundekendskabsprocedurer

3.5.3.3. Lempede krav til kundekendskabsprocedurer

3.5.4. Den foreslåede ordning

3.6. Bistand fra tredjemand

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.6.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.6.4. Den foreslåede ordning

3.7. Undersøgelses-, noterings- og underretningspligt

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.7.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.7.4. Den foreslåede ordning

3.8. Opbevaring af oplysninger

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.8.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.8.4. Den foreslåede ordning

3.9. Grænseoverskridende virksomhed m.v.

3.9.1. Gældende ret

3.9.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.9.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.9.4. Den foreslåede ordning

3.10. Ansatte

3.10.1. Gældende ret

3.10.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.10.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.10.4. Den foreslåede ordning

3.11. Tavshedspligt og ansvar

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når [illegible] lukker. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3.11.1. Gældende ret

3.11.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.11.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.11.4. Den foreslåede ordning

3.12. 2. Pengeoverførselsforordning og finansielle sanktioner

3.12.1. Gældende ret

3.12.2. Pengeoverførselsforordningerne

3.12.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.12.4. Den foreslåede ordning

3.13. Tilsyn m.v.

3.13.1. Gældende ret

3.13.1.1. Hvidvaskloven

3.13.1.2. Spillelovgivningen

3.13.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.13.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.13.3.1. Finanstilsynets tilsyn

3.13.3.2. Erhvervsstyrelsens tilsyn

3.13.3.3. Spillemyndighedens tilsyn

3.13.4. Den foreslåede ordning

3.14. Kommunikation

3.14.1. Gældende ret

3.14.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.14.3. Den foreslåede ordning

3.15. Samarbejdsforum

3.15.1. Gældende ret

3.15.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

3.15.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.15.4. Den foreslåede ordning

3.16. Parter og klagebestemmelser

3.16.1. Gældende ret

3.16.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.16.3. Lovforslagets indhold

3.17. Straffebestemmelser

3.17.1. Gældende ret

3.17.2. EU-regulering og FATF's anbefalinger

3.17.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man forlader siden. Hvis man vælger at acceptere, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3.17.4. Den foreslåede ordning

3.18. Ændringer i spillelovgivningen

3.18.1 Gældende ret

3.18.2. Skatteministeriets overvejelser

3.18.3. Den foreslåede ordning

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Beskrivelse af lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5.1.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5.1.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

De seneste år er der begået alvorlige forbrydelser, der viser et behov for en styrket regulering på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet. Dette blev blandt andet understreget ved terrorangrebene i Bruxelles i foråret 2016. Der har både nationalt og internationalt været generel enighed om, at kriminelles adgang til at tilsløre oprindelsen af udbytte fra kriminelle handlinger bør minimeres mest muligt, det samme gælder for adgangen til at kanalisere lovlige og ulovlige midler over i finansiering af terrorisme.

Lovforslagets overordnede formål er derfor at indføre nye reguleringsmæssige tiltag, der kan styrke indsatsen mod, at kriminelle misbruger danske virksomheder og det finansielle system til hvidvask af penge og terrorfinansiering, og at forhindre, at den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system skades som følge af misbrug af finansielle institutioner til hvidvask og finansiering af terrorisme.

Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte i internationalt regi, og lovforslaget gennemfører derfor dele af de seneste internationale standarder fra Financial Action Task Force (FATF) fra 2012 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (herefter 4. hvidvaskdirektiv).

De virksomheder og personer, der til dagligt håndterer pengeoverførsler og andre finansielle transaktioner, er væsentlige aktører i kampen mod hvidvask og terrorfinansiering. Der påhviler dem således et stort samfundsansvar med henblik på at begrænse risikoen for, at de bliver udnyttet til hvidvask af ulovlige midler eller terrorfinansiering. Med henblik på at sikre, at dette ikke sker, har virksomhederne og personerne et ansvar for og en pligt til at gennemføre de rette foranstaltninger for at forhindre, at de misbruges til hvidvask og terrorfinansiering.

Med lovforslaget ændres den gældende regulering fra at være primært regelbaseret til at blive mere risikobaseret. Hermed sikres grundlaget for en mere målrettet og effektiv indsats baseret på en risikobaseret tilgang til bekæmpelse af hvidvask- og terrorfinansiering hos både myndigheder og omfattede virksomheder og personer.

Ved at reglerne ændres til at være mere risikobaserede, sættes rammerne for et mere fleksibelt system, der giver virksomhederne mulighed for at fokusere indsatsen mod de egentlige risikoområder. Virksomheder og personer skal herefter individuelt vurdere, om et kundeforhold kan kategoriseres som henholdsvis begrænset, almindelig eller øget risiko. Det overlades således til erhvervslivet at identificere og håndtere risici, så disse har mulighed for at prioritere ressourcer til områder med øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dog opretholdes identificerede højrisikoområder.

Et risikobaseret system medfører også, at tilsynsmyndighederne efter loven skal udøve et risikobaseret tilsyn. Dette betyder blandt andet, at der ved udførelse af tilsynet skal tages hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i medfør af loven.

2. Lovforslagets baggrund

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Lovforslaget implementerer 4. hvidvaskdirektiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Implementeringsfristen i 4. hvidvaskdirektiv er den 26. juni 2017. Loven foreslås derfor at træde i kraft den 26. juni 2017.

Der er også opnået enighed om Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (herefter 2. pengeoverførselsforordning). Denne forordning afløser den 26. juni 2017 Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2006/1781/EF af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler (herefter 1. pengeoverførselsforordning).

Danmark er sammen med 35 andre jurisdiktioner og to regionale organisationer medlem af Financial Action Task Force (herefter FATF). FATF er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben. Som medlemsland er Danmark forpligtet til at efterleve FATF's 40 anbefalinger. Ikke alle lande i EU er medlem af FATF, men EU-Kommissionen er særskilt medlem, hvilket indirekte medfører, at alle EU-lande skal gennemføre FATF's anbefalinger. 4. hvidvaskdirektiv tilstræber at skabe rammerne for, at medlemslandene kan gennemføre FATF's 40 anbefalinger.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Lovens anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Den gældende hvidvasklov (lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013) omfatter i § 1 pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser og sparevirksomheder. Endvidere omfattes udbydere af betalingstjenester, udstedere af elektroniske penge, forsikringsmæglere, når de formidler livsforsikring eller andre investeringsrelaterede forsikringer, udenlandske virksomheders filialer og agenter her i landet, der udøver finansiel virksomhed, investeringsforeninger og specialforeninger m.v., samt øvrige personer og virksomheder, der udøver finansiel aktivitet som beskrevet i bilag 1 til loven. Derudover omfattes også visse ikke finansielle virksomheder, herunder advokater, revisorer, ejendomsmæglere samt virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de nævnte faggrupper, udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, herunder bistand til stiftelse af selskaber, og Danmarks Nationalbank.

Den gældende hvidvasklov indeholder en bemyndigelse til, at Finanstilsynet ved bekendtgørelse kan undtage visse virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer. Herved undtages f.eks. finansiel aktivitet, der udføres lejlighedsvist.

For så vidt angår udbydere af spil indeholder § 41, stk. 3, i lov om spil hjemmel til at udstede bekendtgørelser om foranstaltninger mod bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Efter 3. hvidvaskdirektiv er det kun kasinoer, udbydere af onlinekasino og landbaserede kasinoer, der er underlagt krav om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, og bemyndigelsen er kun udnyttet i forhold til disse.

3.1.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 2, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger direktivets anvendelsesområde, hvorefter forpligtede enheder efter direktivet er kredit- og finansieringsinstitutter, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere samt selvstændige retlige aktører, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i visse nærmere specificerede situationer. Forpligtede enheder efter direktivet er yderligere udbydere af tjenester til trust eller selskaber og ejendomsmæglere.

Artikel 2, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at alle udbydere af spil er forpligtede enheder i henhold til i 4. hvidvaskdirektiv, dog med mulighed for at undtage visse spil, hvor der vurderes at være lav risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. FATF's anbefaling nr. 28 er begrænset til kasinoer. Kasinoer (landbaseret og online) kan i henhold til 4. hvidvaskdirektiv ikke undtages.

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 2, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv beslutte, at personer, der udøver en finansiel aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, og hvor der kun er ringe risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, forudsat at flere kriterier er opfyldt. Beslutninger om undtagelser skal meddeles Europa-Kommissionen, og medlemsstaterne skal indføre risikobaserede overvågningsforanstaltninger eller træffe andre passende foranstaltninger for at sikre, at undtagelser ikke misbruges.

FATF's anbefaling nr. 26 og 28 fastlægger, hvilke virksomheder og personer der skal underlægges krav om forbyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

3.1.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

retsinformation.dk henter altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Erhvervs- og Vækstministeriet vil generelt videreføre anvendelsesområdet i den nugældende hvidvasklov i overensstemmelse med de ændringer, der er påkrævet i henhold til 4. hvidvaskdirektiv.

Den gældende ordlyd af anvendelsesområdet for hvidvaskloven omfatter investeringsforvaltningsselskaber og investeringsforeninger. Investeringsforeninger er omfattet af begrebet danske UCITS, der blev indført med lov nr. 557 af 18. juni 2012 og som tillige omfatter SIKAV'er (selskaber for investering med kapital, der er variabel) og værdipapirfonde. Alle danske UCITS omfattes fremover af lovens anvendelsesområde. Endvidere er specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger og hedgeforeninger omfattet af den gældende ordlyd af lovens anvendelsesområde. Disse foreningstyper findes ikke længere, idet de i 2013 i forbindelse med indførelsen af reguleringen af forvaltere af alternative investeringsfonde enten skulle ændre status til at være en kapitalforening, der er en alternativ investeringsfond, eller ophøre. Specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger og hedgeforeninger udgår således af lovens anvendelsesområde.

Alternative investeringsfonde samt forvaltere af alternative investeringsfonde vil i visse tilfælde være omfattet af den gældende hvidvasklov, f.eks. som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder.

4. hvidvaskdirektiv omfatter institutter for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier. Erhvervs- og Vækstministeriet har i forlængelse heraf overvejet, hvorledes danske UCITS og alternative investeringsfonde mest hensigtsmæssigt omfattes af lovens krav. Hertil kan anføres, at generelt har investeringsforvaltningsselskaber i Danmark ikke direkte kundekontakt, da investeringsforvaltningsselskaberne typisk har indgået aftale med et eller flere pengeinstitutter om at varetage kontakten til kunderne i forbindelse med rådgivning om og salg af investeringsforeningsbeviser m.v. En del forvaltere af alternative investeringsfonde indgår på tilsvarende måde aftaler med pengeinstitutter eller andre distributører, mens andre forvaltere selv varetager kundekontakten. Langt de fleste danske UCITS og danske alternative investeringsfonde har indgået forvaltningsaftaler med et investeringsforvaltningsselskab eller en forvalter af alternative investeringsfonde, herunder aftaler om markedsføring af andele i investeringsforeningen eller fonden, og har derfor ikke direkte kundekontakt. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at direkte kommunikation med kunderne er en forudsætning for, at der er risiko for, at en virksomhed kan blive udnyttet til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det alene er nødvendigt, at investeringsforvaltningsselskaber og danske UCITS samt forvaltere af alternativ investeringsfonde og alternative investeringsfonde omfattes af loven i det omfang, de har direkte kundekontakt.

I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv er det Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at der fortsat bør være mulighed for at undtage virksomheder og personer med begrænset finansiel aktivitet, hvor risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme er begrænset.

Spiludbyderes forpligtigelser i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme er i dag reguleret i spillelovgivningen. Det er Erhvervs- og Vækstministeriet og Skatteministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at samle reglerne om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme i én lov både af hensyn til de omfattede virksomheder og personer, men også for at sikre en ensartet regulering på området. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv skal det dog være muligt at fastsætte undtagelser på de områder af spilområdet, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette gælder dog ikke for kasinoer, såvel online som landbaserede. Vurderingen af, hvilke spil der ved lovens ikrafttræden kan undtages, vil bygge dels på foreløbige vurderinger fra Europa-Kommissionen, dels på Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitets (SØIK) nationale risikovurdering "Den nationale risikovurdering 2015 om hvidvask i Danmark" samt på Skatteministeriets og Spillemyndighedens erfaringer og viden om spillene. Skatteministeren vil udarbejde en bekendtgørelse, hvor det fremgår, hvilke spil der helt eller delvist undtages loven.

Det følger ikke af § 1 i den gældende hvidvasklov, hvilke virksomheder og personer § 30 om falske penge finder anvendelse på. Erhvervs- og Vækstministeriet finder, at det på samme måde som i forhold til bestemmelsen om kontantforbuddet skal fremgå af lovens anvendelsesområde, at denne bestemmelse har et særligt anvendelsesområde.

Bilag 1 i den gældende hvidvasklov angiver udvalgt finansiel aktivitet. I tilfælde, hvor et sådan udbud ikke kræver en tilladelse hos Finanstilsynet, skal der i stedet foretages en registrering hos Finanstilsynet inden udbud af den pågældende aktivitet. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at bilag 1 i lovforslaget skal affattes i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv. Dette betyder, at erhvervsmæssig fysisk pengetransport til forskel fra den gældende hvidvasklov ikke vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at alternative investeringsfonde, forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforvaltningsselskaber og danske UCITS er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, når de har direkte kundekontakt.

Det foreslås, at spilområdet omfattes af hvidvaskloven. Det foreslås endvidere, at skatteministeren bemyndiges til at undtage spil, dog ikke online og landbaserede kasinoer, med lav risiko for hvidvask. Skatteministerens bemyndigelse til at undtage spil betyder, at skatteministeren har kompetencen i forhold til undtagelsesmulighederne i relation til Landbrugslotteriet og Varelotteriet, som efter spillelovgivningen hører under justitsministerens ressort.

retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie slettes, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet zoom-funktionen eller forstørrelsesmodulet i en cookie, som altså udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås, at bestemmelsen om falske penge finder anvendelse på virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter.

Det foreslås, at Finanstilsynet tillægges bemyndigelse til at undtage virksomheder og personer med begrænset finansiel aktivitet, og at Erhvervsstyrelsen tillægges bemyndigelse til at undtage valutavekslingsvirksomheder med begrænset finansiel aktivitet. Det foreslås, at Skatteministeren bemyndiges til at undtage spil, dog ikke online og landbaserede kasinoer, med begrænset risiko for hvidvask. Skatteministeren vil udarbejde en bekendtgørelse, hvor det fremgår, hvilke spil der helt eller delvist undtages loven. En sådan bemyndigelse til skatteministeren betyder, at skatteministeren får kompetencen i forhold til undtagelsesmulighederne i relation til Landbrugslotteriet og Varelotteriet, som efter spillelovgivningen hører under justitsministerens ressort.

Det foreslås i bilag 1 at angive finansiel aktivitet, der vil være omfattet af lovens anvendelsesområde.

Der foreslås ikke ændringer i det øvrige anvendelsesområde.

Der henvises til lovforslagets § 1.

3.2. Definitioner

3.2.1. Gældende ret

§ 3 i den gældende hvidvasklov indeholder en lang række definitioner, herunder definitioner af reelle ejere. Den reelle ejer af et selskab defineres som den eller de personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer et selskab ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol med 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne, dog bortset fra selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked.

§ 4 i den gældende hvidvasklov definerer hvidvask. Definitionen af hvidvask forudsætter, at den bagvedliggende lovovertrædelse medfører et konkret, identificerbart udbytte. I § 5 i den gældende hvidvasklov definerer finansiering af terrorisme.

I bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer, defineres en politisk udsat person samt en nærtstående og en nær samarbejdspartner til en politisk udsat person.

3.2.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 1 i 4. hvidvaskdirektiv definerer hvidvask som konvertering eller overførsel af formuegoder, fortielse eller tilsløring af formuegoders sande karakter, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder samt erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken til en sådan handling. Hvidvask defineres endvidere som medvirken til, samarbejde om eller forsøg på at begå en af disse handlinger, samt hjælp eller tilskyndelse til, lettelse af eller rådgivning med henblik på udførelse af en af disse handlinger.

Finansiering af terrorisme defineres som levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvis, til at gennemføre en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme.

I artikel 3 i 4. hvidvaskdirektiv angives en lang række andre definitioner. Blandt andet defineres i artikel 3 en kriminel handling i relation til hvidvaskdefinitionen i artikel 4 som alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser som defineret i medlemsstaternes nationale ret i forbindelse med direkte og indirekte skatter, der kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på over 1 år.

Derudover definerer artikel 3, nr. 9, en politisk udsat person som en fysisk person, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv, ligesom bestemmelsen endvidere angiver, hvilke offentlige erhverv der er relevante. Artikel 3, nr. 6, fastlægger definitionen af reelle ejere.

FATF's anbefalinger nr. 3 og 5 fastlægger henholdsvis definitionen af hvidvask og finansiering af terrorisme.

3.2.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Folketinget vedtog den 1. marts 2016 lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (lov nr. 262 af 16. marts 2016). Formålet med loven er at indføre et register over reelle ejere i Danmark, hvilket også er et krav efter 4. hvidvaskdirektiv. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at definitionen af en reel ejer i hvidvaskloven skal ensrettes med definitionerne i lov nr. 262 af 16. marts 2016. Definitionen i hvidvaskloven skal dog være bredere end definitionen i lov nr. 262 af 16. marts 2016, hvilket blandt andet skyldes, at alle former for juridiske enheder, herunder udenlandske selskabstyper, der ikke findes i Danmark, kan være kunder hos virksomheder og personer omfattet af lovforslaget. Derudover er nogle juridiske enheder, som f.eks. erhvervsdrivende foreninger, ikke omfattet af lov nr. 262 af 16. marts 2016. Endelig findes det også reelle ejere i andre situationer end i forbindelse med juridiske personer, f.eks. ved samlekonti.

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, så man kun behøver at gøre det én gang. Retsinformation.dk bruger ikke cookies til statistik. Læs mere om retsinformation.dk's brug af cookies i vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

For så vidt angår kunder der er juridiske personer, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet endvidere, at der på baggrund af ændrede krav i 4. hvidvaskdirektiv er behov for ændringer i retstilstanden i relation til reelle ejere. En lang række juridiske personer vil i dag i forbindelse med oprettelse af et kundeforhold ikke have reelle ejere. 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at den daglige ledelse i en juridisk person i sådanne situationer skal betragtes som den juridiske persons reelle ejer. Dette betyder, at for kunder, der er juridiske personer, vil en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven i alle tilfælde skulle have oplysninger om den juridiske persons reelle ejer, medmindre kunden er en virksomhed, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Erhvervs- og Vækstministeriet er vidende om, at kravet om reelle ejere - specielt i forhold til foreninger, andelsboligforeninger m.v. - kan være en administrativ byrde for både kunden og den virksomhed eller person, som er omfattet af lovforslaget. 4. hvidvaskdirektiv rummer imidlertid ikke mulighed for undtagelser på dette område. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer dog, at de muligheder, der er i lovforslaget for lempede krav til kundekendskabsprocedurer, samt at der alene skal gennemføres rimelige foranstaltninger, giver virksomheder og personer omfattet af lovforslaget mulighed for at have procedurer, der sikrer, at omfanget af denne administrative byrde bliver så lille som mulig for både kunden og den forpligtede virksomhed eller person.

Den gældende hvidvasklov regulerer korrespondentbankforbindelser, men begrebet defineres ikke i loven. I 4. hvidvaskdirektiv udvides begrebet til at omfatte mere end levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut (korrespondenten) til et andet pengeinstitut (respondenten). Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt i loven at optage en definition af korrespondentforbindelser, så denne omfatter både levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut til et andet og levering af lignende ydelser mellem virksomheder, der ikke er pengeinstitutter.

På baggrund af 4. hvidvaskdirektiv er det endvidere nødvendigt at udvide definitionen af en politisk eksponeret person, således at denne også omfatter personer bosat her i landet, medlemmer af politiske partiers styrende organer og ledelsen i internationale organisationer. Erhvervs- og Vækstministeriet finder endvidere, at det gældende begreb politisk udsat person skal udskiftes med begrebet politisk eksponeret person. Begrebet politisk eksponeret person synes bedre at beskrive, at der er tale om personer, der bestrider et særligt offentligt tillidshverv, og som i kraft af dette hverv kan have adgang til offentlige eller betroede midler eller kan være modtagelige for bestikkelse. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer yderligere, at definitionen af en politisk eksponeret person bør optages i loven i modsætning til i dag, hvor begrebet er defineret i bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008.

Skatteunddragelse skal i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv inddrages som underliggende kriminalitet til hvidvask. Erhvervs- og Vækstministeriet ønsker dette reflekteret i loven og foreslår derfor definitionen på hvidvask ændret. Herved skabes der klarhed over, at midler, der er opnået ved strafbar skatteunddragelse, er omfattet af hvidvaskdefinitionen, uanset om de konkret unddragne midler ikke kan identificeres.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte definitionen af en reel ejer, så den er i overensstemmelse med lov nr. 262 af 16. marts 2016, ligesom definitionen skal omfatte alle juridiske enheder, der kan være kunder ved virksomheder eller personer omfattet af loven. Samtidigt forslås det, at i tilfælde, hvor der ikke er en reel ejer, skal den daglige ledelse anses som reel ejer. Det foreslås, at definitionen af en politisk eksponeret person optages i loven, og at definitionen udvides, så den er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås, at korrespondentforbindelser omfatter levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut (korrespondenten) til et andet pengeinstitut (respondenten) samt forbindelser mellem øvrige finansielle virksomheder til andre finansielle virksomheder, hvor der leveres lignende ydelser.

Det foreslås, at hvidvask af midler opnået ved strafbar skatteunddragelse tydeligere end i den gældende lov inddrages under definitionen af hvidvask. Der foreslås ikke ændringer i definitionen af finansiering af terrorisme.

Der henvises til lovforslagets §§ 2-4.

3.3. Kontantforbud og falske penge

3.3.1. Gældende ret

Efter § 2 i den gældende hvidvasklov må erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde, ikke modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e, i 3. hvidvaskdirektiv, hvorefter andre fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, og hvor der betales med kontantbeløb på mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet, skal efterleve 3. hvidvaskdirektivs krav.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Beløbsgrænsen på 50.000 kr. blev fastsat under hensyn til på den ene side, at borgerne i videst muligt omfang skulle bevare adgangen til at benytte sig af kontant betaling, hvis de ønskede det, uden nødvendigvis at skulle iagttage og efterleve hvidvaskreglerne, og på den anden side den risiko for hvidvask, der er forbundet med store kontantbetalinger.

I forhold til falske penge har virksomheder og personer, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, i henhold til § 30 i den gældende hvidvasklov pligt til at tage alle sedler og mønter, som, de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro, er falske, ud af omløb. Falske sedler og mønter skal straks overgives til politiet.

§ 30 skal ses i sammenhæng med forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF af 18. december 2008. Forordningen indeholder i artikel 6, stk. 1, blandt andet en forpligtelse for kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester (for så vidt angår deres betalingsaktivitet) samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, pengetransportvirksomheder og andre økonomiske aktører såsom handlende og kasinoer, der accessorisk håndterer og leverer pengesedler til offentligheden via bankernes pengeautomater (kontantautomater). Forpligtelsen består i, at de pågældende institutter m.v. inden for rammerne af disse accessoriske aktiviteter har pligt til at sikre, at eurosedler og euromønter, som de har modtaget, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og til at påse, at falske eurosedler og euromønter afsløres. Institutterne m.v. skal straks overgive falske eurosedler eller euromønter til de kompetente nationale myndigheder.

Derudover indeholder forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri i artikel 6, stk. 2, en forpligtelse for EU- og EØS-landene til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende institutter, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter bestemmelsen, kan pålægges sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Det blev fundet hensigtsmæssigt, at pligten til straks at overgive formodede falske sedler og mønter til politiet ikke kun omfattede euro, som er den møntfod, der er reguleret i forordningerne, men også en hvilken som helst anden valuta, herunder danske kroner. Der blev derfor optaget bestemmelser i den nugældende hvidvasklov om pligt til at tage falske sedler og mønter ud af omløb uanset valuta.

3.3.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

I forhold til kontantforbuddet angiver artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv, at personer, der handler med varer, hvor der modtages beløb på mindst 10.000 euro kontant, er omfattet af direktivets krav, herunder krav om at gennemføre kundekendskabsprocedurer og indberette mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed. FATF's tilsvarende anbefaling, nr. 22, angår alene forhandlere af ædelmetal og ædelstene samt andre personer, der handler med varer, hvis der betales med eller modtages kontantbeløb på mindst 10.000 euro, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

3.3.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet finder det hensigtsmæssigt, at kontantforbuddet opretholdes som et led i bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Risikoen for hvidvask er fortsat forhøjet ved kontantbetalinger, og det er afgørende for kampen mod terrorfinansiering og hvidvask, at muligheden for at betale med høje kontantbeløb indskrænkes. Samtidig er det vurderingen, at den teknologiske og digitale udvikling betyder, at omfanget af større kontantbetalinger i almindelighed er begrænset, og at en videreførelse af kontantforbuddet derfor har begrænset forretningsmæssig betydning for de erhvervsdrivende. Forbuddet vil således primært have virkning overfor kriminelle ved at begrænse adgangen til hvidvask af udbytte fra kriminelle handlinger. Kontantforbuddet anses for at være i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvoraf det af betragtning nr. 6 i præamblen vedrørende større kontantbetalinger følger, at EU- eller EØS-landene skal have mulighed for at indføre henholdsvis lavere tærskler, yderligere generelle begrænsninger i brugen af kontanter og strengere bestemmelser.

Erhvervs- og Vækstministeriet har ikke identificeret et behov for materielle ændringer i bestemmelsen om falske penge. Det ses dog hensigtsmæssigt at angive, at bestemmelsen om falske penge ikke finder anvendelse på eurosedler eller euromønter, da euro er særskilt reguleret i forordningerne, der er umiddelbart gældende i Danmark, og da forordninger som udgangspunkt ikke må gennemføres i dansk ret.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at videreføre de gældende regler om kontantforbud og bestemmelsen om falske penge, dog præciseres det, at bestemmelsen ikke omfatter eurosedler eller euromønter.

Der henvises til lovforslagets §§ 5 og 6.

3.4. Risikovurdering og risikostyring

3.4.1. Gældende ret

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Som en afgørende foranstaltning for at forebygge og forhindre hvidvask og finansiering af terrorisme skal de af den gældende hvidvasklov omfattede virksomheder og personer have tilstrækkelige, skriftlige regler om kundelegitimation, opmærksomhedspligt, undersøgelsespligt, noteringspligt, indberetningspligt, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation, jf. § 25, stk. 1, i den gældende hvidvasklov.

Der fremgår yderligere af § 25, stk. 1, at virksomheder og personer skal have tilstrækkelige, skriftlige interne regler om overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har mulighed for at fastsætte nærmere regler om kravene, jf. § 25, stk. 6 og 7. Disse bemyndigelser er ikke udmøntet i bekendtgørelser.

Den gældende hvidvasklov indeholder ikke nærmere regler om risikovurdering og risikostyring. Finanstilsynets vejledning nr. 9184 af 24. april 2013 om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) indeholder detaljerede oplysninger om udarbejdelse af risikovurderinger. SØIK udsendte derudover i juni 2015 "Den nationale risikovurdering 2015 om hvidvask i Danmark. ", og Finanstilsynet har blandt andet den 22. december 2015 offentliggjort en vurdering af risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Finansielle virksomheder skal i henhold til § 25, stk. 2, i den gældende hvidvasklov udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre, at reglerne overholdes. Det er yderligere et krav i § 25, at der skal udfærdiges og gennemføres uddannelses- og instruktionsprogrammer for relevante medarbejdere i virksomheden.

Med hjemmel i § 41, stk. 3, i lov om spil er det i § 34 i bekendtgørelse nr. 67 af 24. januar 2012 om onlinekasino og § 53 i bekendtgørelse nr. 466 af 19. maj 2016 om landbaserede kasinoer fastsat, at udbydere af spil skal udarbejde skriftlige, interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer, herunder om kundelegitimation, opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt, underretning, opbevaring af registreringer, risikovurdering, risikostyring, kommunikation og kontrol med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask eller finansiering af terrorisme. Udbyderne skal desuden udarbejde uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne og sørge for, at de ansatte, der beskæftiger sig med registrering, veksling og egentlig kasinovirksomhed, er bekendt med de interne regler.

Bestemmelserne gennemfører artiklerne 34 og 35 i 3. hvidvaskdirektiv.

3.4.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF´s anbefalinger

Artikel 7 i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at udarbejde nationale risikovurderinger. Derudover fremgår det af FATF's anbefaling nr. 1, at medlemslandene skal udarbejde nationale risikovurderinger. Risikoanalyserne bør udarbejdes efter bidrag fra relevante myndigheder, brancheforeninger og virksomheder.

Ifølge artikel 8 i 4. hvidvaskdirektiv skal forpligtigede enheder identificere og vurdere deres risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, idet der skal tages højde for risikofaktorer, herunder risikofaktorer relateret til kunder, lande eller geografiske områder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse. Grundlaget for risikovurderingerne forudsættes i henhold til 4. hvidvaskdirektiv at være nationale risikovurderinger udarbejdet af de kompetente myndigheder og risikovurderinger udarbejdet af Europa-Kommissionen om risici inden for EU. Europa-Kommissionen skal i henhold til 4. hvidvaskdirektiv senest den 26. juni 2017 udarbejde en supranational risikovurdering, hvori risici identificeres, analyseres og evalueres på EU-plan. Den supranationale risikovurdering skal gøres tilgængelig for medlemslandene samt virksomheder og personer omfattet af dette lovforslag.

De kompetente myndigheder kan beslutte, at der ikke stilles krav om individuelle dokumenterede risikovurderinger, hvis de specifikke risici for den pågældende sektor er klare og forståelige.

Artikel 8 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger endvidere, at forpligtigede enheder skal have politikker, kontroller og procedurer til effektiv begrænsning og styring af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Artikel 45, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at koncerner skal have politikker for databeskyttelse samt politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at kredit- og finansieringsinstitutter ved f.eks. etablering af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person skal indhente godkendelse fra virksomhedens øverste ledelse. I artikel 3, nr. 12, i 4. hvidvaskdirektiv defineres øverste ledelse som en embedsmand eller en ansat med kendskab til virksomhedens risiko, der har fuldmagt til at træffe beslutninger, som kan påvirke virksomhedens risikoeksponering.

Artikel 8 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger endvidere, at kredit- og finansieringsinstitutter skal udnævne en compliance officer på ledelsesniveau og etablere en uafhængig revisionsfunktion, hvis det er hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes omfang og art.

Endelig fremgår det af artikel 45, at forpligtede enheder, når det er relevant, skal identificere det medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for gennemførelsen af de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme 4. hvidvaskdirektiv.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt engangen har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

FATF's anbefaling nr. 18 stiller krav om interne kontroller og screening af ansatte.

3.4.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

SØIK udsendte i juni 2015 "Den nationale risikovurdering 2015 om hvidvask i Danmark". Den nationale risikovurdering forventes løbende at blive opdateret og udarbejdet med bidrag fra de kompetente myndigheder i et nærmere koordineret samarbejde. De kompetente myndigheder er henholdsvis Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Advokatrådet. I Danmark foretages finansiel efterretning som udgangspunkt af SØIK. Tilsynsmyndighederne kan yderligere udarbejde sektorspecifikke risikovurderinger, hvor det er relevant, og Finanstilsynet har blandt andet den 22. december 2015 offentliggjort en vurdering af risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, skal anvende den nationale risikovurdering samt den supranationale risikovurdering, som skal udarbejdes af Europa-Kommissionen, jf. afsnit 3.4.2 ovenfor, til at identificere iboende risici i deres forretningsmodeller. Dette er et hovedelement i det risikobaserede system, som 4. hvidvaskdirektiv bygger på.

En risikovurdering omfatter, at virksomheder og personer skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Med risiko menes den iboende risiko for, at virksomheder og personer kan blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Det vil sige, at vurderingen af risikoen skal foretages uden hensyntagen til de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheder og personer har iværksat i henhold til denne lov.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at der kan være områder, hvor der ikke er behov for, at den enkelte virksomhed eller person udarbejder en individuel risikovurdering. Det skal være muligt at undtage områder fra krav om risikovurdering, hvor risikoforholdene er enkle, og hvor den pågældende branche må anses at have en klar forståelse af risiciene. Dette kan f.eks. være tilfældet for virksomheder, der har en begrænset tilladelse til betalingstjenester i henhold til § 37 i bekendtgørelse af lov nr. 613 af 24. april 2015 om betalingstjenester og elektroniske penge (herefter betalingstjenesteloven), eller på områder, hvor der er begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det er afgørende for bekæmpelsen af hvidvask og finansiering af terrorisme, at virksomhederne eller personerne anvender risikovurderingen i driften af deres virksomhed, hvorfor Erhvervs- og Vækstministeriet finder, at der i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv og i relation til risikovurderingen skal være krav om, at virksomheder og personer skal have skriftlige politikker, procedurer og kontroller til forebyggelse og forhindring af hvidvask og terrorfinansiering. En politik indebærer, at virksomheden eller personen skal fastsætte de overordnede strategiske mål i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, mens der ved procedurer forstås, at de aktiviteter, der skal udføres, står tilstrækkelig beskrevet.

I § 25, stk. 2, i den gældende hvidvasklov er der krav om, at visse virksomheder skal udpege en person på ledelsesniveau, der skal sikre, at virksomheden eller personen overholder pligterne efter loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

4. hvidvaskdirektiv stiller yderligere krav til organiseringen i visse virksomheder. Der skal blandt andet stilles krav om udpegelse af en ansat eller et medlem af den daglige ledelse, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Denne person skal blandt andet have til opgave at godkende visse forretningsmæssige forbindelser med øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering samt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller. Erhvervs- og Vækstministeriet finder, at det er nødvendigt, at der også stilles krav om en sådan person i dette lovforslag. Selv om lovforslaget generelt omfatter både virksomheder og personer, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at det ikke er nødvendigt for personer formelt at udpege en særskilt person, da der i langt de fleste tilfælde vil være tale om enkeltmandsselskaber.

For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter følger det af 4. hvidvaskdirektiv, at disse institutter skal udpege en compliance ansvarlig på ledelsesniveau. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at virksomheder, i det omfang de i henhold til anden lovgivning er forpligtede til at have en compliance funktion, skal udpege en compliance ansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere om procedurer og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive.

Tilsvarende finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at den daglige ledelse i virksomheder, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance funktion, skal udpege en compliance ansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om procedurerne og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive.

Hovedparten af finansielle virksomheder har allerede i dag en compliance ansvarlig og en uafhængig revisionsfunktion som følge af krav fra anden finansiel lovgivning, og tiltagene har derfor alene til hensigt at fastlægge, at disse funktioners opgaver udvides til også at omfatte krav efter dette lovforslag.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det tilsigtes ikke med lovforslaget, at de af lovforslaget omfattede virksomheder, der ikke i dag er pålagt krav om at have en compliance funktion eller en intern revision, skal etablere sådanne funktioner. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at dette er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter kravene alene skal stilles, hvis det vurderes hensigtsmæssigt i forhold til forretningsaktiviteternes art og omfang. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer yderligere, at et krav om, at alle virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, skal etablere en compliance funktion og en intern revision, ikke vil være proportionalt, samt at et sådant krav ville pålægge erhvervslivet store byrder.

For virksomheder og personer, som ikke i henhold til anden finansiel lovgivning er pålagt krav om at have etableret en compliance funktion eller en uafhængig revisionskontrol, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet således ikke, at der er behov for at stille krav om etablering af sådanne funktioner, da der typisk vil være tale om mindre virksomheder, hvor den daglige ledelse løbende tager sig af de krav, som følger af lovgivningen. Det indgår i denne vurdering, at alle virksomheder og personer, som er omfattet af lovforslaget, internt skal kontrollere deres opfyldelse af lovforslagets krav, også selvom der ikke i dette lovforslag stilles krav om, at specielle organisatoriske funktioner i en virksomhed skal udføre denne kontrol.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at virksomheder, hvor det er relevant, skal udpege et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af hvidvaskreglerne. Formålet med kravet er at sikre, at regelsættet er ledelsesmæssigt forankret i virksomhederne. Det overordnede ansvar for, at virksomheden overholder reglerne på hvidvaskområdet, påhviler som hidtil bestyrelsen som et kollektivt organ. Samtlige bestyrelsesmedlemmer vil derfor som hidtil hver især have et ansvar for at sikre, at virksomheden efterlever hvidvasklovgivningen. Det medlem af bestyrelsen, som udpeges efter bestemmelsen, vil ikke strafferetligt være personlig ansvarlig for eventuelle overtrædelser af regelsættet ud over, hvad der fremgår af de almindelige strafferetlige regler.

Det defineres ikke nærmere i 4. hvidvaskdirektiv, hvad forpligtigelsen til screening af ansatte indebærer. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at kravet som minimum må indebære, at det sikres, at ansatte ikke kan misbruge deres stilling til hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette kan blandt andet sikres ved, at virksomheder inden ansættelsen af en person kontrollerer, at vedkommende ikke er dømt for et kriminelt forhold, der øger risiciene for, at vedkommende vil misbruge sin stilling til hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er ikke Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at ethvert kriminelt forhold medfører øgede risici for, at en ansat vil misbruge sin stilling, hvorfor der kan inddrages en væsentlighedsbetragtning. Erhvervs- og Vækstministeriet finder således ikke, at det er et krav efter 4. hvidvaskdirektiv, at alle ansatte screenes. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at en screening bør foretages alt efter, hvilken funktion den ansatte skal varetage i virksomheden.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer endvidere, at kravet om screening indebærer, at det skal sikres, at ansatte besidder de nødvendige kvalifikationer som beskrevet i FATF's anbefaling nr. 18.

I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv finder Erhvervs- og Vækstministeriet yderligere, at der i hvidvaskloven skal indsættes en bestemmelse om, at koncerner skal have politikker for databeskyttelse samt politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen.

Erhvervs- og Vækstministeriet finder ikke, at det er nødvendigt at videreføre kravene i den gældende hvidvasklov om, at procedurer skal omfatte overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Formålet er at mindske virksomhedernes administrative byrder, og der er ikke i de omtalte forordninger et krav om, at der nationalt skal fastsættes regler om procedurer. De relevante myndigheder bevarer dog tilsynet med forordningerne.

I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at de gældende krav til uddannelse af medarbejdere skal suppleres med krav om uddannelse i relevante bestemmelser om databeskyttelse. Generelt er det vigtigt, at virksomheder og personer, som er omfattet af loven, behandler personoplysninger i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen. Dette betyder, at al behandling af personoplysninger, som er indhentet efter lovforslagets bestemmelser, alene kan ske med henblik på at efterleve lovforslagets krav. Det er derfor vigtigt, at ledelsen og ansatte er opmærksomme herpå og modtager den relevante uddannelse herom.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at den eksisterende hjemmel for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om interne uddannelses- og instruktionsprogrammer udgår, da denne mulighed ikke tidligere har været udnyttet, og det foreslås nu fastsat i lovteksten, at procedurer skal udarbejdes under hensyn til virksomhedens størrelse, risiko m.v.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder og personer identificerer og vurderer risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. En risikovurdering skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte en vurdering af de risici, der er forbundet med kunder, produkter og tjenesteydelser, transaktioner samt leveringskanaler og geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås, at visse virksomheder skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på virksomhedens vegne. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risici for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Erhvervs- og vækstministeren tillægges bemyndigelse til at fastsætte regler om undtagelser fra kravet om risikovurdering og kravet om udpegning af en person, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i henhold til bestemte områder af lovforslaget. Skatteministeren tillægges bemyndigelse til at fastsætte regler om undtagelser fra krav om risikovurdering.

Det foreslås, at virksomheder og personer skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol.

Det foreslås, at der for så vidt angår finansielle virksomheder, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliance funktion, skal udpege en compliance ansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om virksomhedens procedurer og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive. Tilsvarende foreslås, at den daglige ledelse i virksomheder, der har en intern revision, skal sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller, jf. kravene i dette lovforslag og regler, der udstedes i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis. Endelig foreslås det, at virksomheder, hvor det vurderes relevant, skal udpege et medlem af bestyrelsen, der er ansvarlig for virksomhedens overholdelse af dette lovforslag og regler, som udstedes i medfør heraf.

Det foreslås endvidere, at ansatte, herunder ledelsen, skal modtage tilstrækkelig undervisning i kravene i dette lovforslag samt relevante krav om databeskyttelse.

Endelig foreslås det, at koncerner skal have politikker for databeskyttelse samt politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen. Virksomheder, der er en del af en koncern, skal gennemføre koncernens politikker og procedurer.

Der henvises til lovforslagets §§ 7-9.

3.5. Kundekendskabsprocedurer

3.5.1. Gældende ret

Virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal indhente identitetsoplysninger og foretage tilstrækkelig legitimation af deres faste kunder, jf. § 12, stk. 1-3, i den gældende hvidvasklov. Kundekendskabsproceduren skal gennemføres, inden der optages en forretningsforbindelse med kunden og gennemføres transaktioner for denne m.v., jf. § 13 i den gældende hvidvasklov. Der skal endvidere indhentes oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf samt - om nødvendigt - midlernes oprindelse, jf. § 12, stk. 4 og 5, i den gældende hvidvasklov. For virksomhedskunder gælder, at ejer- og kontrolstrukturen skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres og legitimeres, jf. § 12, stk. 3, 2. pkt., i den gældende hvidvasklov. Legitimationsproceduren kan gennemføres ud fra en risikovurdering, men virksomheden eller personen, der er omfattet af den gældende hvidvasklov, skal over for tilsynsmyndigheden kunne godtgøre, at foranstaltningerne har været tilstrækkelige, jf. § 12, stk. 7, i den gældende hvidvasklov. Kundeforholdet skal løbende overvåges blandt andet med henblik på at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden, jf. 12, stk. 5, i den gældende hvidvasklov.

Formålet med kundekendskabsproceduren er, at de omfattede virksomheder ved, hvem deres kunder er, og hvad der er kundens formål med forretningsforbindelsen.

Efter den gældende hvidvasklov kan kunder med enkeltstående transaktioner undtages fra kravene om identifikation og legitimation, hvis transaktionsbeløbet ikke overstiger et beløb, der modsvarer 1.000 euro, jf. § 14 i den gældende hvidvasklov. Endvidere kan enkeltstående rådgivningsopgaver undtages. Undtagelse forudsætter, at der ikke er konkret mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 11 i den gældende hvidvasklov. Ved bistand til kunder med enkeltstående aktiviteter, der ikke omfatter en transaktion, kan kravet om legitimation for indhentede identitetsoplysninger undlades ud fra en risikovurdering, jf. § 14, stk. 2. Der gælder særlige krav om kendskab til personer, der optræder på en kundes vegne, blandt andet skal virksomheder og personer fastslå, om den person, de har kontakt med, handler på egne vegne eller handler på vegne af en anden person eller virksomhed, jf. § 15 i den gældende hvidvasklov. Endvidere skal det sikres, at den, der handler på vegne af en anden, er beføjet dertil.

Den gældende hvidvasklov stiller i visse tilfælde skærpede krav til kundelegitimation, f.eks. når kunden ikke er fysisk til stede for at legitimere sig, ved etablering af et kundeforhold med en politisk eksponeret person bosat i et andet land, disses nærtstående og nære samarbejdspartnere og i øvrigt, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 19 i gældende hvidvasklov. I relation til politisk eksponerede personer skal den daglige ledelse godkende etableringen af forretningsforbindelsen, og der skal træffes rimelige foranstaltninger for at indhente oplysninger om formue- og indtægtsforhold, jf. § 19, stk. 4, i den gældende hvidvasklov. Virksomheder og personer omfattet af loven skal derudover løbende være opmærksomme på forretningsforpligtigelsen, jf. § 12, stk. 5, i den gældende hvidvasklov. En nærmere definition af politisk eksponerede personer og deres umiddelbare familiemedlemmer og nære samarbejdspartnere fremgår i dag af bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du har lukket browseren. Vi gemmer ingen persondata eller retsinformation.dk mister selv grant om dine besøg benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer.

Der stilles krav om særlige procedurer som betingelse for etablering og opretholdelse af såkaldte korrespondentbankforbindelser med institutter fra lande uden for Den Europæiske Union (EU) og lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 19, stk. 3, i den gældende hvidvasklov.

Den gældende hvidvasklov indeholder bestemmelser om undtagelser fra krav om legitimation m.v. for visse livsforsikrings- og pensionsaftaler samt ved køb af elektroniske penge, jf. lovens § 20. For livsforsikringsselskaber og pensionskasser skal legitimationen foretages senest ved udbetaling eller på det tidspunkt, hvor modtageren agter at udøve sin ret i henhold til policen.

Derudover kan legitimationskrav efter en risikovurdering undlades for f.eks. finansielle virksomheder m.v. etableret i et land inden for EU, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller øvrige lande, der er underlagt tilsvarende krav som i 3. hvidvaskdirektiv (2005/60/EF), og hvor der føres kontrol hermed af hjemlandstilsynet, virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, samt indenlandske offentlige myndigheder, jf. § 21 i den gældende hvidvasklov. Advokaters fælles klientkonti er herudover undtaget fra legitimationskrav under visse betingelser, jf. § 21, stk. 2, i den gældende hvidvasklov.

I henhold til § 20, stk. 3, i den gældende hvidvasklov, der baserer sig på det såkaldte gennemførelsesdirektiv til 3. hvidvaskdirektiv (direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006), har Finanstilsynet udstedt bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer.

I henhold til § 2 i bekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 2012 om onlinekasino skal udbydere af onlinekasino registrere alle spillere og indhente oplysninger om disses identitet. Det er fastsat, at identifikationen af kunderne som hovedregel skal afsluttes før første indbetaling. Indtil identifikationen er afsluttet, kan der dog i henhold til § 7 i bekendtgørelsen etableres en midlertidig spilkonto, hvortil kan indbetales op til 10.000 kr., men der kan ikke ske udbetalinger fra spilkontoen til spilleren. Identifikationsoplysningerne skal bekræftes ved fremlæggelse af dokumentation, hvis omfang afhænger af udbyderen af spils risikovurdering. Opstår der mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal udbyderen af onlinekasino kræve ny legitimation. Der skal desuden indhentes oplysninger om spillerens tilsigtede omfang af spil, men ikke om formålet med spillet. I henhold til bekendtgørelsens § 4 skal kundens transaktioner løbende overvåges.

For så vidt angår udbydere af landbaserede kasinoer skal der i henhold til § 3 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer foretages tilsvarende registrering af kunderne som for onlinespil, jf. ovenfor. Registreringen skal ske ved indgangen. Denne registrering suppleres af en videoregistrering af kunden, jf. bekendtgørelsens § 4. Der er ikke krav om, at landbaserede kasinoer skal indhente oplysninger om kundens tilsigtede spilomfang, da et landbaseret kasino i forhold til et onlinekasino har direkte og fysisk kundekontakt, som gør de ansatte i stand til at spørge kunden ind til spilomfanget, hvis dette giver anledning til mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. I henhold til § 6 i bekendtgørelsen skal kundens aktiviteter og transaktioner løbende overvåges.

Ovennævnte krav til registrering, spilkonti og overvågning af kunderne er ikke fastsat alene ud fra hensyn til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, men i lige så høj grad af hensyn til sikring af andre hensyn bag spillelovgivningen – f.eks. beskyttelse af forbrugerne, herunder sikring af, at unge under 18 år forhindres i at deltage i spil, samt forebyggelse og bekæmpelse af ludomani.

Det er desuden fastsat, at udbyderne af onlinekasino skal være i besiddelse af tilstrækkelige procedurer til at kunne afgøre, om kunden er en politisk eksponeret person bosiddende i et andet land. Den øverste daglige ledelse skal godkende registrering af en sådan kunde. Tilsvarende er det for landbaserede kasinoer fastsat, at kasinoet skal være i besiddelse af tilstrækkelige procedurer til at afgøre, om spilleren er en politisk eksponeret person bosiddende i et andet land. Udbyderen af onlinekasino skal anvende proceduren i forbindelse med etablering af den forretningsmæssige forbindelse med kunden, hvilket vil sige i tilknytning til registrering og oprettelsen af spilkonti. Et landbaseret kasino, hvor en del kunder – f.eks. turister - alene kommer en enkelt gang, skal i overensstemmelse med reglerne i 3. hvidvaskdirektiv afgøre, om kunden er en politisk eksponeret person, senest når kundens transaktioner overstiger et beløb svarende til 2.000 euro indenfor 24 timer, og indhente den øverste daglige ledelses godkendelse til, at en sådan kunde kan fortsætte med at foretage transaktioner i kasinoet. Alle udbydere af onlinekasino og landbaserede kasinoer skal træffe rimelige foranstaltninger for at indhente oplysninger om kundens formue- og indtægtskilder samt være løbende opmærksom på kundeforholdet.

Ovenstående bestemmelser gennemfører kapitel II i 3. hvidvaskdirektiv.

3.5.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Kravene til kundekendskabsprocedurer følger af kapitel II i 4. hvidvaskdirektiv og anbefaling 9-10, 12-14, 16-19 og 22-23 i FATF-anbefalingerne.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det følger af artikel 11 i 4. hvidvaskdirektiv og anbefaling 10 i FATF-anbefalingerne, at de forpligtede enheder skal gennemføre kundekendskabsprocedurer ved etablering af forretningsforbindelser, ved lejlighedsvise transaktioner på mindst 15.000 euro, når der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, eller når der er tvivl om, hvorvidt de tidligere indhentede oplysninger om kunden er korrekte eller tilstrækkelige.

Hvis en udbyder af spil ikke indgår en forretningsforbindelse med kunden, f.eks. ved åbning af en spilkonto, skal udbyderne i henhold til artikel 11 i 4. hvidvaskdirektiv kun gennemføre kundekendskabsprocedurerne ved transaktioner på over 2.000 euro. Kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres, uanset om der er tale om en enkelt transaktion eller flere transaktioner, der vurderes at være indbyrdes forbundne. FATF's anbefaling nr. 22 fastsætter en grænse på 2.000 euro/dollars.

Omfanget af kundekendskabskravene følger af artikel 13 i 4. hvidvaskdirektiv og anbefaling 10 i FATF-anbefalingerne. Der stilles krav om identifikation af kunden og kontrol af denne på baggrund af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Der skal foretages identifikation af juridiske kunders reelle ejere og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere disses identitet. Der skal foretages en vurdering og eventuel indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og omfang. Der skal løbende foretages overvågning og opdatering af forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen.

I forbindelse med etablering af kundeforholdet og gennemførelse af lejlighedsvise transaktioner skal forpligtede enheder også kontrollere, at enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne, er bemyndiget hertil, samt identificere denne person og kontrollere vedkommendes identitet.

De forpligtede enheder skal gennemføre kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering. Det følger af artikel 13, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, at direktivets bilag 1 om risikovariabler skal inkluderes i denne vurdering. Dette følger ligeledes af anbefaling 10 i FATF-anbefalingerne.

Der stilles i artikel 14 i 4. hvidvaskdirektiv krav om, at kontrollen af kundens og den eventuelle reelle ejers identitet skal være gennemført senest ved etableringen af forretningsforbindelsen eller gennemførslen af transaktionen. Der oplistes dog muligheder for, at der i visse situationer kan gennemføres kundekendskabsprocedurer på et senere tidspunkt, herudover at forpligtede enheder skal undlade at udføre en transaktion og bringe forretningsforbindelsen til ophør, hvis kundekendskabskravene ikke kan opfyldes.

Hvis en medlemsstat eller en forpligtet enhed identificerer lavrisikoområder, kan medlemsstaten i henhold til artikel 15 i 4. hvidvaskdirektiv tillade forpligtede enheder at gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer.

I henhold til artikel 18 i 4. hvidvaskdirektiv skal der gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer i forbindelse med kunder, der er forbundet med en højere risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Det følger specifikt af artikel 18 i 4. hvidvaskdirektiv og anbefaling 12 og 13 i FATF-anbefalingerne, at der altid skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer, når der er tale om politisk eksponerede personer og grænseoverskridende korrespondentforbindelser (for så vidt angår 4. hvidvaskdirektiv alene grænseoverskridende korrespondentforbindelser fra et tredjeland).

Artikel 41, stk. 1 og 2, fastsætter, at behandling af personoplysninger efter 4. hvidvaskdirektiv er underlagt direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesdirektivet). Behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme må ikke yderligere behandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Behandling af personoplysninger til andre formål, herunder kommercielle formål, må ikke finde sted. Forpligtede enheder skal give nye kunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i databeskyttelsesdirektivet, inden der etableres en forretningsforbindelse eller gennemføres en transaktion.

3.5.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

3.5.3.1. Almindelige krav til kundekendskabsprocedurer

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at der er behov for, at bestemmelserne om kundekendskabsprocedurer så vidt muligt ensrettes med 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger, hvilket vil sikre danske virksomheders konkurrenceevne ved grænseoverskridende aktiviteter samt ved etablering i andre EU-lande.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det bør præciseres i lovforslaget, at kundekendeskabsprocedurerne er en forpligtigelse, som løber i hele kundeforholdet. Det vil sige, at kundekendskabsprocedurerne omfatter krav ved oprettelsen af en forretningsforbindelse, herunder krav om kontrol af identitetsoplysninger for fysiske personer, reelle ejere, klarlæggelse af en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur samt oplysninger om forretningsforbindelsens formål med forbindelsen og den tilsigtede beskaffenhed heraf, og at disse oplysninger ud fra en risikovurdering skal opdateres med passende intervaller.

Der er i den gældende hvidvasklov fastsat krav om, at kundekendskabsprocedurer skal gennemføres, når en lejlighedsvis transaktion overstiger 1.000 euro. Den danske grænse blev nedsat fra 100.000 kr. til 1.000 euro i 2012. Formålet var at hindre hvidvask og finansiering af terrorisme, hvor det bl.a. vurderes, at der er høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, fordi der ofte anvendes kontanter, samt at lette politiets arbejde på området. SØIK har oplyst

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du har lukket browseren. Hvis du accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

at være bekendt med, at store pengebeløb er blevet omvekslet i vekselkontorer på den anførte måde med henblik på sikring af kriminelt udbytte, hvorfor valutavekslingsvirksomheder fortsat må betragtes som et område med høj risiko.

4. hvidvaskdirektiv fastsætter, at kundekendskabsprocedurerne som minimum skal gennemføres, hvis transaktionen overstiger 15.000 euro (ca. 110.000 kr.), dog 1.000 euro ved pengeoverførsler. I mange tilfælde vil en virksomhed tilbyde både pengeoverførsel og valutaveksling. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at grænsen for krav om kundekendskabsprocedurer fortsat er ens ved pengeoverførelser og valutaveksling med det formål at imødegå den øgede risiko på disse områder. På øvrige områder, hvor risikoen ikke er tilsvarende, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at det vil være tilstrækkeligt med direktivnær implementering med det formål at lette byrderne for erhvervslivet.

Som konsekvens af overflytningen af hvidvaskområdet skal det yderligere fastsættes, hvornår udbydere af spil skal gennemføre kundekendskabsprocedurer. I den gældende spillelovgivning er der krav om, at udbydere af onlinespil registrerer og opretter spilkonti for alle kunder. Landbaserede kasinoer skal registrere deres kunder ved indgangen til kasinoet. 4. hvidvaskdirektiv stiller krav om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, når der indgås en forretningsforbindelse, hvilket vil sige et kundeforhold, der må forventes at have en vis varighed. Dette medfører, at den gældende procedure for udbydere af onlinespil kan opretholdes.

Derimod kan der både på f.eks. et landbaseret kasino og ved salg af et væddemål på et fysisk salgssted være tilfælde, hvor der ikke indgås en forretningsforbindelse, men hvor der alene sker salg af et spil til en kunde. I 4. hvidvaskdirektiv er det fastsat, at udbydere af spil altid skal udføre kundekendskabsprocedurer, når de modtager indsatser eller udbetaler gevinster på et beløb svarende til 2.000 euro eller derover, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne. Erhvervs- og Vækstministeriet og Skatteministeriet vurderer, at der alene er behov for en direktivnær implementering på spilområdet, hvorefter det vil være op til den enkelte udbyder af spil, hvornår denne vil gennemføre kundekendskabsprocedurer, dog således at disse senest gennemføres, når beløbsgrænsen nås.

I den gældende hvidvasklov og spillelovgivningen anvendes udtrykket legitimation. Udtrykket dækker over, at kundens identitetsoplysninger skal kontrolleres via en uafhængig og pålidelig kilde. I praksis er kravet om legitimering blevet tolket som et krav om, at en kunde skal fremvise pas, kørekort, sundhedskort eller lignende. Nye teknologier m.v. åbner mulighed for en lang række andre måder at kontrollere en kundes identitet på, f.eks. ved hjælp af elektroniske signaturer. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det skal fremgå tydeligt af hvidvaskloven, at en virksomhed eller person omfattet af lovforslaget skal kontrollere kundens identitetsoplysninger ved en uafhængig og pålidelig kilde, men at det ikke behøver at være kontrol i form af et identitets- eller legitimationskort. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring i retstilstanden, da der allerede i dag kan anvendes andre kilder end legitimationsdokumenter. Der foretages derfor alene en præcisering med det formål at synliggøre, at der kan bruges en lang række kilder, og at disse kilder ikke behøver at være offentligt udstedte.

I den gældende hvidvasklov omfatter kundens identitetsoplysninger kundens navn, adresse og cpr-nr. henholdsvis cvr-nr. 4. hvidvaskdirektiv fastsætter ikke konkret, hvad identitetsoplysninger er. Erhvervs- og Vækstministeriet har derfor vurderet, hvorvidt kundens adresse fortsat skal betragtes som værende en del af en kundes identitetsoplysninger. Et stigende antal kundeforhold indgås, hvor kunden ikke fysisk er fremmødt. Adresseoplysninger er derfor ikke på samme måde som tidligere en naturlig del af de oplysninger, en virksomhed eller person har behov for at have om kunden. Da en videreførelse af kravet om at indhente og kontrollere en kundes adresse i et mere og mere digitaliseret samfund kan pålægge erhvervslivet byrder, har Erhvervs- og Vækstministeriet derfor vurderet, at det ikke er nødvendigt at videreføre et generelt krav om, at virksomheder og personer altid skal kende og kontrollere kundens adresseoplysninger. Det kan dog stadig være relevant at indhente adresseoplysninger.

Den gældende hvidvasklov stiller alene krav om legitimering af virksomheder og personer. I praksis har dette medført, at der har været tvivl om, hvorvidt f.eks. en forening skulle legitimeres, da der ikke er tale om en virksomhed. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det skal præciseres i lovforslaget, at kravet til kundekendskabsprocedurer gælder for alle juridiske personer. Forslaget indebærer ikke en ændring i retstilstanden.

For så vidt angår kunder, der er juridiske personer, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet endvidere, at der på baggrund af ændrede krav i 4. hvidvaskdirektiv er behov for ændringer i retstilstanden i relation til reelle ejere. En lang række juridiske personer vil i dag i forbindelse med oprettelse af et kundeforhold ikke have reelle ejere. 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at den daglige ledelse i en juridisk person i sådanne situationer skal betragtes som den juridiske persons reelle ejer. Dette betyder, at for kunder, der er juridiske personer, vil en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven i alle tilfælde skulle have oplysninger om den juridiske persons reelle ejer, medmindre kunden er en virksomhed, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Samtidig finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at det skal fremgå tydeligt af hvidvaskloven, at der i andre tilfælde end ved juridiske personer også kan være reelle ejere, som det f.eks. er tilfældet ved samlekonti, herunder f.eks. advokaters klientkonti.

Erhvervs- og Vækstministeriet er vidende om, at kravet om reelle ejere specielt i forhold til foreninger, andelsboligforeninger m.v. kan være en administrativ byrde for både kunden og den virksomhed eller person, som er

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller faktasøgning af seneste i vær enkelt, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

omfattet af lovforslaget, men 4. hvidvaskdirektiv rummer ikke mulighed for undtagelser på dette område. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer dog, at de muligheder, der er i lovforslaget for lempede krav til kundekendskabsprocedurer, samt det, at der alene skal gennemføres rimelige foranstaltninger, giver virksomheder og personer omfattet af lovforslaget mulighed for at have procedurer, der sikrer, at omfanget af denne administrative byrde bliver så lille som mulig for både kunden og den forpligtede virksomhed eller person.

I den gældende hvidvasklov er der krav om, at der skal indhentes oplysninger om hver kundes formål med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf. I 4. hvidvaskdirektiv ændres dette krav til, at det skal vurderes, hvorvidt det er relevant at indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed. Der foretages dermed en lempelse af den administrative byrde i den forstand, at der ikke altid er krav om at indhente disse oplysninger fra kunden. Kravet om beskaffenhed er et nyt krav, men det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at kravet ikke vil pålægge erhvervslivet nye byrder, da oplysningerne alene skal indhentes, hvor det er relevant, og da mange virksomheder og personer allerede i dag indhenter disse oplysninger i regi af de skærpede procedurer. Hertil kommer, at det forsat oftest vil være nødvendigt at indhente oplysningerne i regi af de skærpede kundekendskabsprocedurer.

I kundeforhold med juridiske personer vil der altid være en person, der handler på vegne af den juridiske person. I andre kundeforhold kan der også være situationer, hvor en anden person får fuldmagt til at handle på vegne af en kunde. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at det skal være et ufravigeligt krav, at den befuldmægtigedes identitet kontrolleres. Dette kan i den gældende hvidvasklov undlades ud fra en risikovurdering. Det er imidlertid Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at den byrde, dette pålægger virksomheder og personer omfattet af lovforslaget, modsvares af, at kravet om, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer altid skal kontrollere, om en person handler på egne vegne, ikke foreslås videreført.

Efter den gældende hvidvasklov skal kundekendskabsproceduren på livs- og pensionsforsikringsområdet senest foretages ved udbetaling eller på det tidspunkt, hvor modtageren agter at udøve sin ret. 4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at kundekendskabsprocedurer skal gennemføres ved etableringen af forretningsforbindelsen, samt at der i forbindelse med etablering af forretningsforbindelsen skal indhentes navn på den begunstigede. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at selvom dette kan være en administrativ byrde for de berørte virksomheder, vil de muligheder, der er i lovforslaget for lempede krav til kundekendskabsprocedurer, give de berørte virksomheder mulighed for at have kundekendskabsprocedurer, der sikrer, at omfanget af den administrative byrde bliver mindst mulig for både kunden og den forpligtede virksomhed eller person.

Erhvervs- og Vækstministeriet finder det yderligere nødvendigt, at reglerne om, hvornår kundekendskabsproceduren skal gennemføres, herunder hvornår de enkelte krav skal være gennemført, revideres og ensrettes i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, så der er mulighed for f.eks. i tilfælde med begrænset risiko at foretage dele af kundekendskabsproceduren på et senere tidspunkt end ved indgåelse af kundeforholdet. Dette vil efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering give mulighed for effektive procedurer ved indgåelse af kundeforhold.

I praksis kan det for virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, være vanskeligt at vurdere, hvorvidt de har ret eller pligt til at afvikle et kundeforhold, hvis kundekendskabsproceduren ikke har været gennemført korrekt ved oprettelsen af kundeforholdet, eller hvis det efterfølgende ikke er muligt at opdatere oplysningerne om kunden.

4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at en forretningsforbindelse skal afvikles, hvis det ikke er muligt at gennemføre tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, hvorfor Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at virksomheder og personer på samme måde skal pålægges en pligt til i visse tilfælde at afvikle en forretningsforbindelse. Afvikling af en forretningsforbindelse er imidlertid et stort indgreb over for den enkelte kunde, hvorfor adgangen til at afvikle en forretningsforbindelse skal afvejes over for kundens interesse i at bevare kundeforholdet. I tilfælde, hvor en kunde ikke ønsker at bidrage til kontrol af dennes identitet, skal virksomheden eller personen i medfør af lovforslaget forsøge på anden måde at klarlægge kundens identitet eller i øvrigt træffe andre passende risikobegrænsende foranstaltninger, hvilket kan være øget overvågning af kunden, begrænsning i kundens mulighed for nye produkter m.v. Dette betyder, at virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, kun med hjemmel i denne kan afvikle en forretningsforbindelse, hvis det, når alle muligheder for at gennemføre kundekendskabsprocedurerne er udtømt, fortsat ikke er muligt at gennemføre kundekendskabsprocedurerne.

Hvidvaskloven bør alene regulere de tilfælde, hvor en virksomhed eller person har pligt til af afvikle en forretningsforbindelse grundet risiko for, at virksomheden eller personen udnyttes til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Hvornår en virksomhed eller person i øvrigt har mulighed for at afvikle en forretningsforbindelse, findes det ikke hensigtsmæssigt at regulere i dette lovforslag. Dog kan der som udgangspunkt ikke etableres en forretningsforbindelse eller gennemføres en enkeltstående transaktion, hvis der ikke er gennemført kundekendskabsprocedurer.

I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv finder Erhvervs- og Vækstministeriet det vigtigt, at det fremgår direkte af lovforslaget, at personoplysninger indhentet i henhold til dette lovforslag alene behandles med henblik på at forebygge hvidvask eller finansiering af terrorisme, at det fremgår, at behandling til kommercielle formål ikke må finde sted, samt at virksomheder og personer underlægges oplysningsforholdelser ved indgåelse af forretningsforbindelser eller udførelse af transaktioner for fysiske personer. Bestemmelserne skal anses som et supplement til persondatalovens bestemmelser.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg. Samt om man har haft et spørgsmål regning eller faktureringsmål i en cookie, som altid udløber efter 13 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3.5.3.2. Skærpede krav til kundekendskabsprocedurer

Visse situationer indeholder en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv anser Erhvervs- og Vækstministeriet det for hensigtsmæssigt at begrænse antallet af tilfælde, hvor der i hvidvaskloven stilles skærpede krav til kundekendskabsprocedurer. Dette betyder blandt andet, at det, at en kunde ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig, fremover ikke automatisk medfører øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Dette vil i stedet bero på en konkret risikovurdering.

Skærpede kundekendskabsprocedurer kan ved etablering af en forretningsforbindelse f.eks. indebære, at der foretages kontrol af kundens identitet ved flere uafhængige og pålidelige kilder, at der indhentes yderligere oplysninger om kunden, herunder oplysninger om adresse eller oplysninger om, hvorfra kundens midler oprinder, godkendelse af daglig ledelse ved etableringen af forretningsforbindelsen samt indhentning af oplysninger om kunden og kundens reelle ejere m.v. Skærpede kundekendskabsprocedurer i kundeforholdet kan bestå i, at der etableres øget overvågning af forretningsforbindelsen, at oplysninger opdateres med passende intervaller, og at kundens transaktioner løbende undersøges for at sikre, at disse er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil m.v.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at der i loven bør være oplistet risikofaktorer, som potentielt indebærer en øget risiko. Dette suppleres med den nationale risikovurdering samt den supranationale risikovurdering, der skal udarbejdes af Europa-Kommissionen. Herudover udarbejder the European Supervisory Authorities (herefter ESAs) i henhold til artikel 17 og 18, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv vejledning på området.

For så vidt angår politisk eksponerede personer vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at de lovfastsatte krav om, at der altid skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer ved sådanne kunder, skal videreføres, dog således at kravene til kundekendskabsprocedurerne ensrettes med 4. hvidvaskdirektiv. Det samme gælder for korrespondentbankforbindelser, som defineres som levering af finansielle ydelser fra en finansiel virksomhed (korrespondenten) til en anden finansiel virksomhed (respondenten) samt indgåelse af forbindelser mellem finansielle virksomheder med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler.

Som omtalt i afsnit 3.2.3 foretages der ændringer i definitionen af en politisk eksponeret person. Definitionen udvides fra at omfatte politisk eksponerede personer med bopæl i udlandet til i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv også at omfatte politisk eksponerede personer med bopæl her i landet, medlemmer af politiske partiers styrende organer og personer med ledende stillinger i internationale organisationer. Samtidig fastsætter 4. hvidvaskdirektiv, at de skærpede procedurer i forhold til politisk eksponerede personer yderligere skal varetages i forhold til en reel ejer, en begunstiget i henhold til en livsforsikringspolice og en begunstigedes reelle ejer.

Da der ikke i medfør af 4. hvidvaskdirektiv er mulighed for at skelne mellem en politisk eksponeret person bosat her i landet og en politisk eksponeret person bosat i et andet land, skal der ved kundeforhold med en politisk eksponeret person bosat her i landet altid gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer dog, at personer fra lande, hvor der foreligger et højt korruptionsniveau, potentielt kan siges at udgøre en højere risiko for hvidvask eller terrorfinansiering for virksomheden eller personen, og det vil derfor være nødvendigt at have ekstra opmærksomhed på sådanne personer. Det vil således også være muligt i regi af de skærpede kundekendskabsprocedurer at differentiere mellem politisk eksponerede personer med bopæl i Danmark og særligt politisk eksponerede personer med bopæl i et land med et øget korruptionsniveau.

I den gældende bekendtgørelse nr. 712 af 1. juli 2008 om, hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer og i spillelovgivningen er det fastsat, at en politisk eksponeret person vil blive betragtet som sådan indtil 12 måneder efter, at denne ophører med at have det pågældende hverv. Med 4. hvidvaskdirektiv ændres denne 12-måneders periode, således at der i stedet skal foretages en individuel risikovurdering. Dette betyder, at en politisk eksponeret person også efter en periode på 12 måneder fortsat kan vurderes at være forbundet med øget risiko for hvidvask, eller at en politisk eksponeret person straks på tidspunktet, hvor vedkommende fratræder det pågældende hverv, kan vurderes ikke længere at være forbundet med øget risiko for hvidvask. Især i forhold til politisk eksponerede personer bosat her i landet vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at indførelsen af denne risikobaserede tilgang kan medvirke til at lette den administrative byrde for virksomheder og personer, der er forbundet med, at der også for politisk eksponerede personer bosat her i landet skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer.

Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning til virksomhederne omkring den nærmere forståelse og fortolkning af reglerne om politisk eksponerede personer, herunder i forhold til en nærmere afgrænsning af personkredsen.

Grænseoverskridende korrespondentforbindelser udgør et højrisiko område for hvidvask og finansiering af terrorisme. Som beskrevet i afsnit 3.2.3 udvides kravet om skærpede procedurer til at omfatte alle korrespondentforbindelser og ikke alene korrespondentbankforbindelser. I forhold til korrespondentforbindelser finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at de skærpede krav til kundekendskabsprocedurer ved etablering og opretholdelse af sådanne forbindelser skal videreføres, dog med de ændringer, der er påkrævet for at foretage direktivnær implementering. Som ved politisk eksponerede personer vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at der kan skelnes mellem de grænseoverskridende korrespondentforbindelser ud fra risikofaktorer som etableringsland, volumen af transaktioner m.v. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer dog ikke, at

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmes retsinformation.dk dette valg, som anvendes her, benyttet simpel søgning eller reelsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

der er behov for særlige regler i Danmark, og finder, at bestemmelserne i dette lovforslag skal ensrettes med 4. hvidvaskdirektiv. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer ikke, at denne præcisering medfører væsentlige ændringer af den eksisterende retstilstand på området.

3.5.3.3. Lempede krav til kundekendskabsprocedurer

Visse situationer indeholder en begrænset risiko for hvidvask eller terrorfinansiering. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, som det også er tilfældet i den gældende hvidvasklov, at virksomheder og personer i tilfælde med begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme kan gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer. Lempede kundekendskabsprocedurer betyder ikke, at indholdet af de almindelige kundekendskabsprocedurer helt kan fraviges. Lempede kundekendskabsprocedurer betyder alene, at kundekendskabsprocedurerne kan udføres i mindre omfattende grad, f.eks. at der alene sker kontrol af identitetsoplysninger ved en enkelt uafhængig og pålidelig kilde, eksempelvis CPR-registret, eller at tidspunktet for indhentning af oplysninger om formål og tilsigtede beskaffenhed udskydes til et senere tidspunkt i kundeforholdet i forbindelse med, at kundeforholdets omfang overstiger et fastsat transaktionsvolumen. Derudover kan overvågningen af en sådan kunde begrænses, dog kan den ikke helt undlades.

4. hvidvaskdirektiv giver ikke mulighed for at videreføre undtagelser til kundekendskabsprocedurer i den gældende hvidvasklov. Erhvervs- og Vækstministeriet er vidende om, at dette kan opfattes som en administrativ byrde for blandt andre livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, men Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer samtidigt, at de muligheder, der er i lovforslaget for lempede krav til kundekendskabsprocedurer, vil give de berørte virksomheder mulighed for at have procedurer, der sikrer, at forøgelsen af den administrative byrde bliver mindst mulig.

4. hvidvaskdirektiv viderefører endvidere ikke muligheden for, at der ikke skal gennemføres kundekendskabsprocedurer over for klienter, når en advokat opretter en fælles klientkonto. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer dog, at der stadig i langt de fleste tilfælde kan opretholdes fælles klientkonti, hvis den virksomhed, som anmodes om at oprette en fælles klientkonto, vurderer, at advokaten er en kunde, som udgør en begrænset risiko. Virksomheden skal i vurderingen inddrage risikofaktorer som advokatens forretningsområde, kunder, transaktioner m.v. Det er herefter Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse, at denne ændring i retstilstanden alene vil påvirke et begrænset antal kundeforhold med advokater.

I henhold til 4. hvidvaskdirektiv kan et medlemsland vælge ud fra en dokumenteret risikovurdering at undlade at anvende visse kundekendskabsprocedurer med hensyn til elektroniske penge. Elektroniske penge er f.eks. gavekort. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at der er behov for at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte undtagelser, og at denne bemyndigelse skal udmøntes i en bekendtgørelse, hvis en risikovurdering foretaget af Finanstilsynet eller SØIK viser begrænset risiko. På nuværende tidspunkt er brugen af elektroniske penge i Danmark begrænset, da de hovedsageligt anvendes til betaling af f.eks. transport eller som gavekort. Der vil derfor i mange tilfælde foreligge en begrænset risiko.

3.5.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer i forskellige situationer, herunder når de etablerer en forretningsforbindelse og i forbindelse med enkeltstående transaktioner på mindst 15.000 euro - dog 1.000 euro ved pengeoverførsler og valutaveksling - og 2.000 euro ved udbud af spil, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne. Derudover skal der, hvis en kundes relevante omstændigheder ændrer sig og i øvrigt på passende tidspunkter, foretages kundekendskabsprocedurer.

Det foreslås, at kundekendskabsprocedurerne omfatter indhentning af kundens samt en reel ejers identitetsoplysninger samt kontrol af disse. Det foreslås, at hvis kunden er en juridisk person, skal der gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur. Virksomheden eller personen skal vurdere og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og den tilsigtede beskaffenhed. I fuldmagtsforhold skal der også gennemføres kundekendskabsprocedurer på fuldmagtshaveren. Kundekendskabsprocedurer omfatter yderligere overvågning af kundeforholdet. Kundekendskabsprocedurer skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering, hvori skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed.

Det foreslås på livs- og pensionsforsikringsområdet, at kundekendskabsprocedurerne yderligere omfatter, at virksomheden ved oprettelse af kundeforholdet kender navnene på begunstigede. Herudover skal begunstigedes identitetsoplysninger kontrolleres senest på udbetalingstidspunktet.

Det foreslås, at kundens identitetsoplysninger skal være kontrolleret, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en transaktion. Kontrol kan i visse situationer ske på et senere tidspunkt, f.eks. hvis der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang. Der foreslås en pligt til at afbryde en forretningsforbindelse, hvis kundekendskabsproceduren ikke kan gennemføres.

Det foreslås, at fysiske personer skal modtage information om de regler, der gælder for behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. Det foreslås endvidere, at behandling af personoplysninger til andre formål, herunder kommercielle formål, ikke må finde sted.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i situationer, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, herunder hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det foreslås i bilag 3 at angive situationer, der potentielt indebærer øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås derudover, at der altid skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer ved politisk eksponerede personer. Samtidig foreslås det, at der også skal iagttages skærpede kundekendskabsprocedurer i forhold til politisk eksponerede personer, der er en kundes reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer. Det foreslås, at virksomheder og personer i mindst 12 måneder efter, at den pågældende politisk eksponerede person ophører med sit hverv, skal foretage en vurdering af, om kundeforholdet indebærer øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

Det foreslås endvidere, at der skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser, og at det videreføres, at der ikke må indgås korrespondentforbindelser med et tomt bankselskab.

Det foreslås, at virksomheder og personer kan gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer i situationer, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det foreslås i bilag 2 at angive situationer, der potentielt indebærer begrænset risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det skal i det enkelte tilfælde vurderes, om der foreligger et tilfælde med begrænset risiko, inden lempede kundekendskabsprocedurer gennemføres.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om undtagelse fra visse krav i kundekendskabsproceduren for udstedere af elektroniske penge på områder, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der henvises til lovforslagets §§ 10-21.

3.6. Bistand fra tredjemand

3.6.1. Gældende ret

Der er i § 17 i den gældende hvidvasklov adgang til at anvende nærmere angivne tredjemænd til opfyldelse af visse af kundekendskabskravene. Den virksomhed eller person, der etablerer kundeforholdet, er ansvarlig for, at reglerne i loven overholdes.

Bestemmelsen gennemfører artikel 14-18 i 3. hvidvaskdirektiv.

Der er yderligere i § 18 i den gældende hvidvasklov adgang til at outsource forpligtelser efter hvidvaskloven under forudsætning af, at det sikres, at leverandøren har evne og kapacitet til at opfylde lovens krav m.v. Der skal løbende føres kontrol med leverandøren.

Det fremgår af artikel 19 i 3. hvidvaskdirektiv, at udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af det institut eller den person, ikke er omfattet af 3. hvidvaskdirektiv.

Der er ikke i spillelovgivningen fastsat særskilte regler om muligheden for udbydere af spil til at bruge bistand fra tredjemand.

3.6.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Bestemmelserne om bistand fra tredjemand følger af artikel 25-28 i 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefaling nr. 17. Det følger af artikel 25, at medlemsstaterne kan tillade, at de forpligtede enheder overlader det til tredjemand at opfylde kundekendskabskravene (identifikation, kontrol af identifikation og oplysninger om formål og tilsigtet beskaffenhed). Ansvaret for opfyldelse af direktivkravene kan imidlertid ikke overlades til tredjemand, hvorfor ansvaret stedse ligger hos de forpligtede enheder. Der følger af artikel 28 i 4. hvidvaskdirektiv særlige bestemmelser for koncerner.

3.6.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Med henblik på at undgå, at gentagne kundekendskabsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet, finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at det er vigtigt i forhold til den gældende hvidvasklov at udvide adgangen til at lægge vægt på oplysninger om kunder, der er indhentet af tredjemænd, til at omfatte alle de virksomheder og personer, hvor dette er muligt i henhold til 4. hvidvaskdirektiv. 4. hvidvaskdirektiv begrænser dog i forhold til gældende hvidvasklov, hvilke oplysninger det kan overlades til tredjemand at indhente. Det er derfor nødvendigt at begrænse adgangen tilsvarende.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at begrænsningen i, hvilke oplysninger det kan overlades til tredjemand at indhente, i praksis ikke vil være en administrativ byrde. Dette skyldes, at uanset, at det overlades til tredjemand at indhente visse oplysninger, skal virksomheden og personen altid foretage en risikovurdering af kunden og herefter vurdere, om der skal iværksættes skærpede kundekendskabsprocedurer. De nødvendige oplysninger, herunder, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes i regi af de skærpede kundekendskabsprocedurer, vil tredjemanden derfor sjældent være i besiddelse af.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man lukker sin browser. Vores cookies indeholder ikke personfølsomme oplysninger, og du kan altid benytte simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

For at lette byrder for erhvervslivet er det endvidere vigtigt, at der er adgang til inden for koncernen at genbruge oplysninger. Lovforslaget stiller krav om politikker og procedurer i koncernforhold. Ved genbrug af oplysninger i koncernforhold er der ikke samme behov som ved brug tredjemand for at opstille yderligere betingelser for at overlade det til en anden virksomhed i koncernen at opfylde visse krav i kundekendskabsproceduren.

4. hvidvaskdirektiv regulerer på samme måde som 3. hvidvaskdirektiv ikke betingelserne for, hvornår outsourcing kan finde sted. Erhvervs- og Vækstministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at der forsat er mulighed for at outsource opgaver til en leverandør.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer ikke, at der er behov for at fravige reglerne i persondataloven. Behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af tredjemænd, i koncernforhold og ved outsorcing skal ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven.

3.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, kan overlade det til tredjemand at indhente visse kundekendskabsoplysninger, hvis oplysningerne stilles til rådighed af virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, eller tilsvarende virksomheder eller personer i andre lande, hvis disse er underlagt krav, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv. Det foreslås yderligere, at oplysningerne kan stilles til rådighed af en medlemsorganisation eller sammenslutning af virksomheder og personer, hvis disse er underlagt krav, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv, samt underlagt tilsyn. Det foreslås dog at stille visse betingelser for anvendelsen af denne mulighed.

Det foreslås, at der er mulighed for at udveksle oplysninger inden for en koncern, samt at der stadig er mulighed for kontraktmæssigt at outsource opgaver.

Der henvises til lovforslagets §§ 22-24.

3.7. Undersøgelses-, noterings- og underretningspligt

3.7.1. Gældende ret

De af den gældende hvidvasklov omfattede virksomheder og personer skal være opmærksomme på kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 6 i den gældende hvidvasklov. Formålet med transaktioner skal undersøges, og resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 6, stk. 2, i den gældende hvidvasklov. Tilsvarende bestemmelser findes i §§ 29 og 30 i bekendtgørelsen om onlinekasino og i §§ 8 og 9 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Hvis der er mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal transaktionen eller henvendelsen undersøges nærmere. Hvis mistanken vedrører lovovertrædelser, der kan straffes med fængsel i over 1 år, og denne mistanke ikke kan afkræftes, skal SØIK omgående underrettes, jf. § 7 i gældende hvidvasklov, § 30 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 9 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer. Hvis mistanken kan afkræftes, henlægges sagen.

Advokater er undtaget fra pligten til at indberette oplysninger, som de modtager fra klienter, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder når der rådgives om at indlede eller undgå et sagsanlæg, jf. § 8, stk. 1 og 2, i den gældende hvidvasklov. Det samme gælder visse personer med lignende erhverv, f.eks. revisorer ved sager i Landsskatteretten, jf. § 8, stk. 3, i den gældende hvidvasklov.

Tilsynsmyndigheder er pålagt pligt til særskilt at foretage underretning til SØIK, hvis de får kendskab til forhold, der er omfattet af underretningspligten, jf. § 9 i den gældende hvidvasklov, § 31 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 10 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer.

Hvis efterforskningsmæssige hensyn eller lignende ikke taler imod dette, kan SØIK give den, som har foretaget underretning, en tilbagemelding på status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, ligesom der kan gives underretning om sletning i hvidvaskregisteret hos SØIK og om endelig afgørelse ved domfældelse, jf. § 35 i den gældende hvidvasklov.

3.7.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 18, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at forpligtede enheder i det omfang, det med rimelighed er muligt, skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål. De forpligtede enheder skal navnlig udvide overvågningen af forretningsforbindelsen både med hensyn til art og omfang med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

Af artikel 33 i 4. hvidvaskdirektiv følger det, at forpligtede enheder og, hvor det er relevant, deres ledelse og ansatte skal samarbejde fuldt ud ved på eget initiativ omgående at indberette til FIU'en (Financial Intelligence Unit, som i Danmark er SØIK), når den forpligtede enhed enten ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at midler, uanset beløbets størrelse, er udbytte fra kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme. Herudover skal

Retsinformationsfs bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

forpligtede enheder og, hvor det er relevant, deres ledelse og ansatte i sådanne tilfælde samarbejde ved omgående at imødekomme FIU'ens anmodninger om yderligere oplysninger.

Det følger af artikel 41, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at behandling af personoplysninger efter direktivet er omfattet af direktiv 95/46/EF, som er gennemført i dansk ret med lov nr. 426 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven). I præambelbetragtning nr. 46 til 4. hvidvaskdirektiv følger det endvidere, at den registreredes ret til indsigt finder anvendelse på de personoplysninger, der behandles med henblik på dette direktiv.

Hvis den registrerede imidlertid får indsigt i oplysninger, som vedrører en indberetning af en mistænkelig transaktion, vil det i høj grad undergrave en effektiv bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Undtagelser fra og begrænsninger af denne ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv og artikel 13, stk. 1, litra c og d, i direktiv 95/46/EF kan således være berettiget.

Artikel 41, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger herefter, at medlemsstaterne vedtager lovgivningsmæssige foranstaltninger, der helt eller delvis begrænser den registreredes ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, i det omfang en sådan delvis eller fuldstændig begrænsning er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende persons legitime interesse.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at sådanne foranstaltninger kan vedtages for, at den forpligtede enhed eller kompetente nationale myndighed kan udføre sine opgaver i medfør af direktivet korrekt. Foranstaltninger kan ligeledes vedtages for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer i medfør af direktivet, og for at sikre, at forebyggelse, efterforskning og opdagelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke bringes i fare.

Artikel 46, stk. 3, i hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at sikre så vidt muligt rettidig tilbagemelding til forpligtede enheder vedrørende anvendeligheden af og opfølgningen på indberetninger af mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

3.7.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I den gældende hvidvasklov skal virksomheder og personer være særligt opmærksomme på f.eks. usædvanligt store transaktioner. Opmærksomhedspligten og overvågningspligten supplerer hinanden, og i praksis kan det være svært at skelne mellem opmærksomhedspligten og overvågningspligten. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet derfor, at opmærksomhedspligten ikke skal videreføres i lovforslaget i sin nuværende form.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at pligten til at være opmærksom på kundeforholdet i stedet indirekte følger af reglerne om undersøgelsespligten, hvor virksomheder og personer netop skal undersøge usædvanligt store transaktioner m.v. Overvågningspligten foreslås videreført, sådan at den skal gennemføres ud fra en risikovurdering af det enkelte kundeforhold som beskrevet i afsnit 3.5 om kundekendskabsprocedurer.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at undersøgelsespligten skal ensrettes med direktivet, så det fremgår, at denne omfatter komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at undersøgelsespligten skal suppleres med et krav om, at overvågningen af kunden, hvor det er relevant, skal udvides under hensyn til, at en kunde, der har foretaget en mistænkelig transaktion eller aktivitet, kan formodes at fortsætte denne adfærd. Det vil dog også være tilfælde, hvor øget overvågning ikke vil være relevant.

Mange virksomheder og personer, som er omfattet af loven, som f.eks. kontorhoteller og bogholdere, gennemfører ikke transaktioner for en kunde, men deres kundeforhold er uagtet dette underlagt de samme pligter til kundekendskabsprocedurer. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der er behov for, at det præciseres, at undersøgelsespligten m.v. ud over transaktioner også omfatter kundeaktiviteter, som på grund af deres karakter særligt menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og at der også ved sådanne aktiviteter skal foretages underretning af SØIK.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det er nødvendigt for at opfylde kravene i 4. hvidvaskdirektiv, at indsigtsretten i § 31 i persondataloven afskæres i relation til undersøgelser af hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det betyder, at den pågældende person ikke har ret til indsigt i en række forhold vedrørende den behandling af oplysninger om den pågældende, som foretages i forbindelse med undersøgelser af hvidvask eller finansiering af terrorisme.

For at virksomheder eller personer kan udføre deres opgaver i medfør af dette lovforslag korrekt, er det væsentligt, at disse kan foretage undersøgelser af personers mistænkelige transaktioner og aktiviteter, uden at de pågældende personer har ret til indsigt i, at disse oplysninger behandles om den pågældende. Det er yderligere vigtigt, at personer ikke har ret til at få indsigt i oplysninger om, at der er foretaget underretning til SØIK, og hvilke oplysninger SØIK har modtaget i denne forbindelse, da dette vil kunne modvirke en eventuel videre efterforskning.

Bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er anerkendt som en vigtig samfundsinteresse. For at opnå en effektiv bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme skal de af loven omfattede virksomheder og personer foretage undersøgelser af mistænkelige transaktioner og aktiviteter. Virksomheders og personers incitament til at

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette info samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformation.dk's brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

opfylde undersøgelsespligten begrænses, hvis deres kunder har ret til indsigt i en række forhold vedrørende behandling af oplysninger om den pågældende i forbindelse med undersøgelsen af mistænkelige transaktioner og aktiviteter. Kunders adgang til indsigt i disse oplysninger kan derfor hindre, at virksomheder eller personer kan udføre deres opgaver i medfør af lovforslaget korrekt. I tilfælde, hvor der foretages en underretning af SØIK, vil kundens ret til indsigt kunne lægge hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer, samt bringe forebyggelse, efterforskning og opdagelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i fare.

Da adgangen til indsigt i oplysninger er en grundlæggende rettighed, er det væsentligt, at personens adgang til indsigt ikke begrænses mere end højst nødvendigt. Erhvervs- og Vækstministeriet finder derfor, at det alene er nødvendigt at afskære en persons indsigtsret i oplysninger, der er registreret i forbindelse med en undersøgelse af en mistænkelig transaktion eller aktivitet samt i forbindelse med en underretning til SØIK. Ud fra ovennævnte betragtning om et effektivt system mod forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet endvidere, at en person ikke på et senere tidspunkt skal kunne opnå indsigt i oplysninger indhentet i forbindelse med en virksomheds eller persons undersøgelse af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt en underretning til SØIK.

Den registreredes ret til indsigt afskæres ikke for så vidt angår oplysninger, der ikke er behandlet i forbindelse med undersøgelse af en mistænkelig transaktion eller aktivitet. Det betyder, at der efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering ikke er behov for at afskære retten til indsigt i oplysninger, som behandles i forbindelse med f.eks. kundekendskabsprocedurer. Retten til indsigt i disse oplysninger afskæres ligeledes ikke, hvis personoplysningerne på et tidspunkt har indgået i en undersøgelse af en mistænkelig transaktion eller aktivitet. På samme måde vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at der ikke er behov for at afskære den registreredes ret til indsigt, hvis en virksomhed eller person efterfølgende i anden sammenhæng anvender de pågældende personoplysninger indhentet i forbindelse med en undersøgelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en virksomhed i forbindelse med en undersøgelse har indhentet oplysninger om oprindelsen af en kundes midler, og disse oplysninger efterfølgende noteres som en generel oplysning i et sagsbehandlingssystem.

Den registreredes ret til indsigt i sådanne oplysninger, vil være reguleret af persondatalovens § 31. Det betyder, at den pågældende virksomhed eller person skal foretage en konkret vurdering af, om den pågældende person kan få indsigt i en række forhold vedrørende behandlingen af oplysninger om den pågældende efter persondataloven.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der alene er behov for at afskære en persons ret til indsigt efter § 31 i persondataloven i oplysninger, der alene er registreret om personen i forbindelse med selve undersøgelsen af en mistænkelig transaktion eller aktivitet samt oplysninger i en eventuel efterfølgende underretning til SØIK.

Erhvervs- og Vækstministeriet har yderligere overvejet, hvorvidt det er nødvendigt at afskære den dataansvarliges oplysningspligt i §§ 28 og 29 i persondataloven, men under hensyn til, at dette er grundlæggende rettigheder, samt at 4. hvidvaskdirektiv ikke giver mulighed for at afskære disse rettigheder, finder Erhvervs- og Vækstministeriet alene, at det i hvidvaskloven er nødvendigt at afskære indsigtsretten.

Det følger af præambelbetragtning nr. 46 i 4. hvidvaskdirektiv, at den registrerede har ret til at kræve, at en tilsynsmyndighed kontrollerer, om den pågældende behandling af personoplysninger er lovlig, og har ret til at indbringe en klage for en domstol. Efter persondatalovens § 40 kan den registrerede klage til vedkommende tilsynsmyndighed over behandling af personoplysninger. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der forsat skal være adgang for en person, der har fået afslag på retten til indsigt, til at klage til den relevante tilsynsmyndighed over afslaget. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer ikke, at der er behov for en særlig bestemmelse i lovforslaget om adgang til at klage, da forholdet er reguleret i § 40 i persondataloven.

Virksomheden og personen er i øvrigt efter den foreslåede § 38 pålagt en pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning til SØIK, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af en mistænkelig transaktion eller aktivitet. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at bestemmelserne om afskæring af indsigtsret er et supplement til den foreslåede § 38.

I henhold til gældende ret skal der alene ske underretning til SØIK, hvis den bagvedliggende lovovertrædelse kan straffes med fængsel i mere end 1 år. Henvisningen til strafferammen har givet anledning til tvivl, idet den underretningspligtige ikke har haft de nødvendige juridiske forudsætninger for at fastslå, hvilken lovovertrædelse der er tale om. Erhvervs- og Vækstministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at 1-års kravet ophæves. En ophævelse vil efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering i praksis ikke indebære en skærpelse af underretningspligten.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer endvidere, at told-og skatteforvaltningen på samme måde som tilsynsmyndighederne bør pålægges en underretningspligt, hvis denne får kendskab til forhold, der formodes at have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. SØIK modtager allerede i dag oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, når forvaltningen i forbindelse med kontrolarbejdet får en mistanke, der ikke kan afkræftes, om, at der foreligger hvidvask eller finansiering af terrorisme. Der gives for eksempel oplysninger i sager, hvor personer ved ind- eller udrejse af Danmark medtager et beløb, der er på 75.000 kr. (svarende til af 10.000 euro) eller derover, som skal deklareres i henhold til toldlovens § 23, stk. 4, eller hvor der ankommer eller afgår uledsagede forsendelser med en værdi svarende til 75.000 kr. (svarende til 10.000 euro) eller derover, som skal deklareres i henhold til toldlovens § 10 A. Denne

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller leksøgning til søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

informationsudveksling blev etableret som opfølgning på den Internationale Valutafond (IMF) og FATF-evalueringen af det danske hvidvask- og terrorfinansieringsberedskab i 2006. Skatteministeriet og Justitsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at lovfæste en generel underretningspligt for told- og skatteforvaltningen. Underretningspligten vil lovfæste gældende praksis.

I den gældende hvidvasklov kan SØIK give den underrettende en tilbagemelding på underretningen, hvis efterforskningsmæssige hensyn eller lignende ikke taler imod dette. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide bestemmelsens anvendelsesområde, så SØIK også kan give tilbagemelding til underrettende tilsynsmyndigheder og told- og skatteforvaltningen. I den gældende hvidvasklov har SØIK yderligere mulighed for at give underretning om sletning i hvidvaskregisteret. I praksis er denne mulighed ikke blevet anvendt, og Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at muligheden ikke skal videreføres.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det foreslås endvidere, at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden. Det foreslås samtidig, at en person ikke har adgang til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet i forbindelse med undersøgelsen.

Det foreslås, at virksomheder og personer omgående skal underrette SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Medlemmer af Advokatsamfundet kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der vurderer, hvorvidt SØIK skal underrettes.

Det foreslås, at der er visse undtagelser til underretningspligten, f.eks. er advokater undtaget, når de fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Det foreslås samtidig, at en person ikke har adgang til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet i forbindelse med en underretning.

Det foreslås, at tilsynsmyndigheder har pligt til at underrette SØIK ved kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og det foreslås at omfatte told- og skatteforvaltningen af denne pligt.

Det foreslås videreført, at SØIK, hvis efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, kan give den underrettende virksomhed eller person meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt. Det foreslås endvidere, at der kan gives meddelelse til underrettende tilsynsmyndigheder og told- og skatteforvaltningen.

Der henvises til lovforslagets §§ 26-29.

3.8. Opbevaring af oplysninger

3.8.1. Gældende ret

Identitets- og kontroloplysninger, der indhentes fra kunder, skal opbevares i mindst 5 år, jf. § 23 i den gældende hvidvasklov, § 5, stk. 1, i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 11, stk. 1, i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer. Ved kontroloplysninger forstås oplysninger om den legitimation, der er tilvejebragt for at kontrollere, at identitetsoplysningerne er korrekte. Kontroloplysninger kan være kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af hvidvaskloven. Efter § 23, stk. 1, 2. pkt., i den gældende hvidvasklov kan de af loven omfattede virksomheder og personer opbevare kopi af legitimationsdokumenter, men dette er ikke et krav. Det er derfor efter gældende ret tilstrækkeligt at opbevare f.eks. kundens pasnummer, hvis dette er fremvist i forbindelse med legitimationsproceduren. Kopi af passet kan opbevares, uden at dette anses for at være i strid med persondatalovens regler.

Artikel 30 i 3. hvidvaskdirektiv fastlægger opbevaringspligten. Af artikel 30, litra a, fremgår, at de omfattede virksomheder og personer skal opbevare en kopi af kundelegitimation eller henvisninger til det krævede bevismateriale i en periode på mindst fem år efter, at kundeforholdet er ophørt.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven. Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven. Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i forslag til lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 4051, fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod Europa-

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations privatlivspolitik og cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet). Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet fastlægger, at medlemslandene kan beslutte, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, hvilket også fremgår af § 6, stk. 1, nr. 5, i persondataloven.

§ 5, stk. 5, i persondataloven fastlægger, at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. § 6, stk. 1, nr. 5, i persondataloven fastlægger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse.

Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om opbevaring af legitimationsdokumenter i hvidvaskloven og spillelovgivningen.

Dokumenter og registreringer vedrørende transaktioner skal opbevares i 5 år, jf. § 23, stk. 2, i hvidvaskloven, § 5, stk. 2, i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 11, stk. 4, i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer. Denne opbevaringspligt omfatter endvidere notater om undersøgelser af kunders aktiviteter. Ophører virksomheden, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. fortsat opbevares.

3.8.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 40, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger opbevaringspligten, hvorefter forpligtede enheder skal opbevare dokumenter og oplysninger. I relation til kundekendskabskravene skal der opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde disse. Derudover skal der opbevares dokumentation for og registreringer af transaktioner bestående af originaldokumenter eller kopier. Medlemsstaterne skal sikre, at personoplysninger slettes efter udløbet af opbevaringsperioden.

Artikel 43 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at behandling af personoplysninger på grundlag af direktivet betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det fremgår af betragtning 43 i præamblen til 4. hvidvaskdirektiv, at behandling af personoplysninger med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder bør være tilladt til de formål, der er fastsat i direktivet, og for de aktiviteter, som er påkrævet i henhold til direktivet. Behandling kan ske med henblik på at gennemføre kundekendskabsprocedurer samt løbende overvågning, undersøgelse og indberetning af usædvanlige og mistænkelige transaktioner. Kompetente myndigheder og forpligtede enheder skal have mulighed for at udveksle oplysninger. Forpligtede enheders indsamling og efterfølgende behandling af personoplysninger bør begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde kravene i dette direktiv, og personlige oplysninger bør ikke behandles yderligere på en måde, der er uforenelig med dette formål. Personoplysninger må ikke anvendes til kommercielle formål.

Artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet fastlægger, at medlemslandene kan beslutte, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse.

Krav om opbevaring af oplysninger fremgår af FATF's anbefaling nr. 11.

3.8.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I henhold til 4. hvidvaskdirektiv vil opbevaring af et pasnummer ikke længere være tilstrækkeligt som bevis for, at identitetsoplysninger er kontrolleret ved en uafhængig og pålidelig kilde. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at et krav om opbevaring af legitimationsdokumenter vil være behandling af personoplysninger, der er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse i henhold til § 6, stk. 1, nr. 5, i persondataloven, jf. også artikel 43 i 4. hvidvaskdirektiv. Det er derfor også Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at persondataloven og databeskyttelsesdirektivet giver adgang til at fastsætte en pligt i national ret til at opbevare kopi af legitimationsdokumenter, hvis disse er anvendt i forbindelse med kontrol af kundens identitetsoplysninger. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af betragtning 65 i præamblen til 4. hvidvaskdirektiv, at direktivet respekterer de grundlæggende rettigheder, herunder rettighederne til beskyttelse af personoplysninger. Der er endvidere lagt vægt på, at persondatalovens regler i øvrigt finder anvendelse, herunder eksempelvis reglerne om behandlingssikkerhed, indsigt m.v., samt den foreslåede § 14, hvorefter en fysisk person ved oprettelse af et kundeforhold skal have generel information om behandlingen af personoplysninger.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har yderligere ved tilsynsbesøg erfaret, at den nuværende retstilstand, hvor det er tilstrækkeligt at notere, hvilken form for legitimation der er anvendt, ikke er fyldestgørende. Ved notering af f.eks. et pasnummer er det vanskeligt for både virksomheder og personer omfattet af loven samt tilsynsmyndighedeme at vurdere, om der er foretaget den rette kontrol af kundens identitet. Hensigten med forslaget er herudover at styrke effektiviteten af virksomhedens eller personens interne kontroller og tilsynsmyndighedernes kontrolmuligheder.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det er nødvendigt for at opfylde 4. hvidvaskdirektiv, at der i hvidvaskloven fastsættes en pligt til at opbevare kopi af legitimationsdokumenter, hvis disse er anvendt i forbindelse med kontrol af

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies i Cookiepolitik.

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

kundens identitetsoplysninger. Der henvises i den forbindelse til afsnit 3.5, hvoraf følger, at der ikke er pligt til at anvende f.eks. billedlegitimation til gennemførelse af kundekendskabsproceduren. Der kan også foretages f.eks. opslag i en elektronisk database. Medlemslandene har i henhold til artikel 40, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv mulighed for at fastsætte opbevaringsperioden på op til 10 år på baggrund af en forholdsmæssig vurdering af nødvendigheden heraf. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse, at der ikke er behov for generelt at fastlægge krav om en længere opbevaringsperiode end 5 år i hvidvaskloven.

I den gældende hvidvasklov har der været tvivl om, hvorvidt notater om undersøgelse af mistænkelige transaktioner skulle opbevares. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der er behov for, at pligten til at opbevare notater skal fremgå direkte af hvidvaskloven, hvor det i den gældende hvidvasklov fremgår indirekte af pligten til at opbevare dokumenter og registrering vedrørende transaktioner, jf. § 23, stk. 2, i den gældende hvidvasklov.

Det gældende krav i § 23, stk. 3, i hvidvaskloven, hvorefter den senest fungerende ledelse ved en virksomheds ophør skal sørge for, at identitetsoplysninger m.v. fortsat opbevares i overensstemmelse med hvidvasklovens krav, er ikke et krav i henhold til 4. hvidvaskdirektiv. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at kravet ikke skal videreføres.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at oplysninger indhentet til brug for opfyldelse af kravene til kundekendskabsproceduren, dokumentation for og registreringer af transaktioner samt foretagne undersøgelser skal opbevares.

Det foreslås, at oplysningerne skal opbevares i mindst 5 år efter. Personoplysninger skal slettes 5 år efter kundeforholdets ophør.

Der henvises til lovforslagets § 30.

3.9. Grænseoverskridende virksomhed m.v.

3.9.1. Gældende ret

Virksomheder omfattet af loven skal i henhold til § 24 i den gældende hvidvasklov sikre, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har skriftlige interne regler og foranstaltninger med hensyn til kundelegitimation og opbevaring af identitetsoplysninger m.v., der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv, i det omfang landets lovgivning tillader dette. Hvis lovgivningen i et land ikke tillader anvendelsen af tilsvarende foranstaltninger, skal virksomheden underrette tilsynsmyndigheden. Virksomheden skal endvidere sikre sig, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i filialen eller dattervirksomheden imødegås på anden vis. Der gælder ikke tilsvarende forpligtelser i forhold til filialer og datterselskaber etableret inden for EU/EØS.

Bestemmelsen gennemfører artikel 31 i 3. hvidvaskdirektiv.

Finanstilsynet kan i medfør af § 6, stk. 1, 3. pkt., i den gældende hvidvasklov fastsætte nærmere regler om, hvornår pligten til at være opmærksom på transaktioner, der har forbindelse til de pågældende lande og territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra FATF anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, træder i kraft. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1347 af 3. december 2010 om lande og territorier, hvor der anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme (FATF-listen).

Den gældende spillelovgivning gælder for alle udbydere af spil, der er omfattet af lov om spil. Dette indebærer, at udbydere med tilladelse til udbud af spil her i landet efter lov om spil skal overholde spillelovgivningen, uanset om de er etableret her i landet eller i et andet land. Hermed skal alle udbydere af f.eks. onlinekasino også overholde bestemmelserne i relation til hvidvask og finansiering af terrorisme, der er fastsat i bekendtgørelsen om onlinekasino.

Med undtagelse af Landbrugslotteriet og Varelotteriet fører Spillemyndigheden tilsyn med alle udbydere af spil omfattet af spillelovgivningen.

3.9.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 45 i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter blandt andet regler om grænseoverskridende virksomhed.

Artikel 45, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at forpligtede enheder, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, skal sikre, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved direktivet er gennemført.

Artikel 45, stk. 5-7, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger forpligtigelser for virksomheder med filialer eller majoritetsejede datterselskaber i tredjelande, hvor minimumskravene til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er mere lempelige end i det medlemsland, hvor virksomheden er hjemhørende. Disse forpligtelser indebærer krav om, at koncernen ikke etablerer, eller at den afslutter forretningsforbindelser og ikke gennemfører transaktioner og, hvor det er relevant, ophører med at udføre sine aktiviteter i tredjelandet. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal fastsætte, hvilke yderligere foranstaltninger virksomhederne skal foretage, og som Europa-Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation ek dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller lemmatiseret søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Efter artikel 45, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv kan medlemslandene kræve, at udstedere af elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 3, i direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed og udbydere af betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 9, i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked, der er etableret på deres område i anden form end en filial, og som har hovedsæde i et andet medlemsland, udpeger en person på deres område til på vegne af det udpegende institut at sikre, at bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholdes. Kravene til, under hvilke omstændigheder det er passende at udpege et centralt kontaktpunkt, og hvilke funktioner de centrale kontaktpunkter bør have, fastsættes i reguleringsmæssige tekniske standarder.

I artikel 9, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv tillægges Europa-Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 64 med henblik på at identificere højrisikotredjelande. FATF's anbefaling nr. 19 fastlægger, at medlemslande skal være i stand til at foretage modforanstaltninger over for højrisikolande.

3.9.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Med 4. hvidvaskdirektiv udvides de gældende krav til virksomheder, der udøver grænseoverskridende virksomhed. Under hensyn til at sikre, at danske virksomheder har bedst mulige konkurrencevilkår, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at det er vigtigt med en direktivnær implementering af artiklerne i 4. hvidvaskdirektiv på dette område.

Artikel 45, stk. 9, fastlægger, at medlemsstaterne kan kræve, at udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester, der har tilladelse i en medlemsstat, men etablerer sig i en anden medlemsstat, opretter et centralt kontaktpunkt i det land, hvor de etablerer sig. Udstedelse af elektroniske penge og udbud af betalingstjenester, især pengeoverførselsvirksomhed, er områder, der er forbundet med høj risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, og det er derfor nødvendigt for Finanstilsynet at have et tæt samarbejde med sådanne virksomheder. I praksis har dette vist sig vanskeligt blandt andet pga. sproglige udfordringer, hvorfor der ved udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenesters etablering i Danmark er behov for, at der kan udpeges en person med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land, skal sikre, at den pågældende virksomhed overholder de nationale bestemmelser om hvidvask og finansiering af terrorisme i det pågældende land.

Det foreslås endvidere, at virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, som er etableret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til hvidvaskloven, og krav om databeskyttelse i det omfang, det ikke strider imod reglerne i etableringslandet. Tillader national ret i etableringslandet ikke opfyldelse af kravene i hvidvaskloven, skal virksomheden træffe yderligere foranstaltninger for at sikre sig, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i filialen eller dattervirksomheden imødegås på anden måde, herunder om nødvendigt ved at undlade at udøve aktiviteter i det pågældende land. Virksomheden skal underrette den relevante danske tilsynsmyndighed, hvis lovgivningen i det pågældende land ikke tillader overholdelse af reglerne.

Det foreslås, at virksomheder i en koncern, hvor der er sket underretning til SØIK, skal udveksle oplysninger med de øvrige virksomheder i koncernen om, at midler mistænkes for at være udbytte fra en kriminel handling eller mistænkes for at være forbundet med finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om pligt for udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, der er registreret i et EU- eller EØS-land og er etableret her i landet på anden måde end ved end filial, til at udpege en person med tilstedeværelse her i landet med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder loven. Disse regler vil blive fastsat i overensstemmelse med de tekniske standarder, som ESA'erne efter 4. hvidvaskdirektiv skal udstede. ESA'erne udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger, under hvilke omstændigheder udpegning af en sådan person kan kræves, og hvilke funktioner en sådan person skal varetage. Dette foreslås fastsat i en bekendtgørelse.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om foranstaltninger i forhold til lande og territorier med henblik på at opfylde krav eller anbefalinger fra FATF eller Europa-Kommissionen.

Der henvises til lovforslagets §§ 31-34.

3.10. Ansatte

3.10.1. Gældende ret

For visse finansielle virksomheder er bestemmelser om whistleblower-ordninger eller beskyttelse af ansatte indført ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Efter § 75 a i lov om finansiel virksomhed skal en finansiel virksomhed have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger i henhold til ordningen skal kunne foretages anonymt.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt din mail i maximalt 1 måned og fjernelse af reaspnr i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

§ 28 a i lov nr. 468 af 17. juni 2008 som senest ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven) fastsætter, at en revisionsvirksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den revisionsretlige regulering. Indberetninger i henhold til ordningen skal kunne foretages anonymt.

3.10.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Det følger af artikel 38 i 4. hvidvaskdirektiv, at ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed skal være beskyttede mod trusler eller repressalier og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger, når de indberetter mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en. Artikel 61, stk. 3, pålægger medlemsstaterne at sikre, at forpligtede enheder har passende procedurer for deres ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig, uafhængig og anonym kanal, der står i et rimeligt forhold til den pågældende forpligtede enheds art og størrelse.

3.10.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

De eksisterende whistleblower-ordninger og beskyttelse af ansatte i den finansielle lovgivning omfatter alle overtrædelser af den finansielle regulering, hvilket for så vidt angår virksomheder omfattet af denne lovgivning også indbefatter overtrædelser af hvidvaskloven. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der i hvidvaskloven alene er behov for regler for virksomheder og personer, der ikke er omfattet af disse bestemmelser.

§ 28 a i revisorloven omfatter alene overtrædelser af den revisionsretlige regulering. Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 28 a i revisorloven, jf. Folketingstidende 2015-2016, tillæg A, side 51-52, at "den revisionsretlige regulering omfatter den til enhver tid gældende revisorlovgivning, herunder revisorloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på revisionsområdet, herunder forordninger m.v." Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at de nuværende whistlebloweordninger for revisionsvirksomheder ikke omfatter overtrædelser af hvidvaskloven.

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, om kravet vil medføre uforholdsmæssige byrder for de omfattede virksomheder, men idet mange virksomheder i dag har indrettet whistleblower-ordninger, fordi de er underlagt krav herom i anden lovgivning, vurderes kravet ikke særskilt at medføre større omkostninger for erhvervslivet. Der henvises i øvrigt til pkt. 5 om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De nævnte regler om beskyttelse af ansatte omfatter ikke underretninger til SØIK eller interne underretninger om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme til f.eks. den afdeling i en virksomhed, der undersøger sådanne mistanker. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der er behov for i hvidvaskloven at fastsætte, at beskyttelsen af ansatte omfatter disse underretninger, og anvendelsesområdet for beskyttelsen skal derfor være alle virksomheder og personer omfattet af loven.

3.10.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at blandt andet sparevirksomheder, advokater, revisorer og udbydere af spil skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, der er begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger i henhold til ordningen skal kunne foretages anonymt. Det foreslås, at ordningen alene skal indføres, hvis virksomheden beskæftiger flere end fem personer. Den relevante tilsynsmyndighed kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet.

Det foreslås, at virksomheder og personer ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven. Det foreslås endvidere, at virksomheder og personer ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

Ansatte, som bliver udsat for ufordelagtig behandling eller følger, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsesperiode og sagens omstændigheder i øvrigt.

Der henvises til lovforslagets §§ 35 og 36.

3.11. Tavshedspligt og ansvar

3.11.1. Gældende ret

Reglerne om tavshedspligt og ansvar fremgår af kapitel 6 i den gældende hvidvasklov, §§ 32 og 33 i bekendtgørelen om onlinekasino samt §§ 51 og 52 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer. De omfattede virksomheder og personer, herunder ansatte i virksomheder og personer, der udfører særlige hverv for virksomheder eller personer, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning til SØIK, at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller terrorfinansiering, jf. § 27 i den gældende hvidvasklov, § 33, stk. 1, i

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning til søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies i vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

bekendtgørelsen om onlinekasino og § 52, stk. 1, i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer. Tavshedspligten forhindrer dog ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed. Uanset denne tavshedspligt kan de førnævnte oplysninger videregives til de myndigheder og organisationer, der påser lovens overholdelse. Derudover kan oplysninger under visse forudsætninger videregives til nærmere definerede grupper, som f.eks. virksomheder, der tilhører samme gruppe, personer, der udøver deres virksomhed inden for samme juridiske enhed eller netværk, ved transaktioner, der involverer flere parter m.v.

Af § 26 i den gældende hvidvasklov, § 32 i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 51 i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer følger, at de underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer har videregivet til SØIK, ikke påfører virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt i anden lovgivning. Reglen skal ses i sammenhæng med, at advokater, revisorer og virksomheder og personer, der udfører tilsvarende hverv, er undtaget fra pligten til at underrette i visse situationer, herunder i forbindelse med retssager.

Finanstilsynet er pålagt en pligt til at informere de øvrige medlemslande og Europa-Kommissionen om sager, hvor Finanstilsynet beslutter, at et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og at der føres kontrol med overholdelsen af disse krav, jf. § 28 i den gældende hvidvasklov.

I henhold til § 29 i den gældende hvidvasklov kan Finanstilsynet, hvis Europa-Kommissionen træffer beslutning herom, bestemme, at virksomheder og personer omfattet af loven ikke må videregive oplysninger til lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

I henhold til § 33, stk. 2, i bekendtgørelsen om onlinekasino og § 52, stk. 2, i bekendtgørelsen om landbaserede kasinoer kan oplysninger om underretninger til SØIK, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, videregives til Spillemyndigheden med det formål, at myndigheden kan behandle oplysningerne til brug for Spillemyndighedens tilsyn.

Bestemmelserne gennemfører artiklerne 26 og 28 i 3. hvidvaskdirektiv.

3.11.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 37 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at såfremt en forpligtet enhed, dennes ansatte eller ledelse eller et selvregulerende organ i god tro videregiver oplysninger i overensstemmelse med artikel 33 og 34, betragtes dette ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt, lov eller administrative bestemmelser. Den forpligtede enhed m.v., som videregiver i god tro, påføres derfor ikke nogen form for ansvar, heller ikke i tilfælde hvor vedkommende ikke havde et nøjagtigt kendskab til den underliggende kriminelle aktivitet, og uanset om der rent faktisk var tale om illegal virksomhed.

Artikel 39 i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter regler om oplysningsforbud. Af stk. 1 fremgår det, at forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte ikke må oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der sendes, vil blive sendt eller er blevet sendt oplysninger i henhold til artikel 33 eller 34. Herudover må det ikke oplyses om, der er blevet eller eventuelt vil blive iværksat en analyse vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Artikel 39, stk. 2-5, fastlægger undtagelserne til oplysningsforbuddet i stk. 1.

FATF's anbefaling nr. 21 angår tavshedspligt og fortrolighed.

3.11.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet har på baggrund af 4. hvidvaskdirektiv identificeret et behov for at foretage enkelte tilretninger i bestemmelserne om tavshedspligt og ansvar. Blandt andet vurderes det, at der skal være adgang til at udveksle oplysninger mellem filialer og majoritetsejede datterselskaber beliggende i tredjelande, hvis disse virksomheder overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger i koncernen, og koncernens politikker og procedurer opfylder kravene i 4. hvidvaskdirektiv.

De gældende regler i hvidvaskloven i § 28 om pligt til at informere de øvrige medlemslande og Europa-Kommissionen, hvis Finanstilsynet beslutter, at et land har krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv m.v., samt i § 29 om muligheden for, at Finanstilsynet kan bestemme, at de af loven omfattede virksomheder og personer ikke må videregive oplysninger, videreføres ikke med dette lovforslag, da informationsforpligtigelsen og undtagelsesmuligheden ikke fremgår af 4. hvidvaskdirektiv.

3.11.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at videreføre, at de underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer i god tro har videregivet til SØIK, ikke påfører virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar.

Det foreslås endvidere videreført, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at henvise til, at der er givet underretning til SØIK, eller at dette overvejes.

retsinformation.dk bruger altid en mådeholdig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren, hvor man accepterer cookies. Acceptér retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås endvidere, at oplysninger om, at der er givet underretning til SØIK, at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af f.eks. en kompleks eller usædvanlig stor transaktion, kan videregives til de myndigheder og organisationer, som påser hvidvasklovens overholdelse, ligesom der kan ske videregivelse i koncernforhold. Endelig foreslås det, at visse virksomheder og personer omfattet af loven kan udveksle oplysninger om, at der er givet underretning til SØIK, hvor oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion, og hvor den, der udveksles oplysninger med, er underlagt krav, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv, samt at modtageren er underlagt forpligtigelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Det foreslås videreført, at tavshedspligten ikke er til hinder for, at advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatterådgivere fraråder deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Der henvises til lovforslagets §§ 37 og 38.

3.12. Forordning om pengeoverførsler og finansielle sanktioner

3.12.1. Gældende ret

Reglerne for, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2006/1781/EF om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler (1. pengeoverførselsforordning). 1. pengeoverførselsforordning indeholder mulighed for medlemslandene til at fastsætte visse undtagelser fra forordningens krav.

Undtagelserne er fastsat i § 16 i den gældende hvidvasklov og er baseret på 1. pengeoverførselsfor-ordnings mulighed for at undtage indenlandske pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 1.000 euro fra oplysningskravene om betaler, jf. artikel 3, stk. 6, i pengeoverførselsforordningen. 1. pengeoverførselsforordning finder herved ikke anvendelse på indenlandske pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når beløbet ikke overstiger 1.000 euro, og modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser. Det er samtidigt en betingelse, at modtagerens betalingsformidler er omfattet af loven eller tilsvarende regler for Færøerne og Grønland.

Derudover er reguleringen baseret på 1. pengeoverførselsforordnings mulighed for at undtage pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål, jf. artikel 19 i 1. pengeoverførselsforordning. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i 1. pengeoverførselsforordning, finder derfor ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når det overførte beløb ikke overstiger 150 euro, overførslen gennemføres inden for Danmark eller mellem Danmark og Færøerne, organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse, og organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

I den gældende hvidvasklov følger det af § 25, at interne skriftlige regler skal omfatte kravene i 1. pengeoverførselsforordning samt finansielle sanktioner.

3.12.2. Pengeoverførselsforordningerne

1. pengeoverførselsforordning afløses den 26. juni 2017 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (2. pengeoverførselsforordning). Forordninger har direkte virkning i national ret. 2. pengeoverførselsforordning træder i kraft den 26. juni 2017, jf. artikel 27 i 2. pengeoverførselsforordning. Den væsentligste ændring i 2. pengeoverførselsforordning er, at der ved pengeoverførsler ud over oplysninger om betaler også skal medfølge oplysninger om betalingsmodtager.

2. pengeoverførselsforordning viderefører ikke muligheden for undtagelsen fra oplysningskravene ved pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål.

3.12.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Da 2. pengeoverførselsforordning ikke viderefører muligheden for at undtage pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål fra oplysningskravene, kan denne undtagelse i den gældende hvidvasklov ikke videreføres. Alle overførsler til sådanne organisationer uanset beløb vil derfor med dette lovforslag være underlagt kravene i 2. pengeoverførselsforordning. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at konsekvensen af denne ændring er begrænset, da alene 34 organisationer med et almennyttigt formål i dag er registreret hos Finanstilsynet.

For i størst muligt omfang at lette de administrative byrder for erhvervslivet foreslår Erhvervs- og Vækstministeriet, jf. afsnit 3.4.3, at ophæve kravene i den gældende hvidvasklov om, at forretningsgange skal omfatte overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal stadig efterleve reglerne i de nævnte forordninger, men Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at der ikke er behov for et krav om interne skriftlige regler eller

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

forretningsgange på dette område. Dette vil især være en byrdelettelse for mindre virksomheder, der ikke på samme måde som større virksomheder har behov for skriftlige forretningsgange for driften af virksomheden.

3.12.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at videreføre gældende ret med enkelte sproglige korrektioner, dog foreslås det, at undtagelsen i den gældende hvidvasklov om, at pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål udtages fra visse oplysningskrav, ikke videreføres efter den 25. juni 2017.

Der henvises til lovforslagets §§ 39 og 75.

3.13. Tilsyn m.v.

3.13.1. Gældende ret

Tilsynet med virksomheder og personer omfattet af den gældende hvidvasklov er delt mellem Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Advokatrådet. Skatteministeren har i henhold til lov om spil § 4 bemyndiget Spillemyndigheden til at udstede tilladelser og til at føre tilsyn på spilområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1121 af 1. december 2011 om spillemyndigheden, med undtagelse i forhold til Landbrugslotteriet og Varelotteriet. Spillemyndigheden har således tilsynet med overholdelse af de bestemmelser vedrørende hvidvask og finansiering af terrorisme, der er fastsat i bekendtgørelsen om onlinekasino og landbaserede kasinoer.

Tilsynsbestemmelserne i gældende ret som beskrevet nedenfor gennemfører artiklerne 36 og 37 i 3. hvidvaskdirektiv. Af artikel 37, stk. 5, i 3. hvidvaskdirektiv fremgår det, at tilsyn kan udføres af et selvregulerende organ.

3.13.1.1. Hvidvaskloven

Virksomheder og personer omfattet af loven skal give Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet i henhold til § 32, stk. 3, og § 34, stk. 5. For så vidt angår valutavekslingsvirksomheder kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid uden retskendelse få adgang til virksomhederne og personerne med henblik på indhentelse af oplysninger. Erhvervsstyrelsen kan få adgang til øvrige virksomheder og personer underlagt styrelsens tilsyn, hvis formålet tilsiger det.

Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan i henhold til henholdsvis § 34, stk. 7, og § 32, stk. 5, påbyde virksomheder og personer at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af loven.

Visse virksomheder og personer skal registreres hos henholdsvis Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen for at kunne udøve deres virksomhed. Der er tale om virksomheder og personer, der ikke i forvejen er registreret hos Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen som f.eks. udbydere af finansiel leasing og valutavekslingsvirksomheder. Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen kan nægte at registrere en person eller en virksomhed, hvis personen, medlemmer af ledelsen eller reelle ejere af virksomheden er dømt for et strafbart forhold. Der kan ske afregistrering, hvis virksomheden eller personen, herunder medlemmer af ledelsen og reelle ejere af virksomheden, ophører med at opfylde kravene. Bestemmelserne fremgår af henholdsvis § 31 for så vidt angår Erhvervsstyrelsen og § 34, stk. 1-4 for så vidt angår Finanstilsynet.

Den gældende hvidvasklov indeholder i § 33 en bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsæt-te nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse.

Finanstilsynets ansatte er efter §§ 152-152 e i straffeloven forpligtiget til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Fortrolige oplysninger kan dog videregives under nærmere angivne betingelser til f.eks. andre offentlige myndigheder, domstole og tilsynsmyndigheder i andre lande i henhold til § 34 a i den gældende hvidvasklov.

§ 34 c, stk. 1, fastlægger, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter styrelsens vurdering er af væsentlig betydning.

Erhvervs- og Vækstministeren kan fastsætte regler om virksomheders pligt til at offentliggøre beslutning om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre oplysninger, jf. § 34 d. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1567 af 23. juli 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v.

Offentliggørelse af afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning truffet af Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet er reguleret i § 34 c i den gældende hvidvasklov. Beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning truffet af Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet skal offentliggøres, hvis beslutningen vurderes at være af væsentlig betydning. Hvis beslutningen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når det skønnes at være af almen interesse.

Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomheden skal offentliggøre resultatet på virksomhedens hjemmeside. Offentliggørelse kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt en række benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformation.dk's anvendelse af cookies og vores Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Bestemmelserne om offentliggørelse indeholder ikke mulighed for offentliggørelse af administrative sanktioner samt politianmeldelser, der er pålagt fysiske personer af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen. Endvidere er der ikke mulighed for at offentliggøre oplysninger om, at der i en sag overgivet til politimæssig efterforskning er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen. Derudover er der heller ikke mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning og eventuelle domme i sagen fra Finanstilsynets eller Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven.

Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven.

Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 4051, fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger).

Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse i hvidvaskloven.

Advokatrådet påser, at advokater overholder loven, og kan påbyde advokater at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne.

3.13.1.2. Spillelovgivningen

Spillemyndigheden fører tilsyn med online og landbaserede kasinoudbyderes overholdelse af hvidvaskreglerne. Reglerne om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som er udstedt med hjemmel i lov om spil, er fastsat i bekendtgørelserne om landbaserede kasinoer og onlinekasino. Tilsynet omfatter kasinoudbydere med tilladelse efter lov om spil. Spillemyndigheden fører tilsyn med tilladelsesindehavere efter spilleloven, uanset om disse er etableret i Danmark eller i et andet land.

Spillemyndigheden har til enhver tid uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af kasinoudbydere i forbindelse med udbud og arrangering af spil, og til at efterse disses tekniske faciliteter til brug for spillene, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale og korrespondance og andre dokumenter, der kan have betydning for tilsynet, uanset om disse oplysninger er på papir eller på elektroniske medier.

Spillemyndigheden kan pålægge udbydere af spil, som er underlagt Spillemyndighedens tilsyn, og disses underleverandører at afgive oplysninger om spillevirksomheden og anmode om udlevering eller indsendelse af materiale til brug for tilsynet. Spillemyndigheden fører ikke tilsyn med Landbrugslotteriet og Varelotteriet, idet tilsynet for disse ligger hos Justitsministeriet.

Spillemyndighedens ansatte er omfattet af de almindelige regler om tavshedspligt for offentligt ansatte m.v., der findes i §§ 152-152 e i straffeloven og § 27 i forvaltningsloven. Spillemyndigheden er desuden pålagt en ubetinget tavshedspligt, jf. § 17, stk. 1, i skatteforvaltningsloven.

Der er ingen bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser eller beslutninger om politianmeldelse i spillelovgivningen.

3.13.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Afdeling 2 og 4 i 4. hvidvaskdirektiv regulerer tilsyn og sanktioner.

Artikel 47 fastlægger, at vekselkontorer, checkindløsningskontorer og udbydere af tjenester til truster eller selskaber skal godkendes eller registreres, samt at personer, der varetager en ledelsesfunktion i enheder omfattet af stk. 1, eller som er de reelle ejere af sådanne enheder, besidder den fornødne egnethed og hæderlighed. Derudover fastlægger artikel 47, at personer, der varetager en ledelsesfunktion eller er reelle ejere i særlige typer af virksomheder, ikke må være dømt for et strafbart forhold.

Artikel 48 fastlægger, hvilke kompetencer tilsynsmyndighederne skal have, herunder skal de kompetente myndigheder for så vidt angår kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og udbydere af spil have udvidede tilsynsbeføjelser. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomhed, skal samarbejde med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed har sit hovedsæde. De kompetente myndigheder skal ved udøvelse af tilsynsmyndighed tage hensyn til omfanget af det skøn, som det er tilladt den forpligtede enhed at have, og foretage en passende gennemgang af de risikovurderinger, der ligger til grund for skønnet, og af enhedens interne politikker, kontroller og procedurer for at fastlægge om de er tilstrækkelige og i hvilket omfang de er gennemført. Artikel 48, stk. 9, fastlægger, at tilsyn kan udføres af et selvregulerende organ.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning til søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på vores fællesportal.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

Artiklerne 58-62 fastlægger, hvilke sanktioner tilsynsmyndighederne skal anvende ved overtrædelse af nationale bestemmelser. Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger, skal de indgå i et tæt samarbejde for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, og de skal koordinere deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 59, stk. 1, opremser de af direktivets artikler, der som minimum skal være sanktionerede ved forpligtede enheders alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelse heraf. Artikel 59, stk. 2, opremser de administrative sanktioner og foranstaltninger, der som minimum skal kunne finde anvendelse i situationer, som er omfattet af art. 59, stk. 1. Administrative sanktioner og foranstaltninger kan være en offentlig meddelelse, en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den pågældende adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage denne adfærd, tilbagetrækning eller suspension af en tilladelse eller et midlertidigt forbud mod, at personer med ledelsesansvar i en forpligtet enhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsesfunktioner i forpligtede enheder.

Artikel 60 fastsætter nærmere regler om, at en afgørelse om at pålægge en person en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører 4. hvidvaskdirektiv, og som ikke kan påklages, skal offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen. Det kan i visse tilfælde undlades at offentliggøre identiteten af en person ellers sådanne personers personoplysninger, hvis offentliggørelse heraf efter en konkret vurdering vurderes at være uforholdsmæssig, eller hvis offentliggørelse bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare.

De kompetente myndigheder sikrer, at enhver offentliggørelse forbliver på deres officielle websted i fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på den kompetente myndigheds officielle websted i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

FATF's anbefalinger nr. 26-28 vedrører regulering og tilsyn med finansielle virksomheder og øvrige virksomheder som advokater, spiludbydere m.v.

3.13.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

4. hvidvaskdirektiv opretholder i artikel 48, stk. 9, muligheden for at overlade tilsynet til et selvregulerende organ, og Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at Advokatrådet fortsat skal være tilsynsmyndighed for advokater omfattet af hvidvasloven. Der er ikke identificeret behov for at foretage ændringer i Advokatrådets tilsynsbestemmelse i forhold til den gældende hvidvasklov.

Et af formålene med 4. hvidvaskdirektiv er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af EU- eller EØS-landenes lovgivning vedrørende administrative sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet. Hermed øges de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning i relation til at bekæmpe hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Vedrørende offentliggørelse er der i den finanslelle lovgivning i dag vid adgang for Finanstilsynet til offentliggørelse af afgørelser og politianmeldelser. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det er vigtigt, at tilsynsmyndighedernes pligt og mulighed for at offentliggøre afgørelser og politianmeldelser er ensartet. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at der også på hvidvasområdet skal være pligt og adgang til for alle tilsynsmyndighederne at offentliggøre alle afgørelser og politianmeldelser, dog således, at beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé. I overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv kan der dog være væsentlige hensyn, der medfører, at der ikke kan ske offentliggørelse. Erhvervs- og Vækstministeriet finder yderligere, at pligten og muligheden for tilsynsmyndighederne til at offentliggøre afgørelser og politianmeldelser alene skal begrænses for så vidt angår fysiske personer i den udstrækning, som det fremgår af 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter det fremgår, at der alene skal ske offentliggørelse ved alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombineret overtrædelse af udvalgte artikler. Baggrunden for dette er, at helt centrale bestemmelser som f.eks. virksomhedernes risikovurdering, jf. lovforslagets § 7, og procedurer, jf. lovforslagets 8, ikke er omfattet af de i direktivet angivne artikler. En offentliggørelse uden mulighed for angivelse af overtrædelse af de nævnte oplysninger vil efter Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse give et ufuldstændigt billede af den overtrædelse af loven, der har fundet sted. Der henvises i øvrigt til afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det skal videreføres, at virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet skal pålægges at offentliggøre afgørelser og politianmeldelser. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at der ikke tilsvarende skal pålægges øvrige virksomheder omfattet af loven de samme krav om offentliggørelse, da dette ikke er krav, der i øvrigt er kendt fra reguleringen på de pågældende områder.

4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at der skal ske offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, herunder skal identiteten af en fysisk person angives, hvis det er nødvendigt og står i rimeligt forhold til målet efter en vurdering af den enkelte sag.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at gennemførelsen af artikel 59, stk. 1, og stk. 2, litra a, samt artikel 60, stk. 1-4, i 4. hvidvaskdirektiv nødvendiggør en fravigelse af persondataloven, hvorefter tilsynsmyndighederne skal have mulighed for at offentliggøre oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget tilsynsreaktioner.

I forhold til den gældende hvidvasklov foreslås det ikke videreført, at virksomheder og personer omfattet af loven skal udarbejde skriftlige interne regler om relevante forordninger, herunder om 2. pengeoverførselsforordning og forordninger om finansielle sanktioner, da dette ikke er påkrævet efter EU-reguleringen. Der er dog stadig behov for, at der er myndigheder, der varetager tilsynet med forordningerne. Erhvervs- og Vækstministeriet foreslår derfor, at tilsynet forbliver hos tilsynsmyndighederne, således at hver myndighed sikrer, at forordningerne overholdes i forhold til de virksomheder og personer, de i øvrigt har tilsyn med efter hvidvaskloven.

3.13.3.1. Finanstilsynets tilsyn

Erhvervs- og Vækstministeriet har identificeret et behov for at ensrette Finanstilsynets tilsynsbeføjelser på hvidvaskområdet med den øvrige finansielle lovgivning for at sikre, at de finansielle virksomheder har samme rettigheder og pligter i henhold til denne lovgivning. I den forbindelse vurderes det, at Finanstilsynets bestyrelse skal tillægges de samme kompetencer i henhold til Finanstilsynets tilsyn i medfør af dette lovforslag, som Finanstilsynets bestyrelse har i forhold til den øvrige finansielle lovgivning. Baggrunden for nedsættelsen af Finanstilsynets bestyrelse var den finansielle krise og et ønske om at imødegå fremtidige kriser. Finanstilsynets kompetencer og beføjelser er løbende blevet styrket for at sikre en effektiv og velfungerende tilsynsvirksomhed, og disse styrkede kompetencer kræver en stærk og effektiv organisation. Samme hensyn gør sig efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering gældende i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Betalingstjenester og elektroniske penge udbydes grænseoverskridende via agenter og distributører. Det foreslås derfor videreført, at Finanstilsynet har tilsynet med agenter for betalingsinstitutter og som noget nyt også med distributører af elektroniske penge som beskrevet i afsnit 3.1.3.1. Samtidig vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at Finanstilsynet i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv skal have mulighed for at fastsætte regler om midlertidige foranstaltninger over for agenter for betalingsinstitutter og udstedere af elektroniske penge. Inden udbud af en betalingstjeneste via en agent eller salg af elektroniske penge via en distributør, notificerer hjemlandet Finanstilsynet om at udbuddet påbegyndes, men Finanstilsynet skal ikke give tilladelse til den pågældende agent eller distributør, eller modtage særlig information om f.eks. en agents strafbare forhold. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det er vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at anvende de tilsynsreaktioner, som er påkrævet for at hindre overtrædelse af hvidvaskloven, dog skal det altid ske ud fra en proportionalitetsbetragtning.

4. hvidvaskdirektiv stiller endvidere større krav til samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemslande, herunder i forbindelse med inspektioner. For at der kan føres et effektivt tilsyn, skal Finanstilsynet kunne foretage inspektioner i andre medlemslande, og tilsynsmyndigheder fra andre lande skal kunne foretage inspektioner her i landet. Sådanne grænseoverskridende inspektioner skal ske i et samarbejde. For så vidt angår inspektioner her i landet med deltagelse af tilsynsmyndigheder fra andre lande skal inspektionen foregå i overensstemmelse med reglerne her i landet. Det vil sige i regi af retssikkerhedsloven m.v. og inden for rammerne af dette lovforslag.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at krav om registrering hos Finanstilsynet samt krav om afvisning af registrering i situationer, hvor et medlem af en virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, skal videreføres, uanset at det ikke følger af 4. hvidvaskdirektiv. Det er efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering vigtigt at sikre, at kriminelle ikke har mulighed for at udøve finansiel aktivitet og misbruge adgang til at fortage hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Derfor er det også Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at der er behov for at sikre, at virksomhedens ledelse ikke er dømt for et strafbart forhold. Da formålet er at sikre, at kriminelle ikke misbruger virksomheden, bør kravet om, at den vurdering, der skal foretages af tilsynsmyndigheden, skal være i overensstemmelse med praksis efter straffeloven videreføres for at sikre proportionalitet.

Lovforslaget giver mulighed for, at virksomheder og personer kan outsource aktiviteter. Uanset at en virksomhed eller person har outsourcet en aktivitet, har denne imidlertid stadig ansvaret for, at aktiviteten overholder lovforslagets krav. Det kan imidlertid være nødvendigt for Finanstilsynet at indhente oplysninger fra leverandører og underleverandører. I lighed med reglerne i f.eks. lov om finansiel virksomhed vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet derfor, at Finanstilsynet skal have denne adgang. Finanstilsynet skal yderligere have mulighed for uden retskendelse at få adgang til leverandører og underleverandører. Endelig skal Finanstilsynet for at kunne opfylde de grænseoverskridende tilsynsforpligtigelser i forhold til tilsynsmyndigheder i andre lande have mulighed for at indhente oplysninger til brug for andre tilsynsmyndigheders tilsyn.

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer i øvrigt, at Finanstilsynets tilsynsbestemmelser skal videreføres med mindre tilretninger.

3.13.3.2. Erhvervsstyrelsens tilsyn

Artikel 47, stk. 2, i hvidvaskdirektiv stiller krav om, at der blandt andre for så vidt angår valutavekslingsvirksomheder og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder skal foretages en vurdering af både egnethed og hædelighed. For at opfylde

Retsinformation.dk bruger udelukkende nødvendige cookies (session cookies) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet minimal søgning eller fuldsøgning af søgning i en cookie, som altså udløber efter 13 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

kravene i 4. hvidvaskdirektiv skal der indføres visse egnethedskrav for at blive registreret hos Erhvervsstyrelsen, og der skal indføres, at der kan ske inddragelse af en registrering, hvis kravene ikke længere opfyldes. Det er dog også her vigtigt at sikre proportionalitet på området.

Derudover finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at det også i forhold til registrering hos Erhvervsstyrelsen skal sikres, at registrering kan nægtes eller inddrages, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, samt at virksomheder og personer pålægges pligt til at underrette, hvis forholdene efterfølgende ændrer sig.

3.13.3.3. Spillemyndighedens tilsyn

Erhvervs- og Vækstministeriet og Skatteministeriet anser det for hensigtsmæssigt, at al regulering på hvidvaskområdet sker i samme lov. Derfor foreslås det som nævnt under pkt. 3.1 at udvide hvidvasklovens anvendelsesområde til at omfatte spilområdet. Da lovforslaget alene omfatter virksomheder og personer etableret her i landet, omfattes f.eks. udbydere af onlinespil, som har en dansk tilladelse til at udbyde spil her i landet, men som ikke har en etablering her i landet, ikke af lovforslaget. Spillemyndigheden vil derfor ikke i relation til hvidvaskområdet have tilsyn med udbydere af spil med dansk tilladelse, som ikke er etableret her i landet. Disse vil i stedet være underlagt hvidvasktilsynet i etableringslandet.

Erhvervs- og Vækstministeriet og Skatteministeriet vurderer, at Spillemyndigheden skal tillægges de samme tilsynsbeføjelser som de øvrige tilsynsmyndigheder med de fornødne tilretninger. Spillemyndigheden får herefter som noget nyt i forhold til hvidvaskområdet adgang til at udstede påbud til udbydere af spil, hvilket er i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter myndigheder, der varetager tilsynet med udbydere af spil, skal have udvidede tilsynsbeføjelser.

Justitsministeriet varetager tilsynet med Landbrugslotteriet og Varelotteriet. I relation til hvidvaskområdet vurderes det imidlertid hensigtsmæssigt, at Spillemyndigheden får tilsynet med Landbrugslotteriet og Varelotteriet.

Skatteministeriet vurderer det hensigtsmæssigt, at Spillemyndighedens adgang til offentliggørelse svarer til Finanstilsynets adgang. Det skal bemærkes, at Spillemyndigheden uden hjemmel i hvidvasloven alene vil kunne offentliggøre i begrænset og anonymiseret form, da Spillemyndigheden er pålagt en ubetinget tavshedspligt, jf. § 17, stk. 1, i skatteforvaltningsloven.

3.13.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Finanstilsynet varetager tilsynet med finansielle virksomheder samt virksomheder, der i øvrigt udøver finansiel aktivitet. Finanstilsynets bestyrelse indgår i Finanstilsynets tilsyn med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelser om tavshedspligt, påbud m.v. foreslås videreført.

Det foreslås videreført, at Finanstilsynets tilsyn med filialer af og agenter for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, herunder distributører med hjemsted i en medlemsstat, udøves i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland. Samtidig foreslås det, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om midlertidige foranstaltninger over for agenter for betalingsinstitutter og udstedere af elektroniske penge med hjemsted i et andet land. En midlertidig foranstaltning kan være et krav om nedlukning af aktiviteten, indtil denne udbydes i overensstemmelse med lovens krav.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan indhente de nødvendige oplysninger til brug for tilsynets virksomhed, herunder fra leverandører og underleverandører, samt at Finanstilsynet kan få adgang uden retskendelse til virksomheder og personer samt leverandører og underleverandører. Det foreslås, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger til brug for andre myndigheder.

Det foreslås, at tilsynsmyndigheder i en medlemsstat kan foretage inspektioner her i landet, samt at Finanstilsynet kan foretage inspektioner på en anden medlemsstats område.

Det videreføres, at der ikke kan ske registrering, og at en registrering skal inddrages af henholdsvis Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, hvis virksomheden eller personen, medlemmer af den øverste eller daglige ledelse samt reelle ejere af en virksomhed bliver dømt for et relevant strafbart forhold. Det foreslås som noget nyt, at en virksomhed ikke må være dømt for et strafbart forhold. For så vidt angår registrering hos Erhvervsstyrelsen har personer, herunder medlemmer af virksomhedens ledelse samt reelle ejere, underretningspligt om strafbare forhold opstået efter registeringen. Herudover skal medlemmer af bestyrelsen eller direktionen som noget nyt ved registrering hos Erhvervsstyrelsen afgive oplysningerne i forbindelse med deres indtræden i virksomheden.

For så vidt angår Erhvervsstyrelsens tilsyn foreslås det, at de af lovforslaget omfattede virksomheder, personer og medlemmer af den øverste og daglige ledelse ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Derudover foreslås det, at medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse.

Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person, hvis kravene ikke længere er opfyldt. På samme måde som i forbindelse med registreringen forudsættes der en høj grad af væsentlighed ved vurdering af, om en registrering skal inddrages.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Som konsekvens af, at hvidvaskreglerne på spilområdet med dette lovforslag foreslås overført til hvidvaskloven, foreslås det at tilføje Spillemyndigheden som en tilsynsmyndighed. Spillemyndigheden får samme muligheder i forhold til hvidvaskområdet for adgang uden retskendelse til udbydere af spil, påbud m.v., som de øvrige tilsynsmyndigheder.

Med lovforslaget foreslås det at gøre det muligt på den relevante tilsynsmyndigheds hjemmeside – henholdsvis Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden – at offentliggøre tilsynsreaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning vedrørende både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af loven. For så vidt angår fysiske personer er offentliggørelsesmulighederne begrænset til udvalgte bestemmelser, som det fremgår af 4. hvidvaskdirektiv. For så vidt angår Finanstilsynet foreslås det endvidere, at virksomheden særskilt skal foretage en offentliggørelse.

Det foreslås i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, at offentliggørelse skal fremgå af tilsynsmyndighedens hjemmeside i 5 år. For så vidt angår personer skal oplysningerne dog fjernes, når oplysningerne ikke længere anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Endvidere foreslås det, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden i de sager, hvor tilsynsmyndighederne har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag vedrørende en juridisk eller en fysisk person til politimæssig efterforskning, og der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsagt frifindende dom, skal offentliggøre oplysninger herom, hvis den berørte person anmoder herom. I de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder tilsynsmyndighederne om supplerende offentliggørelse, og hvis tilsynsmyndighederne modtager dokumentation for, at en sag er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden fjerne alle offentliggjorte oplysninger om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning og eventuelle offentliggjorte domme i sagen.

Det foreslås at videreføre øvrige tilsynsbeføjelser samt hjemmelsbestemmelser som nævnt i afsnit 3.13.1.

Der henvises til lovforslagets §§ 40-62.

3.14. Kommunikation

3.14.1. Gældende ret

Erhvervs- og vækstministeren kan i henhold til § 34 e i den gældende hvidvasklov fastsætte regler om digital skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen. § 34 g i den gældende hvidvasklov fastlægger, at hvor det er påkrævet, at et dokument, der er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet.

3.14.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer ikke, at der er behov for ændringer i forhold til gældende ret for så vidt angår Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsens tilsynsområder. Som konsekvens af, at hvidvaskområdet i forhold til udbydere af spil med dette lovforslag foreslås overført til at være omfattet af hvidvaskloven, tillægges skatteministeren samme adgang som erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler på området.

3.14.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de gældende regler som nævnt i afsnit 3.14.1 videreføres. Det foreslås endvidere, at skatteministeren kan fastsætte lignende regler i relation til udbydere af spil.

Der henvises til lovforslagets §§ 63-66.

3.15. Samarbejdsforum

3.15.1. Gældende ret

Der er i dag etableret et samarbejde mellem relevante myndigheder i form af Dansk HvidvaskForum. Deltagende myndigheder er Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden, Justitsministeriet, SØIK, Skatteministeriet, SKAT og Udenrigsministeriet. Dansk HvidvaskForums funktion er fortrinsvis vidensdeling mellem ministerierne.

3.15.2. 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger

Artikel 7 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. Medlemsstaterne har ansvar for, at denne risikovurdering holdes opdateret.

De enkelte medlemsstater skal udpege en myndighed eller oprette en mekanisme, som koordinerer medlemsstatens respons på de risici, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen, den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) ("ESA'erne") samt de øvrige medlemsstater underrettes om denne myndigheds identitet eller forelægges en beskrivelse af mekanismen.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller retslogning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies i vores Cookiepolitik.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

FATF's anbefaling nr. 1 og 2 fastlægger, at medlemslande skal udpege en myndighed eller en mekanisme til at koordinere identifikation og afbødning af risici.

3.15.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Det fremgår af 4. hvidvaskdirektiv og FATF's anbefalinger, at medlemslandene skal udpege en myndighed eller et forum med ansvar for at koordinere myndighedernes risikobegrænsende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. For at koordinere myndighedernes risikobegrænsende foranstaltninger er det nødvendigt, at der lovfæstes et samarbejdsforum, hvor det er muligt at udveksle oplysninger mellem myndighederne med henblik på koordinering. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at lovfæste Dansk HvidvaskForum. Da samarbejdsforummet endvidere skal belyse databeskyttelsesproblematikker, vil det endvidere være relevant f.eks. at invitere Datatilsynet til at deltage i samarbejdet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 om risikovurdering og risikostyring.

3.15.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der etableres et samarbejdsforum med deltagelse af tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven og SØIK. Forummet skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Ministeren kan beslutte at udvide kredsen med repræsentanter for øvrige myndigheder.

Der henvises til lovforslagets § 67.

3.16. Parter og klagebestemmelser

3.16.1. Gældende ret

Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan, jf. § 36 i den gældende hvidvasklov, af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Udbydere af spil kan efter § 50 i lov om spil klage over Spillemyndighedens afgørelser til Landskatteretten. I henhold til § 55 i lov om spil skal klagen indbringes senest 3 måneder efter at afgørelsen er truffet.

3.16.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det i hvidvaskloven bør defineres, hvornår en person eller virksomhed er part i forhold til afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven. Formålet er at sikre beskyttelsen af finansielle virksomheders oplysninger, samt at virksomheder, som er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, sikres en ensartet behandling i forbindelse med Finanstilsynets udøvelse af tilsynsvirksomheden.

Partsstatus indebærer blandt andet mulighed for efter forvaltningsloven at få aktindsigt i fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at klage over tilsynsmyndighedens afgørelse. Endvidere vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt, at partsbegrebet fastsættes generelt for virksomheder og personer omfattet af loven.

3.16.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at gældende klageregler videreføres, dog således at der som konsekvens af, at hvidvaskreglerne på spilområdet med dette lovforslag foreslås overført til at være omfattet af hvidvaskloven, indføres en klageadgang for udbydere af spil til Landsskatteretten og ikke til Erhvervsankenævnet.

Det foreslås at definere hvidvasklovens partsbegreb således, at det alene er den virksomhed eller person, som en afgørelse retter sig mod, der vil være part i en afgørelse truffet af en tilsynsmyndighed efter hvidvaskloven, 2. pengeoverførselsforordning eller forordninger om finansielle sanktioner. Som en konsekvens heraf, vil virksomhedens eller personens kunder være afskåret fra at opnå partsstatus i forhold til tilsynsmyndigheden, uanset hvilken interesse vedkommende kunde måtte have i en given sag.

Der henvises til lovforslagets §§ 68-70.

3.17. Straffebestemmelser

3.17.1. Gældende ret

Efter § 37, stk. 1, i den gældende hvidvasklov straffes forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af loven med bøde, dog kan virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, straffes for simpel uagtsom overtrædelse af bestemmelsen om virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om en politianmeldelse foretaget af Finanstilsynet. Ved særligt grove overtrædelser eller omfattende forsætlige overtrædelser af nærmere angivne bestemmelser, som f.eks. kontantforbuddet, kundelegitimationsreglerne m.v., kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder, jf. § 37, stk. 2. Forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af bestemmelser i 1. pengeoverførselsforordning kan straffes med bøde, og straffen kan ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser stige til fængsel i indtil 6 måneder, jf. § 37, stk. 6, i den gældende hvidvasklov.

Retsinformation.dk benytter altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Der kan derudover i regler udstedt med hjemmel i den gældende hvidvasklov fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af regler udstedt i medfør af den gældende hvidvasklov. Denne hjemmel er udnyttet ved § 10 i bekendtgørelse om anmeldelse og registrering af vekselkontorer og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask, § 5 i bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., § 6 i bekendtgørelse om indsendelse af underretninger m.v. til SØIK og § 5 i bekendtgørelse om hvilke fysiske og juridiske personer samt produkter, der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt definitionen af politisk udsatte personer.

Undlader en person eller virksomhed at give Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, kan disse pålægges tvangsbøder, jf. § 37, stk. 4, i den gældende hvidvasklov.

Der kan i henhold til § 37, stk. 7, i den gældende hvidvasklov pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forældelsesfristen for overtrædelse af den gældende hvidvasklovs bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. § 37, stk. 8.

Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af hvidvaskreglerne i spillelovgivningen kan straffes med bøde, dog kan særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af f.eks. de landbaserede kasinoers underretningspligt og pligt til opbevaring af identitets- og legitimationsoplysninger straffes med fængsel indtil 6 måneder. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Bestemmelserne gennemfører artikel 39 i 3. hvidvaskdirektiv og artikel 15 i 1. pengeoverførselsforordning.

3.17.2. EU-regulering og FATF's anbefalinger

Kapitel 4 i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger bestemmelserne om sanktioner. I henhold til artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv skal forpligtede enheder kunne drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser. Enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning. Ifølge artikel 58, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv skal myndigheder yderligere kunne pålægge blandt andet administrative bøder, men medlemslandene kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i national ret.

Artikel 58, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv fastlægger endvidere, at der skal kunne gennemføres sanktioner over for medlemmerne af ledelsesorganet i en virksomhed.

I artikel 59 fremhæves udvalgte artikler, hvor der som minimum skal kunne ifaldes en sanktion ved forpligtede enheders overtrædelse, når overtrædelsen er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf.

FATF's anbefaling nr. 35 fastlægger, at der skal være fastsat effektive, forholdsmæssige og forebyggende sanktioner for virksomheder og personers overtrædelser af blandt andet kravene til kundekendskabsprocedurer og krav om opbevaring af oplysninger. Sanktionerne skal gælde både virksomheder og den øverste og daglige ledelse af virksomheder.

Artikel 17 i 2. pengeoverførselsforordning fastlægger, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner ved overtrædelser af forordningens bestemmelser. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Af artikel 6, stk. 2, i forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, fremgår det, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kreditinstitutter og andre udbydere af betalingstjenester for så vidt angår deres betalingsaktivitet samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, der overtræder pligten til at tage falske eurosedler og euromønter ud af omløb og overgive dem til politiet, kan pålægges sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

3.17.3. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Tilsynsmyndighederne skal påse, at bestemmelserne i hvidvaskloven efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser af hvidvaskloven. Bliver en tilsynsmyndighed bekendt med, at der kan være sket en strafbar overtrædelse af hvidvaskloven, skal myndigheden anmelde dette til politiet, medmindre myndigheden vurderer, at det vil være tilstrækkeligt med en anden tilsynsreaktion som påbud eller påtale.

Efterforskning og retsforfølgning i Danmark foretages af politiet og anklagemyndigheden, og 4. hvidvaskdirektiv ændrer ikke herpå. Tilsynsmyndighederne vil fortsat – som i dag – foretage de indledende undersøgelser af sager under iagttagelse af retssikkerhedsloven, hvor det vurderes, om regler i hvidvaskloven m.v. kan være overtrådt. Hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at der er sket en overtrædelse af hvidvaskloven, anmoder tilsynsmyndigheden anklagemyndigheden om at indlede efterforskning af, om der er tilstrækkelige beviser for, at der er sket en overtrædelse. Anklagemyndigheden kan imidlertid anmode om tilsynsmyndighedens bistand til anklagemyndighedens efterforskning.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

4. hvidvaskdirektiv giver som nævnt under pkt. 3.17.2. medlemslandene mulighed for at vælge ikke at indføre administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er genstand for strafferetlige sanktioner. I Danmark er det ikke muligt at indføre administrative bøder. Lovforslaget ændrer ikke herpå. Erhvervs- og Vækstministeriet har vurderet, at der i overensstemmelse med den gældende hvidvasklov stadig er behov for, at udvalgte bestemmelser kan straffes med fængsel, mens andre overtrædelser alene bør kunne straffes med bøde. For at sikre, at hvidvasklovens strafbestemmelser har præventiv effekt, vurderer Erhvervs- og Vækstministeriet, at de i 4. hvidvaskdirektiv særligt fremhævede artikler skal kunne straffes med fængsel ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser, mens de artikler, der ikke er særligt fremhævet, alene skal kunne straffes med bøde. Højere straffe kan dog være forskyldt efter straffelovens regler.

Der følger af dette lovforslag en række nye bestemmelser om koncernpolitikker og whistleblowerordninger m.v. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det er nødvendigt at strafpålægge alle de pligter i hvidvaskloven, som de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer skal efterleve, og strafbestemmelsen foreslås derfor udvidet i overensstemmelse hermed.

I den gældende hvidvasklov har der ikke været fastsat straf for overtrædelse af artikel 6, stk. 2, i forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri. Under hensyn til, at hvidvaskloven regulerer pligten til at tage falske sedler og mønter ud af omløb, finder Erhvervs- og Vækstministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte straffen for overtrædelse af pligten i forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri i hvidvaskloven. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer yderligere, at overtrædelse af bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning skal være omfattet af straffebestemmelsen i hvidvaskloven.

Spillemyndigheden har ikke i den gældende spillelovgivning adgang til at udstede påbud i forhold til overtrædelser af hvidvaskområdet. Under hensyn til, at der ikke i 4. hvidvaskdirektiv differentieres mellem tilsynsmyndighederne, og som konsekvens af, at udbydere af spil med dette lovforslag omfattes af hvidvaskloven, har Erhvervs- og Vækstministeriet vurderet, at der er behov for, at udbydere af spil kan ifalde straf, hvis disse ikke efterkommer et påbud givet af Spillemyndigheden. Af samme grund skal Spillemyndigheden som tvangsmiddel kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder, ligesom Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har mulighed for i dag.

Der er ikke på spilområdet i gældende ret fastsat en særlig forældelsesfrist for overtrædelse af bestemmelser om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at alle virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal være underlagt den samme forældelsesfrist for overtrædelser af loven. Udbydere af spil foreslås derfor også underlagt en 5-årig forældelsesfrist. Erhvervs- og Vækstministeriet finder det dog alene nødvendigt, at den 5-årige forældelsesfrist finder anvendelse på overtrædelser begået efter hvidvasklovens ikrafttrædelse den 26. juni 2017.

3.17.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, kan straffes med bøde for simpel uagtsom overtrædelse af pligten til at offentliggøre visse oplysninger. Overtrædelser af øvrige bestemmelser i hvidvaskloven, 2. pengeoverførselsforordning samt forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri kan straffes med bøde ved forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse. Det foreslås videreført, at straffen ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af udvalgte bestemmelser i hvidvaskloven og 2. pengeoverførselsforordning kan udgøre fængsel i indtil 6 måneder.

Det foreslås, at forældelsesfristen for overtrædelse af hvidvasklovens bestemmelser samt regler udstedt i medfør af hvidvaskloven er 5 år. Virksomheder og personer, der ikke efterkommer et påbud meddelt af Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller Spillemyndigheden, kan straffes med bøde, ligesom de pågældende myndigheder som tvangsmiddel kan pålægge daglige eller ugentlige bøder.

Der henvises til lovforslagets §§ 71-73.

3.18. Ændringer i spillelovgivningen

3.18.1. Gældende ret

De gældende regler i 3. hvidvaskdirektiv omfatter på spilområdet kun landbaserede kasinoer og udbud af onlinekasino. Bestemmelserne er gennemført i spillelovgivningen således, at der i § 41, stk. 3, i lov om spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 22. januar 2016 og i § 19, stk. 2, i lov for Grønland om visse spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 336 af 7. april 2016, er hjemler til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme samt pligt for udbydere af spil til at foretage underretninger om mistænkelige transaktioner til SØIK.

Desuden følger det af § 60, stk. 3, i lov om spil, at særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af forskrifter om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan straffes med fængsel i indtil 6 måneder. Tilsvarende er der i § 46 i lov for Grønland om visse spil fastsat sanktionsbestemmelser. I § 46, stk. 2, fastsættes det, at forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af forskrifter om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. Den er nødvendig for, at man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har besvaret spørgsmål omkring cookies, i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

finansiering af terrorisme, der er udstedt i medfør af loven, straffes med bøde. I § 46, stk. 3, fastsættes, at der ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af forskrifter om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, der er udstedt i medfør af loven, kan straffes med foranstaltninger efter kriminallov for Grønland.

Skatteministeren har fastsat de nærmere regler i forhold til hvidvaskområdet i bekendtgørelse nr. 466 af 19. maj 2016 om landbaserede kasinoer, bekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 2012 om onlinekasino samt bekendtgørelse nr. 180 af 22. februar 2016 om indsendelse af underretninger m.v. til SØIK for landbaserede kasinoer og online kasinoer.

Der er i bekendtgørelserne fastsat krav om, at udbydere af spil skal have interne regler, der kan sikre en betryggende kontrol- og kommunikationsprocedure, herunder om registrering og legitimering af spillere, opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt, underretning, opbevaring af oplysninger, risikovurdering og risikostyring med henblik på at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. Der er desuden fastsat regler for udbydere af spils procedurer i forhold til politisk eksponerede personer bosiddende i et andet land.

Indhentede oplysninger, resultater af foretagne undersøgelser og noteringer foretaget med baggrund i bestemmelserne til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme skal opbevares i 5 år.

I bekendtgørelsen om indsendelse m.v. af underretninger til SØIK fastsættes regler for, hvordan underretningerne skal foretages, herunder at de som hovedregel skal foretages digitalt, og hvilket sprog de kan affattes på. Disse bestemmelser svarer til de, der er fastsat for andre virksomheder m.v., der er omfattet af den gældende hvidvaskIov, i bekendtgørelse nr. 155 af 10. februar 2014. Dog tillades det grønlandske sprog foruden dansk og engelsk.

Spillemyndigheden fører tilsyn med udbydere af spil, der er meddelt tilladelse af Spillemyndigheden til at udbyde spil efter spilleloven. Tilsynet er i stor udstrækning gebyrfinansieret, og der er således fastsat gebyrer for f.eks. udbydere af onlinekasino, landbaseret kasino, væddemål og gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restaurationer. Gebyrerne er fastsat i § 42 i lov om spil. For de udbydere af spil, der i dag er omfattet af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, dækker deres gebyrbetaling også Spillemyndighedens tilsyn med overholdelse af disse regler.

3.18.2. Erhvervs- og Vækstministeriets og Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at alle regler i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i forbindelse med gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv samles i hvidvaskloven, herunder reglerne for udbydere af spil. Som konsekvens af, at alle regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme samles i hvidvaskloven, vurderer Skatteministeriet, at de eksisterende bemyndigelser til at kunne fastsætte nærmere regler i relation til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i lov om spil og sanktionsbestemmelserne i relation til overtrædelser af reglerne skal ophæves. I forhold til lov for Grønland om visse spil vurderer Skatteministeriet, at de tilsvarende bestemmelser først kan ophæves, når hvidvaskloven ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland.

Uanset at reglerne for udbydere af spil og Spillemyndighedens tilsyn i relation til hvidvask flyttes fra spillelovgivningen til hvidvaskloven, vurderer Skatteministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at der alene opkræves ét gebyr af udbyderne af spil til dækning af alle de tilsynsopgaver, som Spillemyndigheden udfører.

3.18.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de eksisterende bemyndigelser til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler i relation til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, ophæves i lov om spil.

Da der efter forslaget ikke længere kan fastsættes bestemmelser i relation til hvidvask og finansiering af terrorisme i spillelovgivningen, foreslås de tilhørende sanktionsbestemmelser ligeledes ophævet.

Som konsekvens af forslaget vil de bestemmelser om hvidvask og finansiering af terrorisme, som skatteministeren har fastsat i bekendtgørelserne om onlinekasino og landbaserede kasinoer, blive ophævet i relation til lov om spil.

Udbydere af spil, der skal foretage underretninger til SØIK, vil blive omfattet af samme bekendtgørelse herom, som gælder for andre virksomheder m.v., der i henhold til hvidvaskloven skal foretage underretninger.

Det foreslås endvidere, at gebyr opkrævet efter lov om spil dækker alle Spillemyndighedens tilsynsopgaver uanset, hvilken lovgivning tilsynsbestemmelserne fremgår af. Forslaget vil således betyde, at Spillemyndighedens tilsyn med udbyderne af spils overholdelse af hvidvaskregler m.v. fortsat dækkes af det gebyr, der opkræves i henhold til § 42 i lov om spil. Forslaget forventes ikke at medføre ændringer i de nuværende gebyrstørrelser.

Der henvises til lovforslagets §§ 76 og 77.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører et øget ressourcetræk hos SØIK bl.a. som følge af et øget antal hvidvaskunderretninger og anmeldelser og krav om udarbejdelse af nationale risikovurderinger svarende til i alt 4,5 mio. kr. Udgifterne hertil afholdes inden for Justitsministeriets samlede økonomiske rammer.

Retsinformation.dk bruger alene en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browservinduet. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvensbeskrivelsen tager udgangspunkt i forskellene fra den gældende regulering. Det bemærkes generelt, at de økonomiske og administrative konsekvenser i overvejende grad hidrører fra kravene i 4. hvidvaskdirektiv.

5.1. Beskrivelse af lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervs- og Vækstministeriet anslår, at ca. 15.100 virksomheder og personer er direkte omfattet af lovforslaget. Det er ikke muligt at opgøre antallet af regulerede virksomheder endeligt, da ikke alle virksomheder er underlagt krav om tilladelse eller en registreringspligt.

5.1.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører øvrige efterlevelseskonsekvenser for erhvervslivet på ca. 328 mio. kr. Heraf udgør 194 mio. kr. omstillingsomkostninger, og de løbende byrder udgør 134 mio. kr. årligt.

De øvrige efterlevelsesomkostninger angår specielt større virksomheder med mange kunder og transaktioner til etablering og ændring af IT-systemer til overvågning af kunder samt identifikation af politisk eksponerede personer (højrisikokunder). Derudover skal et større antal virksomheder etablere en intern whistleblowerordning.

Af de samlede øvrige efterlevelseskonsekvenser udgør ca. 100 mio. kr. øvrige efterlevelsesomkostninger for udbydere af spil, der ikke i dag er underlagt hvidvaskreglerne i spillelovgivningen. Herudover vurderes det, at udbydere af landbaseret væddemål kan få et mindre omsætningstab på grund af, at krav om kundekendskabsprocedurer kan betyde, at nogle kunder fravælger køb af væddemål. Norge og Sverige har indført obligatoriske spilkort for landbaseret spil, som til en vis udstrækning kan sammenlignes med krav om kundekendskabsprocedurer. Krav om spilkort i disse lande har ikke haft nævneværdig indflydelse på spiludbydernes omsætning.

Det vurderes, at lovforlaget vil have betydelige negative virkninger for strukturelt BNP, der skønnes at blive reduceret med ca. 0,7 mia. kr. i 2025. I det omfang tiltaget kan dæmme op for den sorte økonomi og allokere ressourcerne mod den hvide økonomi, kan forslaget have positive virkninger, som ikke er medtaget i vurderingen.

5.1.2. Administrative konsekvenser

Lovforslaget medfører løbende administrative byrder for ca. 225 mio. kr. årligt og administrative omstillingsomkostninger for ca. 1,2 mia. kr. for de ca. 15.100 virksomheder, som omfattes af forslaget.

De løbende administrative byrder består blandt andet i løbende opdatering af virksomhedens risikovurderinger (§ 7), skriftlige politikker, procedurer og kontroller (§§ 8-9) samt ændrede krav til kundekendskab (§§ 10-11), herunder særligt til procedurer forbundet med identifikation og løbende overvågning af politisk eksponerede personer (§§ 2 og 18) samt klarlægning af en juridiske persons ejer- og kontrolstruktur (§ 11), opbevaring af oplysninger (§ 30) og egnethedskrav (§ 51).

De administrative omstillingsomkostninger følger overvejende af opdateringen af de skriftlige politikker, procedurer og kontroller, den første udarbejdelse af risikovurderingerne, krav om uddannelse af medarbejdere i hvidvaskloven og databeskyttelse samt særlige procedurer vedr. kunder, der er politisk eksponerede personer m.m.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft forslaget i høring og har på den baggrund gennemført en ex ante-måling af forslagets konsekvenser. Resultaterne af målingen offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører, at begrebet politisk eksponerede personer nu også omfatter personer med bopæl i Danmark, hvor det tidligere alene berørte politisk eksponerede personer med bopæl i et andet land. Derudover skal der iagttages skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person, hvor der i gældende lov alene er sådanne krav, hvis kunden er en politisk eksponeret person. Dette betyder, at politisk eksponerede personer, nærtstående og samarbejdspartnere til politisk eksponerede personer i langt højere grad end tidligere vil blive anmodet om yderligere oplysninger.

Derudover medfører lovforslaget, at der ved registrering hos Erhvervsstyrelsen stilles krav om egnethed til medlemmer af en virksomheds ledelse samt til personer omfattet af loven. Endelig medfører lovforslaget, at der kan ske offentliggørelse af en fysisk persons navn ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af bestemmelser i lovforslaget.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Lovforslaget gennemfører dele af 4. hvidvaskdirektiv. Lovforslaget anvender derudover undtagelsesmulighederne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Lovforslaget er som udgangspunkt udtryk for direktivnær gennemførelse, men på enkelte områder er det dog vurderingen, at hvidvaskloven fortsat bør gå videre end direktivets krav for at kunne sikre samme niveau af sikkerhed på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet som det, der er til stede i de eksisterende regler. Lovforslaget anvender derudover muligheden i artikel 5 i 4. hvidvaskdirektiv for at stille strengere regler på enkelte områder, hvor der efter Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse er behov for skærpelser. Skærpelserne vedrører områderne kontantforbuddet, kundekendskab ved enkeltstående transaktioner, registrering hos Finanstilsynet samt offentliggørelse af afgørelser og resumé af beslutninger vedrørende juridiske personer.

Før 2012 var der i hvidvaskloven et kontantforbud på 100.000 kr., der alene omfattede forhandlere af genstande samt auktionsholdere. Det nuværende kontantforbud på 50.000 kr. blev indført i 2012 på anbefaling af Rigsadvokaten. Der havde i praksis vist sig flere eksempler på situationer, som ikke var omfattet af det daværende kontantforbud, men hvor der var tale om usædvanlige kontantbetalinger, og hvor der kunne være en mistanke om hvidvask. Forslaget til en ny beløbsgrænse var fastsat under hensyn til, at borgerne i videst muligt omfang skulle bevare adgangen til at benytte sig af kontant betaling, hvis de ønskede det, og den risiko for hvidvask, der er forbundet med store kontantbetalinger.

Det foreslås i § 5, at den gældende retstilstand opretholdes, da det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at kontantforbuddet er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvoraf det af betragtning nr. 6 i præamblen fremgår, at medlemslandene skal have mulighed for at indføre henholdsvis lavere tærskler, yderligere generelle begrænsninger af brugen af kontanter og strengere bestemmelser.

Endvidere foreslås i § 10, nr. 2, litra b, at videreføre den eksisterende retstilstand for så vidt angår valutaveksling, hvorefter kundekendskabsprocedurerne altid skal gennemføres, hvis en transaktion overstiger 1.000 euro. Efter artikel 11, litra b, nr. i og ii, i 4. hvidvaskdirektiv kan krav om kundekendskab undlades ved enkeltstående transaktioner på under 15.000 euro og for så vidt angår pengeoverførsler omfattet af 2. pengeoverførselsforordning på mindre end 1.000 euro, hvilket svarer til beløbsgrænsen i 3. hvidvaskdirektiv. I den gældende hvidvasklov er beløbsgrænsen fastsat til 1.000 euro. Beløbsgrænsen blev i 2012 nedsat til 1.000 euro svarende til 1. pengeoverførselsforordnings beløbsgrænse, da valutaveksling af større kontantbeløb anses at være forbundet med øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Formålet var at gøre det muligt i højere grad at spore valutatransaktioner tilbage til involverede personer og dermed lette politiets arbejde med kriminalitetsbekæmpelse. Det foreslås, at denne beløbsgrænse fastholdes. Valutaveksling anses stadig som værende et område med øget risiko, hvorefter det foreslås at fastholde grænsen ved valutaveksling på 1.000 euro.

Erhvervs- og Vækstministeriet foreslår endvidere i § 41, stk. 1, at virksomheder, der udøver finansiel aktivitet, stadig skal registreres hos Finanstilsynet, samt at der i forbindelse med registreringen skal stilles krav om, at et medlem af en virksomheds øverste og daglige ledelse eller personen ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, uanset at der ikke er krav om registrering eller hæderlighed til disse virksomhedstyper i 4. hvidvaskdirektiv. Det er efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering stadig vigtigt at sikre, at kriminelle ikke har mulighed for at udøve finansiel aktivitet, herunder misbruge denne adgang til at foretage hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ifølge artikel 59, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv skal der som minimum ske offentliggørelse i forbindelse med overtrædelse af artiklerne 10-24, 33-35, 40, 45 og 46, når overtrædelsen er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf. Der stilles imidlertid i §§ 48, 55 og 61 forslag om, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden skal offentliggøre afgørelser og resumé af politianmeldelser for så vidt angår virksomheder i videre omfang. Baggrunden for dette er, at centrale bestemmelser som virksomhedens risikovurdering og procedurer samt udøvelse af virksomhed uden den krævede registrering hos Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen ikke er omfattet af de i direktivet angivne artikler, hvor der som minimum skal ske offentliggørelse. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at en offentliggørelsesmeddelelse, hvor der ikke kan offentliggøres oplysninger om en utilstrækkelig eller manglende risikovurdering, vil give et ufuldstændigt billede af den overtrædelse af loven, der har fundet sted. Under hensyn til at et af formålene med 4. hvidvaskdirektiv er at øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning i relation til at bekæmpe hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, samt at det fremgår af artikel 59, stk. 1, at der alene som minimum skal ske offentliggørelse ved overtrædelse af de nævnte artikler, anses det for værende i overensstemmelse med direktivet at udvide offentliggørelsesadgangen ved overtrædelser begået af virksomheder. Det foreslås endvidere i § 46 at videreføre finansielle virksomheders pligt til særskilt at offentliggøre tilsvarende oplysninger. Det er i overensstemmelse med de generelle regler om offentliggørelse på det finansielle område.

Der foreslås ikke udvidelser i forhold til fysiske personer.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. juli 2016 til den 24. august 2016 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Advokatrådet, AgroSkat ApS, Akademikernes Centralorganisation, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, BL – Danmarks Almene Boliger, Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School, Danish Online Gambling Association, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tankesports-Forbund, Danmarks Tivoliforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Aktuarforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Byggeri, Dansk Døve-Idrætsforbund, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Forening for International, Dansk Galop, Dansk Handicap Idrætsforbund, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Misbrugsbehandling, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Skoleidræt, Dansk Teknologisk Universitet, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Travspors Centralforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Bogholdere, Danske Dagblades Forening, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, DBU, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det centrale Handicapråd, Det Kooperative Fællesforbund, Det Økonomiske Råds Sekretariat, DGI, Divisionsforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Ejerlederne, Energi- og Olieforum, European Gaming and Betting Association, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings Agenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansforeningen, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finanstel Stabilitet A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførende for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Friluftsrådet, Frivilligrådet, Funktionærenes og Tjenestemændenes Fællesråd, Færøernes Landsstyre, Fødevareforbundet, Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Hestevæddeløbssportens Finansieringsfond, Hjerteforeningen, HK Handel, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation, Intertrust(Denmark), Investeringsfondsbranchen, Investorforeningsrådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, IT-Universitetet i København, Kasinoforeningen, KFUM Spejderne i Danmark, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Købmandstadens Oplysningsbureau, Landbrug og Fødevarer. Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale- og Anlægsfonden, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Moderniseringsstyrelsen, Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Remote Gaming Association, Revisorgruppen, Revisormævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Skatterevisorforeningen, SRF - Skattefagligforening, Syddansk Universitet, SØIK, Team Danmark, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Videncentret for Landbrug, VP Securities A/S, Western Union, Ældresagen, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	*Negative konsekvenser/ merudgifter*
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	*Ingen*	*Ingen*
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	*Ingen*	*Lovforslaget medfører et øget ressourcetræk hos SØIK svarende til i alt 4,5 mio. kr.*
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	*Lovforslaget har enkelte lettelser i forhold til øvrige efterlevelseskonsekvenser, men det er ikke muligt at opgøre disse.*	*Lovforslaget vil medføre økonomiske konsekvenser på samfundsniveau.* *De øvrige efterlevelseskonsekvenser for erhvervslivet estimeres til ca. 328 mio. kr. Heraf udgør 194 mio. kr. omstillingsomkostninger, og de løbende byrder udgør 134 mio. kr.*
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	*Ingen*	*Lovforslaget medfører løbende administrative byrder for ca. 225 mio. kr. og administrative omstillingsomkostninger for ca. 1,2 mia. kr.*

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie slettes, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altså bortfalder efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Administrative konsekvenser for borgerne	*Ingen*	*Lovforslaget har i visse tilfælde administrative konsekvenser for borgerne, herunder ved skærpede krav til kundekendskab ved oprettelse af et kundeforhold med en politisk eksponeret person og i forbindelse med offentliggørelse af en fysisk persons navn ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af bestemmelser.*
Miljømæssige konsekvenser	*Ingen*	*Ingen*
Forholdet til EU-retten	*Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.* *Lovforslaget er som udgangspunkt udtryk for direktivnær gennemførelse, men på enkelte områder er det dog vurderingen, at hvidvaskloven fortsat bør gå videre end direktivets krav for at kunne sikre samme niveau af sikkerhed på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet som det, der er til stede i de eksisterende regler. Lovforslaget anvender derudover muligheden i 4. hvidvaskdirektiv til at stille strengere regler på enkelte områder. Dette er sket for så vidt angår § 5, § 10, nr. 2, litra b, og for så vidt angår valutaveksling §§ 46, 48, 55 og 61.* *Lovforslaget anvender derudover undtagelsesmuligheden i Europa-Parlamentets og Rådets forordning Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.*	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtigelser (sæt x)	*JA NEJ* *X*	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 i den gældende hvidvasklov fastlægger lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede § 1 fastlægger lovens anvendelsesområde og opremser således de virksomheder og personer, som loven finder anvendelse på. Lovforslagets § 1 fastsætter endvidere, i hvilke tilfælde Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse. Bestemmelsen giver endvidere skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse for visse udbydere af spil. Bestemmelsen viderefører anvendelsesområdet for stk. 1, dog udvides anvendelsesområdet til også at omfatte udenlandske virksomheders distributører og udbydere af spil. I henhold til gældende lovgivning er udbydere af kasino omfattet af regler om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme i spillelovgivningen, mens andre udbydere af spil ikke er underlagt krav om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Der foretages en ændring i forhold til specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger og hedgeforeninger, idet disse foreningstyper ikke længere eksisterer. Mange af de tidligere specialforeninger er i dag omdannet til kapitalforeninger, der er alternative investeringsfonde. Investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde og danske UCITS omfattes af lovens anvendelsesområde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt. Alternative investeringsfonde er også alene omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis fonden har direkte kundekontakt. For beskrivelse af baggrunden for ændringerne henvises til afsnit 3.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) sammenholdt med definitionerne i artikel 3.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

4. hvidvaskdirektiv er grundlæggende baseret på et territorialprincip, hvilket betyder, at hvert enkelt medlemsland er ansvarligt for at regulere og føre tilsyn med de aktiviteter, der finder sted på medlemslandets territorium, jf. artikel 48, stk. 4, og betragtning nr. 53 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Ved virksomheder og personer forstås enhver juridisk eller fysisk person, herunder foreninger, fonde m.v., i det omfang disse udøver erhvervsmæssig virksomhed. Det er som udgangspunkt også en forudsætning, at en virksomhed eller person har direkte kundekontakt med mere end én kunde. Specielt i tilfælde hvor kunden også er en del af en virksomheds ledelse eller reel ejer af virksomheden, ses det ikke forholdsmæssigt at underlægge sådanne virksomheder lovens anvendelsesområde.

Stk. 1, nr. 1-13, omfatter virksomheder og personer under tilsyn af Finanstilsynet, stk. 1, nr. 14, omfatter advokater under tilsyn af Advokatrådet, stk. 1, nr. 15-19, omfatter virksomheder og personer under tilsyn af Erhvervsstyrelsen, stk.1, nr. 20, omfatter udbydere af spil under tilsyn af Spillemyndigheden og stk. 1, nr. 21, omfatter Danmarks Nationalbank. Danmarks Nationalbank er ikke underlagt tilsyn af en tilsynsmyndighed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at pengeinstitutter er omfattet af lovens anvendelsesområde. Pengeinstitutter er virksomheder, der udøver virksomhed, som består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. Sådanne virksomheder skal have tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at realkreditinstitutter er omfattet af lovens anvendelsesområde. Realkreditinstitutter er virksomheder, der yder lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer og særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer. Sådanne virksomheder skal have tilladelse som realkreditinstitut i henhold til § 8 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at fondsmæglerselskaber er omfattet af lovens anvendelsesområde. Fondsmæglerselskaber er virksomheder, der over for tredjemand udøver aktiviteter, som omfatter værdipapirer i nærmere angivet omfang, og som ikke har tilladelse som pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab. Sådanne virksomheder skal have tilladelse som værdipapirhandler i henhold til § 9 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 4, at livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er omfattet af lovens anvendelsesområde. Sådanne virksomheder skal have tilladelse som forsikringsvirksomhed i henhold til § 11 i lov om finansiel virksomhed.

Det er alene livsforsikringsselskabernes og de tværgående pensionskassers livs- og pensionsforsikringer, der er omfattet af loven. Selv om der siden 1995 har været hjemmel for livsforsikringsselskaber til at tegne forsikringer inden for skadesforsikringsklasserne 1 og 2, dvs. syge- og ulykkesforsikringer, er tegning af disse forsikringer ikke omfattet.

Tværgående pensionskasser er i § 304 i lov om finansiel virksomhed defineret som foreninger eller sammenslutninger, hvis medlemmer enten er uddannet inden for bestemte uddannelsesområder eller er ansat i virksomheder af en bestemt art, og som har til formål som led i ansættelsesvilkårene eller som led i en anden tilknytning til en virksomhed at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne, eller hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche, og som har til formål at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmer. Sådanne virksomheder skal have tilladelse efter lov om finansiel virksomhed og behandles i det væsentlige efter samme regler som forsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 5, at sparevirksomheder er omfattet af lovens anvendelsesområde. Sparevirksomheder udøver virksomhed, som består i erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales fra offentligheden. Sådanne virksomheder skal have tilladelse som sparevirksomhed i henhold til § 334 i lov om finansiel virksomhed, hvis virksomheden ikke har tilladelse som pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab eller er oprettet i henhold til særlig lov, eller hvis oprettelse ikke er godkendt i henhold til særlig lov.

Det foreslås i stk. 1, nr. 6, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge er omfattet af lovens anvendelsesområde. Udøvelse af denne type virksomhed kræver tilladelse i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Sådanne virksomheder skal have tilladelse i henhold til § 7 for så vidt angår betalingsinstitutter, § 37 for så vidt angår udbydere af betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse eller begrænsede transaktioner, § 39 a for så vidt angår e-pengeinstitutter og § 39 p for så vidt angår udstedere af elektroniske penge med begrænset anvendelse eller begrænsede transaktioner.

Udbydere af betalingstjenester tilbyder en eller flere af de i bilag 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge nævnte typer af betalingstjenester. En betalingstjeneste er f.eks. en tjeneste, der muliggør, at kontantbeløb placeres på en betalingskonto, og alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto. Pengeoverførselsvirksomhed er også en betalingstjeneste.

Ved elektroniske penge forstås en elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi, der repræsenterer et krav på udstederen, som udstedes ved modtagelse af betaling af midler med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner, og som

Retsinformation.dk bruger cookies til at huske valg, måle besøg og forbedre løsningen. Du kan læse mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

accepteres som betalingsmiddel af andre end udstederen af elektroniske penge. Det omfatter blandt andet bredt anvendelige gavekort og forudbetalte kort, f.eks. til offentlig transport.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at forsikringsmæglere, når de formidler livsforsikring eller andre investeringsrelaterede forsikringer, er omfattet af lovens anvendelsesområde. Forsikringsmæglervirksomhed defineres i henhold til lov om forsikringsmæglervirksomhed som den aktivitet, der består i at yde kunden rådgivning på basis af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsløsninger som muligt, og den aktivitet, der består i at præsentere kunden for forsikringsløsninger fra et eller flere forsikringsselskaber, uden at der er indgået udtrykkelig aftale med forsikringsselskaberne herom. Forsikringsmæglere skal have tilladelse i henhold til § 4 i lov om forsikringsformidling. Forsikringsmæglere er kun omfattet af hvidvaskloven, når de formidler livsforsikring eller andre investeringsrelaterede forsikringer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver aktiviteter som nævnt i bilag 1, er omfattet af lovens anvendelsesområde. Virksomheder og personer, der er omfattet af nr. 8, er forpligtet til at lade sig registrere hos Finanstilsynet, jf. forslagets § 41, stk. 1, som betingelse for at kunne udøve den nævnte virksomhed. Det er karakteristisk for denne type af erhvervsmæssig virksomhed, at der ikke i henhold til lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering er et krav om tilladelse, men at aktiviteten er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af finansieringsinstitut. Det er ikke en forudsætning, at aktiviteten udøves som hovedaktivitet, men der skal være tale om erhvervsmæssig virksomhed. Ved erhvervsmæssig skal forstås, at aktiviteten i denne sammenhæng udbydes til tredjemand, eller at aktiviteten i øvrigt antager et sådant omfang, at der bliver tale om en ikke ubetydelig del af virksomhedens omsætning. Det vil alene være aktiviteten, som nævnt i bilag 1, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. I det omfang der i øvrigt udøves anden aktivitet, som f.eks. en udbyder af finansiel leasing, der også udbyder operationel leasing, vil udbuddet af operationel leasing ikke være omfattet af lovens anvendelsesområde.

I sjældne tilfælde vil en virksomhed ikke have mere end én kunde. Dette er i praksis set i tilfælde, f.eks. hvor en virksomhed alene er oprettet til at foretage finansiel leasing til virksomhedens reelle ejer. I sådanne tilfælde, hvor der alene er én kunde, der samtidigt er virksomhedens reelle ejer, ses det ikke hensigtsmæssigt at omfatte virksomheden af lovens anvendelsesområde, og en sådan virksomhed eller person vil heller ikke være registreringspligtig i henhold til den foreslåede § 41, stk. 1.

Bilag 1 er en sammenskrivning af bilag 1 og bilag 2 i lov om finansiel virksomhed, der oplister pengeinstitut- og kreditinstitutvirksomhed, dog med undtagelse af kreditoplysningsvirksomheder. Udlånsvirksomheder er generelt omfattet, uanset om der er tale om udlån til private eller til erhverv. Kreditter, der ydes til erhvervskunder som led i salg af varer og tjenesteydelser, foreslås dog ikke omfattet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bilag 1.

I henhold til det foreslåede stk. 4 kan Finanstilsynet fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver denne form for finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at udenlandske virksomheders filialer, agenter og distributører her i landet, er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis disse udøver virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, 10-11 og 19. For agenters og distributørers vedkommende forudsættes det dog, at aktiviteten har et sådant omfang, at den udenlandske virksomhed kan anses at være etableret her i landet.

Filialer, agenter og distributører er omfattet, uanset om den udenlandske virksomhed har hjemsted i et land inden for EU/EØS eller et tredjeland.

Forslaget indebærer, at de kompetente myndigheder her i landet i tilfælde af en agents, filials eller distributørs overtrædelse af hvidvaskloven kan strafforfølge agenten, filialen eller distributøren. De af virksomhedens kunder, der betjenes af agenten m.v., skal i denne sammenhæng tillige opfattes som den pågældendes kunder i relation til overholdelse af lovens krav.

Har en finansiel virksomhed opnået tilladelse til at drive virksomhed i et EU- eller EØS-land (hjemlandet), er der i visse tilfælde mulighed for, at denne virksomhed tillige kan udøves i et andet EU- eller EØS-land (værtslandet) uden særskilt tilladelse fra værtslandet, hvis værtslandets myndigheder forinden er blevet underrettet herom (notifikation) af hjemlandets tilsynsmyndighed. Udøvelse af grænseoverskridende virksomhed kan i denne sammenhæng ske enten med eller uden etablering. Hvis der ikke er sket etablering via filial, distributør eller agent, har hjemlandets myndigheder ansvar for overholdelse af regler om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt tilsyn. Hvis etablering har fundet sted, har værtslandets myndigheder ansvar for tilsynet med filialen, distributøren eller agentens overholdelse af regler om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, mens hjemlandet bevarer tilsynet med den virksomhed, der udbyder den grænseoverskridende aktivitet, herunder at sikre at koncernen har politikker og procedurer, se herom i §§ 9 og 31 i lovforslaget. 4. hvidvaskdirektiv forudsætter i disse tilfælde et tæt samarbejde mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder, jf. betragtning 52 i 4. hvidvaskdirektivs præambel.

Udtrykket agent skal forstås i overensstemmelse med § 6, nr. 18, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. I henhold hertil defineres en agent som en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester. Det fremgår af bemærkningerne til § 6, nr. 18, jf. Folketingstidende 2008/2009, tillæg A, s.

retsinformation.dk bruger alene en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En yderligere cookie udløber, når du har lukket browseren. Hvis du accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om du har accepteret session cookies eller fortrolig af cookies, som udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

3525, at det forudsættes, at agenten er legitimeret til juridisk at forpligte instituttet, idet det ikke er tilstrækkeligt, at den pågældende alene bistår med markedsføring. For agenter af betalingsinstitutter gælder visse særregler om beføjelser for værtslandets tilsynsmyndighed, se herom i lovforslagets § 40, stk. 4. Dette skal ses i sammenhæng med, at beføjelserne til at give og tilbagekalde tilladelser til betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter i henhold til de bagvedliggende direktiver tilkommer hjemlandets tilsynsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10,* at investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt. Investeringsforvaltningsselskaber meddeles tilladelse i henhold til § 9 i lov om finansiel virksomhed, og forvaltere af alternative investeringsfonde skal enten registreres efter § 9 eller have tilladelse i henhold til § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Disse virksomheder kan have direkte kontakt med kunder, hvis selskabet eller forvalteren indgår aftale med en kunde om køb og salg af andele i danske UCITS eller alternative investeringsfonde. Generelt kommunikerer investeringsforvaltningsselskaber – med den struktur der er her i landet – ikke direkte med kunder om salg af andele i de investeringsforeninger eller andre danske UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer, da investeringsforvaltningsselskaberne typisk har indgået aftale med et eller flere pengeinstitutter om at varetage dette. En del forvaltere af alternative investeringsfonde har på samme måde indgået aftaler med pengeinstitutter eller fondsmæglere om salg af andelene i de fonde, som forvalteren har under forvaltning.

Investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere indgår aftaler med depositarer og forskellige samarbejdspartnere om investeringsrådgivning, porteføljeforvaltning, market making og lignende. Sådanne aftaler anses ikke for direkte kunderelationer omfattet af loven.

Både investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at udføre forskellige investeringsserviceydelser, herunder investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje, hvilket kan indebære direkte kundekontakt. Selskaberne vil i forbindelse med udøvelse heraf være omfattet af kravene i hvidvaskloven. Der er i dag kun ganske få investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udføre disse ydelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 11,* at danske UCITS (Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities) og alternative investeringsfonde er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis disse virksomheder har direkte kundekontakt. En UCITS er et investeringsinstitut omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter). Danske UCITS er investeringsforeninger, SIKAV'er (selskaber for investering med variabel kapital) og værdipapirfonde, der reguleres i lov om investeringsforeninger m.v. Investeringsforeninger er i udgangspunktet selvadministrerende foreninger, der skal have en bestyrelse og en direktion. Bestyrelsen kan vælge i stedet at delegere den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, hvilket langt de fleste investeringsforeninger har gjort. SIKAV'er har en bestyrelse og skal udpege et investeringsforvaltningsselskab til at varetage administrationen af selskabet. En værdipapirfond administreres af et investeringsforvaltningsselskab og er ikke en selvstændig juridisk enhed. Alternative investeringsfonde er kollektive investeringsordninger, som rejser kapital fra investorer med henblik på at investere kapitalen i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer, og som ikke er en UCITS. Alternative investeringsfonde skal udpege en forvalter, der skal forvalte fonden, herunder udføre porteføljepleje og risikostyring i fonden. Såfremt fonden ikke udpeger en ekstern forvalter, betragtes fonden som selvforvaltende. Forvaltere af alternative investeringsfonde og selvforvaltende alternative investeringsfonde er reguleret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Danske UCITS og alternative investeringsfonde vil være omfattet, hvis den danske UCITS eller den alternative investeringsfond har direkte kontakt med kunden. Det vil f.eks. kunne opstå i forbindelse med investeringsrådgivning af kunden eller salg af andele i den danske UCITS eller i fonden til kunden. Det vil blive betragtet som en direkte kunderelation, hvis den danske UCITS eller fonden selv markedsfører sine andele og aktier og i den forbindelse har kontakt med kunden. Kundekontakten er afgørende, idet f.eks. den omstændighed, at fonden har en hjemmeside, ikke i sig selv er nok til, at fonden omfattes af kravene i hvidvaskloven.

En investor vil skulle betragtes som den alternative investeringsfonds kunde, indtil en investering i den alternative investeringsfond er foretaget. Herefter vil den pågældende investor skulle betragtes som reel ejer, jf. den foreslåede definition af reel ejer i § 2, nr. 9, hvis investor i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Kundeforholdet i forhold til hvidvaskreglerne anses derfor for afsluttet, når transaktionen er gennemført. En eksisterende investor i en dansk UCITS eller alternativ investeringsfond er at betragte som kunde, hvis investoren foretager fornyet henvendelse til den pågældende danske UCITS eller alternative investeringsfond, selvom investoren allerede har investeret i den samme danske UCITS eller alternative investeringsfond. Dette svarer til gældende praksis.

Langt de fleste danske UCITS og danske alternative investeringsfonde har indgået en forvaltningsaftale med et investeringsforvaltningsselskab eller en forvalter af alternative investeringsfonde, herunder aftale om markedsføring af andele i den danske UCITS eller fonden, hvorfor kun ganske få UCITS og alternative investeringsfonde vil være omfattet af lovforslaget. Som nævnt under stk. 1, nr. 10, vil investeringsforvaltningsselskaber eller forvalteren af alternative

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg, så man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

investeringsfonde herefter typisk indgå aftale med et eller flere pengeinstitutter eller fondsmæglere om at påtage sig disse ydelser.

Investeringsforeninger kan vælge at være selvadministrerende, og danske alternative investeringsfonde kan vælge at være selvforvaltende, jf. henholdsvis § 6 i lov om investeringsforeninger og § 4 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Er en investeringsforening eller en alternativ investeringsfond enten selvadministrerende eller selvforvaltende, udføres alle funktionerne i foreningen eller fonden. Der findes kun få af disse foreninger og fonde. En selvadministrerende forening eller en selvforvaltende fond kan have indrettet sig således, at de udøver rådgivning og/eller salg af investeringsforeningsbeviser og andele i fonden, hvorved de omfattes af hvidvaskloven. Hovedparten af de selvadministrerende investeringsforeninger og selvforvaltende fonde har imidlertid indrettet sig således, at de henviser investorer til pengeinstitutter, og derfor ikke selv har kundekontakten.

Hvis der i en alternativ investeringsfond udøves aktiviteter, der ikke relaterer sig til selve den kollektive investering men f.eks. til driften af en ejendom i en ejendomsfond, vil denne aktivitet ikke være omfattet af lovforslaget.

Det følger af *stk. 1, nr. 12*, at operatører af regulerede markeder, der har fået tilladelse her i landet til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (herefter CO2-auktioneringsforordningen), er omfattet af lovens anvendelsesområde. En operatør af en markedsplads er herefter omfattet af hvidvaskloven, når operatøren handler via sin tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO2-auktioneringsforordningen. Bestemmelsen medvirker til at gennemføre dele af CO2-auktioneringsforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at aktører, som har tilladelse til at byde direkte på auktioner, der er omfattet af Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, og som ikke er et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut med tilladelse som værdipapirhandler, er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Finanstilsynet skal i henhold til CO2-auktioneringsforordningen give tilladelse til fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler og CO2-kvotebydere til at byde direkte på auktioner.

Fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter med tilladelse som værdipapirhandler er allerede omfattet af lovforslaget i medfør af § 1, stk. 1, nr. 1 og 3. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at juridiske personer, der har fået tilladelse til at byde på auktioner for CO2-kvoter, der er omfattet af CO2-auktioneringsforordningen, også bliver omfattet af hvidvaskloven.

Tilladelse kan gives til virksomheder, der handler for egen regning med finansielle instrumenter eller yder investeringsservice med råvarederivater eller derivataftaler, jf. bilag 5, nr. 10, til lov om finansiel virksomhed, til kunder i deres hovederhverv, dog under forudsætning af, at dette er en accessorisk aktivitet til deres hovederhverv på koncernniveau, og såfremt dette hovederhverv ikke er investeringsservice eller virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det kan f.eks. være et energiselskab, hvis hovederhverv er handel med el og gas (for egen regning), der som en accessorisk aktivitet yder investeringsservice med råvarederivater til kunder for at afdække kundernes risici i relation til energipriserne, eller en grovvarevirksomhed, der handler med korn.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 14*, at advokater er omfattet af lovens anvendelsesområde, når de udøver de i litra a og b, opregnede aktiviteter. Advokater er kun omfattet af lovforslaget i relation til klienter. Det antages, at et klientforhold som altovervejende hovedregel kommer i stand ved en udtrykkelig aftale om advokatens udførelse af det pågældende opdrag. Et klientforhold kan endvidere komme i stand ved, at advokaten udfører opdraget som led i en offentlig beskikkelsesordning eller i kraft af en testamentarisk bestemmelse, f.eks. når en advokat ved testamente er indsat som bobestyrer.

Derimod er der ikke tale et klientforhold, hvis der alene foreligger en henvendelse fra en person eller virksomhed med anmodning om advokatens bistand. Der kan f.eks. være tale om, at advokaten kontaktes telefonisk af en person, der ikke i forvejen er klient hos advokaten, men som ønsker advokatens hjælp i forbindelse med en forestående transaktion, men hvor advokaten ikke ønsker at påtage sig opgaven.

Stk. 1, nr. 14, litra a, omfatter advokater af lovens anvendelsesområde, når de yder bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med køb og salg af fast ejendom eller virksomheder, forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver, åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter, tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, eller oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v. Advokaters ejendomsformidlingsvirksomhed er omfattet af bestemmelsen i det omfang, der udføres forvaltning af klienters aktiver. Ejendomsformidlingsvirksomhed, der udøves af en advokat, men ikke i dennes egenskab af at være advokat eller som et led i dennes advokatvirksomhed eller advokatselskab, vil ikke være omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 17. Der foretages en redaktionel ændring i forhold til gældende

Retsinformation.dk benytter altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

hvidvasklov, hvorefter udtrykket planlægning erstattes med rådgivning. Ændringen er alene af redaktionel karakter. Der er således ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden.

Stk. 1, nr. 14, litra b, omfatter advokater af lovens anvendelsesområde i de situationer, hvor advokaten foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom på vegne af klienten. For definition af finansiel transaktion og transaktion henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 og 10.

Som udgangspunkt er civile retssager, inkassovirksomhed og straffesager ikke omfattet af loven, idet de typisk ikke omfatter bistand til transaktioner af den i forslagets stk. 1, nr. 14, litra a og b, nævnte karakter. Tilsvarende gælder voldgiftssager, mediation m.v. og rådgivning om indgåelse af et frivilligt forlig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 15*, at revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven er omfattet af lovens anvendelsesområde. Lovforslaget indebærer, at også den revisionsvirksomhed, som en revisor er tilknyttet som ansat eller partner, er omfattet af loven.

Pligterne efter dette lovforslag omfatter kun forhold, der ligger inden for rammerne af den opgave, som revisoren har påtaget sig. Revisionsvirksomhed omfatter en bred vifte af opgaver til en bred skare af kunder. Opgaver, der kan betegnes som en revisors kerneopgaver, kan blandt andet omfatte revision, afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed, bogholderi, forberedelse af årsregnskaber og perioderegnskaber, skatte-, selskabs- og investeringsrådgivning, opgaver hvor kravet om revisorattestation er pålagt kunden ifølge lovgivning eller ifølge private aftaler, opgaver i forbindelse med insolvensbehandling og rådgivning om risikostyring, interne kontroller, bogholderi, regnskabsførelse m.v.

Hvis en revisor i forbindelse med revision af et årsregnskab for en virksomhed får mistanke om, at virksomheden er involveret i hvidvask eller finansiering af terrorisme, vil revisoren således være omfattet af reglerne om undersøgelses- og underretningspligt som nævnt i lovforslagets kapitel 5.

En revisionsvirksomhed kan have opgaver, der ikke omfatter revisionsopgaver, og i det tilfælde falder disse opgaver uden for lovens anvendelsesområde. Det kunne eksempelvis være, hvis revisionsvirksomhedens HR-afdeling står for rekrutteringer til lederstillinger hos en kunde.

Hvis revisor på baggrund af oplysninger fra en potentiel kunde vælger ikke at påtage sig opgaven, er revisor ikke omfattet af krav om kundekendskabsprocedurer, men underretningspligten i henhold til lovforslagets § 26 gælder fra den potentielle kundes første henvendelse. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 26, stk. 1, 2. pkt.

Ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder foreslås omfattet efter *stk. 1, nr. 16*. Begrebet ejendomsmæglere omfatter enhver erhvervsmæssig formidling af køb og salg af fast ejendom, uanset om det er til eller for forbrugere eller til eller for erhvervsdrivende. Advokaters ejendomsformidlingsvirksomhed er omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 14, litra a, pkt. i.

Lovforslaget indebærer, at alle typer af opgaver, som ejendomsmæglere udfører for deres kunder i forbindelse med hvervet som ejendomsmægler, er omfattet af loven, herunder når ejendomsmæglere foretager værdiansættelser mod vederlag eller formidler lejemål.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 17*, at virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 14-16 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere, er omfattet af lovens anvendelsesområde. Disse virksomheder og personer er derfor omfattet, i det omfang virksomheden eller personen i øvrigt ikke er omfattet af stk. 1. Omfattet er f.eks. revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere, eksterne bogholdere og ejendomsadministratorer, i det omfang de erhvervsmæssigt udøver samme aktivitet som en ejendomsmægler, herunder køb og salg af ejendomme, samt ejendomsformidling, der udøves af en advokat, men ikke i dennes egenskab af advokat eller som et led i dennes advokatvirksomhed eller advokatselskab, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 14 og 16. Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt formidler lejemål, er ikke omfattet af nr. 17, uanset at en ejendomsmæglers udlejning er omfattet af stk. 1, nr. 16.

Betegnelsen "erhvervsmæssigt" skal forstås på tilsvarende måde som nævnt i stk. 1, nr. 8. Herved tydeliggøres det, at mere enkeltstående dispositioner falder uden for betegnelsen. Også dispositioner, som ligger uden for det job, en person er ansat til, f.eks. hvis en rengøringsassistent eller hjemmehjælper bistår med betaling af regninger, falder uden for betegnelsen. For så vidt angår udtrykket "samme ydelser" henvises til de ydelser, som medfører, at persongrupperne i stk. 1, nr. 14-16 er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 18*, at udbydere af tjenesteydelser til virksomheder er omfattet af lovens anvendelsesområde. Udbydere af tjenesteydelser til virksomheder er defineret i lovforslagets § 2, nr. 12. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Udbydere af tjenesteydelser til virksomheder er forpligtede til at lade sig registrere hos Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 51, stk. 1, som betingelse for at kunne udøve denne virksomhed. I forhold til de konkrete regler om registrering henvises til § 51 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse er subsidiær i forhold til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 14 og 15, som vedrører advokater og godkendte revisorer. Det medfører, at hvis en advokat eller godkendt revisor udøver virksomhed, der falder

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies her: Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

under ordlyden i såvel § 1, stk. 1, nr. 14 eller 15, og § 1, stk. 1, nr. 18, vil advokaten eller den godkendte revisor være omfattet af hvidvaskloven i henhold til § 1, stk. 1, nr. 14 eller 15 og ikke i henhold til den foreslåede bestemmelse.

Det er også her et krav, at de omhandlede tjenesteydelser udbydes erhvervsmæssigt. Det indebærer, at ydelserne udbydes på markedslignende vilkår, og at virksomheden normalt modtager vederlag som modydelse for udbud af den pågældende tjenesteydelse. Det er ikke afgørende, om den pågældende tjenesteydelse er overskudsgivende, eller om der i den konkrete situation ikke betales vederlag. Enkeltstående udbud af de omhandlede tjenesteydelser, som ikke kan karakteriseres som erhvervsmæssigt, vil ikke være omfattet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 19*, at valutavekslingsvirksomhed er omfattet af lovens anvendelsesområde. Valutavekslingsvirksomheder er forpligtet til at lade sig registrere hos Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 51, stk. 1, som betingelse for at kunne udøve denne virksomhed. Valutaveksling dækker enhver form for veksling af valuta, hvor valutavekslingen udøves erhvervsmæssigt. De almindelige tilfælde, hvor en butik modtager betaling i fremmed valuta og giver tilbage i danske kroner, er derfor ikke omfattet. Det er dog ikke et krav, at valutaveksling er hovedaktiviteten.

I henhold til det foreslåede stk. 4 kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver denne form for finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 20,* at udbydere af spil er omfattet af lovens anvendelsesområde. Hermed gennemføres artikel 2, stk.1, litra f, i 4. hvidvaskdirektiv.

En udbyder af spil defineres som en juridisk eller fysisk person etableret her i landet, der udbyder spil erhvervsmæssigt i eget navn. Loven omfatter ikke udbydere af spil, der ikke er etableret her i landet, og heller ikke spil udbudt ikke-erhvervsmæssigt, som f.eks. spil omfattet af lov om offentligt hasardspil i turneringsform, jf. lovbekendtgørelse nr. 83 af 22. januar 2016.

Alle udbydere af spil, som er omfattet af lov om spil, anses for at drive erhvervsmæssig virksomhed. Det er udbyderen af spil, der er omfattet af lovforslaget. De enkelte forhandlere af spil i butikker, kiosker m.v., som forhandler spillet i spiludbyderens navn, er ikke omfattet af lovens anvendelsesområde.

Har en udbyder af spil en filial, f.eks. et landbaseret kasino, eller egen butik, hvor (hovedsageligt) kun spiludbyderens spilprodukter sælges, bliver udbyderen af spil omfattet af lovforslaget, da spiludbyderen dermed betragtes som etableret her i landet.

Er en udbyder af spil etableret her i landet men udbyder spil online til et andet EU- eller EØS-land, skal Spillemyndigheden i henhold til artikel 45, stk. 2 og 3, i 4. hvidvaskdirektiv, jf. lovforslagets § 31, sikre, at virksomheden overholder lovforslagets regler om forebyggende foranstaltninger om hvidvask og finansiering af terrorisme ved spiludbuddet. På tilsvarende måde hvor en spiludbyder ikke er etableret her i landet, skal tilsynsmyndigheden i etableringslandet sikre, at spiludbyderen ved online udbud af spil her i landet overholder etableringslandets regler om forebyggende foranstaltninger om hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 21*, at Danmarks Nationalbank, i det omfang den udøver tilsvarende virksomhed som de i nr. 1 nævnte institutter, er omfattet af lovens anvendelsesområde. Centralbanker er ikke omfattet af 4. hvidvaskdirektivs anvendelsesområde, idet 4. hvidvaskdirektivs definition af kreditinstitutter ikke omfatter centralbanker. Danmarks Nationalbank har imidlertid selv ønsket at være omfattet af loven, da Danmarks Nationalbank f.eks. foretager omveksling af kontanter. Danmarks Nationalbank er ikke underlagt tilsyn i medfør af lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 2,* at § 5 finder anvendelse på erhvervsdrivende, der ikke er omfattet af stk. 1. Lovforslagets § 5 indeholder et forbud mod, at erhvervsdrivende modtager kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover. Ved erhvervsdrivende forstås personer, virksomheder eller fonde, der driver en virksomhed. Forslaget medfører, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, ikke er underlagt et kontantforbud.

I *stk. 3* foreslås det, at § 6 finder anvendelse på virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder personer og virksomheder, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter i forskellig valuta. Virksomheder omfattet af bestemmelsen er derfor f.eks. pengeinstitutter og valutavekslingsvirksomheder. Lovforslagets § 6 pålægger virksomheder og personer, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter, en pligt til at tage falske penge ud af omløb og overgive disse til politiet.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, og Erhvervsstyrelsen for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, kan fastsætte regler om, at loven ikke finder anvendelse helt eller delvist på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang. Finanstilsynet kan alene fastsætte regler for virksomheder og personer, der udøver finansiel virksomhed i henhold til bilag 1 til loven i begrænset omfang. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes fastsætte regler om, at loven ikke finder anvendelse helt eller delvist ved valutavekslingsvirksomhed af begrænset omfang. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 2, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv. Det vil kun være muligt at undtage en fysisk eller juridisk person, hvis seks kumulative betingelser er

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

opfyldt. Der kan alene ske fravigelser af loven på områder, hvor der er begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, samt hvor en aktivitet er lejlighedsvis eller udøves i meget begrænset omfang.

Den første betingelse er, at den finansielle aktivitet er begrænset målt i absolutte beløb. Det indebærer, at den samlede omsætning ikke må overstige en tærskel, som er fastsat af Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen på baggrund af typen af finansiel aktivitet, der skal være tilstrækkelig lav.

Den foreslåede anden betingelse er, at den finansielle aktivitet er begrænset på transaktionsbasis og ikke må overstige 1000 euro pr. kunde, uanset om transaktionen udføres som en eller flere sammenhængende transaktioner. Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen skal fastsætte en maksimumtærskel pr. kunde og pr. transaktion, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere transaktioner, der ser ud til at være indbyrdes forbundet. Tærsklen skal fastsættes afhængig af, hvilken type finansiel aktivitet der er tale om. Tærsklen skal være tilstrækkelig lav til at sikre, at de pågældende transaktionstyper er en upraktisk og ineffektiv metode til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og den må ikke overstige et beløb svarende til 1.000 euro. Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen kan regulere tærsklen løbende op eller ned inden for et maksimum på 1.000 euro.

Den tredje betingelse er, at den finansielle aktivitet ikke er hovedaktiviteten og ikke må overstige 5 pct. af den pågældende fysiske eller juridiske persons samlede omsætning pr. år.

Ifølge den fjerde betingelse skal den finansielle aktivitet være accessorisk virksomhed, som har direkte tilknytning til den juridiske eller fysiske persons hovedaktivitet. Betingelsen medfører, at den finansielle aktivitet skal have en form for tilknytning til hovedaktiviteten. Der kan f.eks. være tale om en virksomhed, som sælger elektronikvarer, og som samtidig udbyder små lån til finansiering af disse varer i tilfælde, hvor en kunde ønsker at få finansieret sit køb af en vare.

Den femte betingelse er, at virksomhedens eller personens hovedaktivitet ikke er en aktivitet omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 14-18 og nr. 20. Det betyder, at finansielle aktiviteter, som er udbudt af advokater, når de er omfattet af stk. 1, nr. 14, revisorer og revisionsvirksomheder, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, udbydere af tjenesteydelser, udbud af spil og virksomheder, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som førnævnte virksomheder, ikke kan blive undtaget i henhold til stk. 2.

Den sjette betingelse er, at den finansielle aktivitet ikke udbydes til offentligheden generelt, men kun til kunder omfattet af virksomhedens hovedaktivitet. Betingelsen hænger sammen med den fjerde betingelse om, at hovedaktiviteten og den finansielle aktivitet skal hænge sammen. Den finansielle aktivitet må kun tilbydes kunder, som også modtager virksomhedens hovedydelse.

Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen kan undtage virksomheder og personer fra loven helt eller delvist, således at virksomheder og personer f.eks. kan undtages fra kravene om kundekendskabsprocedurer, men ikke fra kravene om underretningspligt ved mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

4. hvidvaskdirektiv giver ikke Finanstilsynet mulighed for at kunne undtage virksomheder og personer omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 10-13. Hvis der på baggrund af en konkret risikovurdering, jf. lovforslagets § 7, jf. § 17, vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme forbundet med den pågældende virksomhed, kan virksomheden være omfattet af reglerne om lempede krav til kundekendskab.

4. hvidvaskdirektiv giver efter artikel 2, stk. 3, litra e, ikke andre tilsynsmyndigheder muligheder for at fastsætte regler om undtagelser for de virksomheder, som er underlagt lovens anvendelsesområde. Spillemyndigheden eller Advokatrådet kan derfor ikke anvende denne bestemmelse til at undtage virksomheder eller personer. 4. hvidvaskdirektiv giver endvidere ikke Advokatrådet mulighed for at fastsætte undtagelser for advokater ud over de særregler, som fremgår af lovforslaget.

I forbindelse med udmøntningen af bestemmelsen skal Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen indføre foranstaltninger for at sikre, at undtagelser ikke misbruges, jf. artikel 2, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv. En foranstaltning kan f.eks. være en forpligtelse for virksomheder eller personer, der anvender undtagelsen, til at informere relevante myndighed om omfanget af anvendelsen af undtagelsen. Sådanne informationsforpligtelser vil blive fastsat i bekendtgørelsen.

Det forslås i *stk. 5*, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse for spil, dog ikke kasinoer, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Hermed gennemføres artikel 2, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Efter 4. hvidvaskdirektiv er alle udbydere af spil omfattet af 4. hvidvaskdirektivs anvendelsesområde, men spil kan helt eller delvist undtages fra lovens anvendelsesområde, hvis der er tale om et spilområde, hvor risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme ved spillet eller spillets omfang vurderes at være begrænset. Undtagelsesmuligheden kan ikke anvendes ved kasinospil, hvilket medfører, at virksomheder, der udbyder landbaseret kasino eller onlinekasino efter henholdsvis §§ 14 og18 i lov om spil, ikke kan undtages efter den foreslåede bestemmelse.

Vurderingen af, hvilke spil der har en lav risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, skal blandt andet tage hensyn til sårbarheden af de transaktioner, herunder betalingsmetoder, som er omfattet af udbuddet af det konkrete spilområde. I 4. hvidvaskdirektiv anføres endvidere, at alle relevante resultater i rapporterne fra Europa-Kommissionen inden for rammerne af den supranationale risikovurdering skal indgå. Da den første rapport fra Europa-Kommissionen imidlertid først forventes

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren, hvis man vælger cookies, gemmer ret...
benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
Cookies er nødvendige for at sikre funktionalitet.
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

at foreligge medio 2017, og nærværende forslag til hvidvasklov foreslås at træde i kraft den 26. juni 2017, vil den risikovurdering, der ligger til grund for, hvilke udbydere af spil som skatteministeren undtager fra loven på tidspunktet for dennes ikrafttræden, dels bygge på en eventuel foreløbig vurdering fra Europa-Kommissionen, dels på den nationale risikovurdering af hvidvask i Danmark 2015 udarbejdet af Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), og dels på Skatteministeriets og Spillemyndighedens viden om og erfaring med spillene.

Hvilke spil, der skal være omfattet eller helt eller delvist undtaget er ikke statisk, men kan ændre sig løbende på grund af ny viden og nye anbefalinger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

§ 3 i den gældende hvidvasklov fastlægger lovens definitioner.

Den foreslåede § 2 fastlægger lovens definitioner og opremser disse i alfabetisk rækkefølge. Bestemmelsen indeholder ligesom den gældende hvidvasklov definitioner af udbydere af tjenesteydelser, reelle ejere og politisk eksponerede personer, men indholdet af definitionerne er ændret. Derudover er der indsat definitioner af daglig ledelse, finansiel transaktion, forretningsforbindelse, korrespondentforbindelse, EU- eller EØS-land, nærtstående, nær samarbejdspartner, transaktion og tomt bankselskab. Det foreslås ikke at videreføre definitionerne på selskaber, virksomheder, reguleret marked, lejlighedskunder og kontroloplysninger. Der henvises til afsnit 3.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 3 i 4. hvidvaskdirektiv.

I forslaget til *nr. 1* defineres daglig ledelse som personer, der har ansvaret for den daglige ledelse af en juridisk person, herunder for drift, omsætning og øvrige resultater. I et kapitalselskab vil den daglige ledelse være de registrerede medlemmer af direktionen, hvorefter bestyrelsen varetager den strategiske og overordnede ledelse, og direktionen varetager den daglige ledelse, og i et selskab med et tilsynsråd og en direktion varetager direktionen såvel den daglige som den strategiske ledelse.

En tilsvarende sondring vil gælde i øvrige selskaber og virksomheder m.v., der ikke er kapitalselskaber. Er ledelsesforholdene ikke lovreguleret, vil det bero på en konkret vurdering, hvem der skal opfattes som daglig ledelse. Vurderingen kan ofte foretages ud fra en juridisk persons vedtægter. Der skal lægges vægt på udøvelse af konkret daglig ledelse svarende til de opgaver, som en direktør udøver i et aktieselskab. Der vil som udgangspunkt være tale om ansvar for daglig drift, ansættelse af personale osv. Ansættelse og afskedigelse af ledende medarbejdere, som ikke er medlemmer af direktionen, foretages således normalt af direktionen.

Det foreslåede *nr. 2* definerer en finansiel transaktion som en transaktion, der vedrører likvider eller andre finansielle aktiver. Begrebet anvendes i relation til, hvornår advokater m.v. er omfattet af lovforslaget. Eksempler på finansielle aktiver er tilgodehavender, aktier, anparter, obligationer, pantebreve eller derivater. Der henvises i øvrigt til den foreslåede definition af transaktion, jf. nr. 10.

I *nr. 3* foreslås definition af begrebet forretningsforbindelse, der anvendes flere steder i lovforslaget. Forretningsforbindelse defineres som kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, som på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af kundetransaktion og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver, for kunden. Modsat er der ved enkeltstående transaktioner eller aktiviteter for kunder som omhandlet i forslagets § 10, nr. 2 og 3, ikke en forventning om, at kundeforholdet vil blive af en vis varighed. Omfattet af begrebet forretningsforbindelse vil være ethvert forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til en virksomhed eller persons erhvervsvirksomhed, der på tidspunktet for etableringen forventes at være af en vis varighed.

En forretningsforbindelse etableres f.eks. ved, at virksomheden indgår aftale med en fysisk eller juridisk person om udførelse af en aktivitet, f.eks. åbning af en konto (udlån, indlån, leasing m.v.) eller et depot, en pengeoverførsel, valutaveksling, køb eller salg af værdipapirer, en rådgivningsopgave, en formidlingsopgave, f.eks. salg af fast ejendom m.v., eller en aftale om at udarbejde et regnskab eller udføre revision m.v.

I gældende spillelovgivning er der ved udbud af onlinespil krav om kunderegistrering og åbning af spilkonti for alle kunder. Oprettelse af en spilkonto vil være etablering af en forretningsforbindelse.

Begrebet "kundeforhold" omfatter alle relationer med kunder, det vil sige ved etablering af en forretningsforbindelse med en kunde og ved udførelse af en enkeltstående transaktion for en kunde, jf. den foreslåede definition i nr. 5.

I henhold til det foreslåede *nr. 4* defineres en korrespondentforbindelse. Ved korrespondentforbindelser mellem pengeinstitutter forstås i henhold til *nr. 4, litra a,* levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut (korrespondenten) til et andet pengeinstitut (respondenten), herunder oprettelse af løbende konto eller passivkonto samt øvrige ydelser som likviditetsstyring, internationale overførsler af midler m.v. Yderligere ydelser, der kan være omfattet, er f.eks. checkclearing, gennemstrømningskonti eller valutatransaktioner. Eksemplerne skal ikke anses som udtømmende. Væsentlige områder er internationale betalinger, herunder i forbindelse med afvikling af valutahandler, der typisk sker gennem en bank i de

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation om dette valg samt om man har benyttet simpel logning eller fortrolig log-in, så man ikke skal udfylde disse 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

pågældende valutaers hjemland. Valutahandlere har ofte et net af korrespondentforbindelser med valutakonti i forskellige lande. I praksis foregår afviklingen ved, at parterne uafhængigt af hinanden afsender betalingsinstrukser til hver sin korrespondentbank om at overføre det solgte beløb til modpartens konto hos dennes korrespondentbank. Definitionen gennemfører 4. hvidvaskdirektivs artikel 3, stk. 8, litra a.

I *nr. 4, litra b*, defineres korrespondentforbindelse mellem øvrige virksomheder som forbindelser mellem virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-13 eller 19 (korrespondenten) til en anden virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-13 eller 19 (respondenten), hvor der leveres lignende ydelser, herunder forbindelser indgået med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler. Definitionen gennemfører artikel 3, stk. 8, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv.

Definitionen af korrespondentforbindelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 19 om skærpede procedurer i forhold til korrespondentforbindelser hjemmehørende i et land uden for EU/EØS. Når der etableres korrespondentforbindelse med en respondent, anses der samtidig i hvidvasklovens forstand at være etableret en forretningsforbindelse til respondentforbindelsen.

Korrespondenten er den virksomhed, der leverer ydelser til en anden virksomhed, mens respondenten er den virksomhed, der modtager ydelserne.

Korrespondentforbindelser omfatter endvidere tilfælde, hvor der indgås forbindelser mellem virksomheder med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler. Dette forekommer ved udveksling af såkaldte SWIFT-nøgler mellem finansielle virksomheder. Internationale elektroniske pengeoverførsler understøttes af et meddelelsessystem, der udbydes af SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication). For at kunne kommunikere meddelelser om pengeoverførsler ved brug af SWIFT-nøgler forudsættes, at de finansielle virksomheder i teknisk forstand har udvekslet såkaldte SWIFT-nøgler med hinanden. Udveksling af SWIFT-nøgler er i udgangspunktet et centralt skridt i etableringen af en korrespondentbankforbindelse. Det er i SWIFT-systemet muligt at styre, hvilke typer beskeder udveksling af SWIFT-nøgler giver adgang til. Der kan derfor udveksles SWIFT-nøgler, uden at dette automatisk bevirker, at de involverede virksomheder har mulighed for at gennemføre betalingstransaktioner med hinanden. Der er således typer af beskeder, f.eks. i relation til trade finance, der ikke giver mulighed for overførsel af midler. Hertil kommer, at SWIFT-systemet er under konstant udvikling.

Udveksling af SWIFT-nøgler medfører dermed ikke i sig selv, at der etableres en korrespondentforbindelse. Uanset den tekniske løsning er det op til det enkelte institut at vurdere, hvornår der skal foretages skærpede kundekendskabsprocedurer i henhold til definitionen af en korrespondentforbindelse, eller der er risiko for misbrug til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *nr. 5*, at et kundeforhold defineres som en forretningsforbindelse med en kunde eller udførelse af en enkeltstående transaktion for en kunde, herunder i forbindelse med udbud af spil. Begrebet "kundeforhold" omfatter dermed alle relationer med kunder, hvor der etableres en forretningsforbindelse, jf. § 10, nr. 1, udføres en enkeltstående transaktion, jf. § 10, nr. 2, og ved udbud af spil, jf. § 10, nr. 3.

I det foreslåede *nr. 6* defineres nærtstående til en politisk eksponeret person som en politisk eksponeret persons ægtefælle, registreret partner, samlever, forældre samt børn og disses ægtefæller, registrerede partnere eller samlevere. Ved samlevende menes personer, der lever i et ægteskabslignende forhold med fælles husførelse. Den foreslåede definition er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv.

Definitionen skal anvendes til at fastslå, hvorvidt en person er nærtstående til en politisk eksponeret person som nævnt i nr. 8, og skal ses i sammenhæng med forslagets § 18 om skærpede krav til kundekendskabsproceduren i forhold til en nærtstående til en politisk eksponeret person.

I det foreslåede *nr. 7* defineres en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Definitionen skal på samme måde anvendes til at fastslå, hvorvidt en person er en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person som nævnt i nr. 8, og skal ses i sammenhæng med forslagets § 18 om krav til kundekendskabsproceduren i forhold til en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Den foreslåede definition er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 11, i 4. hvidvaskdirektiv.

I *nr. 7, litra a*, defineres en nær samarbejdspartner som en fysisk person, som er reel ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person i fællesskab med en eller flere politisk eksponerede personer. For definition af en reel ejer henvises til det foreslåede nr. 9 i denne bestemmelse. Når bortses fra tilfælde, hvor det er offentlig kendt, eller hvor virksomheden eller personen i øvrigt har viden om, at vedkommende kunde er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, indebærer definitionens ordlyd en potentiel betydelig byrdefuld opgave for de af lovforslaget omfattede virksomheder og personer i forhold til at afdække deres kunders relationer. Ud fra en proportionalitetsbetragtning vil virksomheder og personer derfor i praksis kunne opfylde kravet om at afdække og træffe foranstaltninger over for en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person ved at foretage søgninger på internettet. Såfremt konkrete forhold giver anledning til, at virksomheden eller personen får en formodning om, at en fysisk person er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, men ikke kan få dette bekræftet ved at foretage søgninger på internettet, vil virksomheden eller personen være forpligtet til at undersøge dette nærmere på anden vis, herunder ved at spørge kunden ind til forholdet.

retsinformation.dk bruger altså en midlertidig cookie (sessionscookie) på alle sider. En sessions cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis ingen accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning i en cookie, som altså udløber efter 3 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

I henhold til *nr. 7, litra b*, defineres en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person yderligere som en fysisk person, der på anden måde end nævnt i litra a har en nær forretningsmæssig forbindelse med en eller flere politisk eksponerede personer. Ved en nær forretningsmæssig forbindelse skal forstås et nært samarbejde, som enten har forløbet over et vist tidsrum, eller hvor samarbejdet har et vist omfang. Når bortses fra tilfælde, hvor det er offentlig kendt, eller hvor virksomheden eller personen i øvrigt har viden om, at vedkommende kunde er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, indebærer definitionens ordlyd en potentiel betydelig byrdefuld opgave for de af lovforslaget omfattede virksomheder og personer i forhold til at afdække deres kunders relationer. Ud fra en proportionalitetsbetragtning vil virksomhederne og personerne derfor i praksis kunne opfylde kravet om at afdække og træffe foranstaltninger over for en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person ved at foretage søgninger på internettet. Såfremt konkrete forhold giver anledning til, at virksomheden eller personen får en formodning om, at en fysisk person er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, men ikke kan få dette bekræftet ved at foretage søgninger på internettet, vil virksomheden eller personen være forpligtet til at undersøge dette nærmere på anden vis, herunder ved at spørge kunden ind til forholdet.

I henhold til *nr. 7, litra c*, defineres en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person som en fysisk person, der som den eneste er reel ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person, som er blevet oprettet til fordel for en politisk eksponeret person. At personen skal være eneste reel ejer betyder, at den pågældende person direkte eller indirekte skal kontrollere alle ejerandelene eller stemmerettighederne m.v. En person opfylder dermed ikke definitionen, hvis denne f.eks. alene ejer 75 pct. af en virksomhed.

Som ovenfor under litra a og b indebærer, når bortses fra tilfælde, hvor det er offentlig kendt, eller hvor virksomheden eller personen i øvrigt har viden om, at vedkommende kunde er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, definitionens ordlyd en potentiel betydelig byrdefuld opgave for de af lovforslaget omfattede virksomheder og personer i forhold til at afdække deres kunders relationer. Ud fra en proportionalitetsbetragtning vil virksomhederne og personerne derfor i praksis kunne opfylde kravet om at afdække og træffe foranstaltninger over for en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person ved at foretage søgninger på internettet. Såfremt konkrete forhold giver anledning til, at virksomheden eller personen får en formodning om, at en fysisk person er nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, men ikke kan få dette bekræftet ved at foretage søgninger på internettet, vil virksomheden eller personen være forpligtet til at undersøge dette nærmere på anden vis, herunder ved at spørge kunden ind til forholdet.

Det foreslås i *nr. 8*, at en politisk eksponeret person defineres som en fysisk person, der har eller har haft et af flere opremsede offentlige erhverv.

Definitionen udvides i forhold til § 19, stk. 4, nr. 1, i den gældende hvidvasklov til også at omfatte personer med bopæl her i landet, medlemmer af politiske partiers styrende organer og medlemmer af styrende organer i internationale organisationer. Den foreslåede definition er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 18, der indeholder krav om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige procedurer til at afgøre, om kunden er en politisk eksponeret person, en nærtstående eller en nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, og skærpede krav til kundekendskab, hvis kunden er omfattet af denne personkreds.

Det foreslås i *nr. 8, litra a*, at en statschef, regeringschef, minister og viceminister eller assisterende minister defineres som en politisk eksponeret person. Statschefer efter den foreslåede nr. 8, litra a, omfatter præsidenter samt den regerende monark for lande med monarki.

Det foreslås i *nr. 8, litra b*, at et parlamentsmedlem eller medlem af tilsvarende lovgivende organer defineres som en politisk eksponeret person. Ved parlamentsmedlemmer eller medlemmer af tilsvarende lovgivende organer forstås f.eks. medlemmer af Folketinget i Danmark. I lande med et tokammersystem vil medlemmer af begge kamre være omfattet af definitionen.

Ved medlemmer af politiske partiers styrende organer som nævnt i *nr. 8, litra c*, henvises til hovedbestyrelsen eller lignende for et politisk parti. Et politisk parti vil være omfattet af definitionen, hvis partiet er repræsenteret i Folketinget. Medlemmer af ledelsen i et politisk partis lokale afdelinger er ikke omfattet af definitionen.

Højesteretsdommere, medlemmer af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsindstanser, hvis afgørelser kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder, betragtes i henhold til *nr. 8, litra d*, som politisk eksponerede personer. Ved andre højtstående retsinstanser menes f.eks. dommere ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Medlemmer af revisionsretter og øverste ledelsesorganer for centralbanker er i henhold til *nr. 8, litra e*, politisk eksponerede personer. Et eksempel på en revisionsret som nævnt i nr. 7, litra e, er Den Europæiske Revisionsret.

En centralbank defineres som en institution, som varetager et lands valuta- og pengepolitik. Det øverste ledelsesorgan af centralbanker er som udgangspunkt bestyrelsen. Findes kun en direktion, er det direktionen. Består selskabets ledelse af en direktion og et tilsynsråd eller lignende, varetager direktionen såvel den daglige som den strategiske ledelse.

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man anvender cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller fritekstsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Det foreslås i *nr. 8, litra f,* at ambassadører, chargé d'affaires og højtstående officerer i de væbnede styrker defineres som politisk eksponerede personer. Højtstående officerer i de væbnede styrker omfatter de øverste chefer i de væbnede styrker, som f.eks. en general i hæren eller en admiral i søværnet.

I henhold til *nr. 8, litra g,* omfattes medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer af begrebet politisk eksponeret person. Medlemmer af bestyrelse og direktion er omfattet af bestemmelsen. Derudover vil medlemmer af øvrige kontrollerende organer være omfattet, som f.eks. en politisk nedsat styregruppe eller lignende. Det afgørende er i den forbindelse, om organet kan siges at have kontrollerende indflydelse i relation til den eller de funktioner, som organet er oprettet med henblik på at udføre. Bestemmelsen omfatter alene statsejede virksomheder og dermed ikke f.eks. forsyningsvirksomheder ejet af kommuner. Afgørende er, om den statsejede virksomhed varetager opgaver, som hører ind under den offentlige administration. De relevante tilsynsmyndigheder vil udarbejde vejledning, som nærmere præciserer denne afgrænsning.

I henhold til *nr. 8, litra h,* er direktører, vicedirektører og medlemmer af bestyrelsen eller personer med tilsvarende hverv, eksempelvis generaldirektører, i en international organisation at betragte som en politisk eksponeret person. At der skal være tale om en international organisation betyder, at en organisation for at være omfattet af reglerne skal være etableret ved indgåelse af en formel international politisk aftale. Frivillige organisationer, der ikke er forankret i statsadministrationen, er derfor ikke omfattet af definitionen. Således vil store globale organisationer som Red Barnet, spejderbevægelsen, Verdensnaturfonden eller Amnesty International, for blot at nævne nogle eksempler, ikke være omfattet trods deres internationale udbredelse. Som eksempler på internationale organisationer, som vil være omfattet af bestemmelsen, kan nævnes Forenede Nationer, Europarådet samt øvrige organer inden for EU.

Definitionen omfatter ikke personer med højerestående positioner i regionale organer som det, der svarer til danske regioner og kommuner. Ingen af de offentlige hverv, som den foreslåede bestemmelse retter sig mod, omfatter embedsmænd på mellem eller lavere niveau.

Reelle ejere defineres i *nr. 9* som den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden eller den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. I nr. 9, litra a-c, er opremset, hvilke personer der kan anses som reel ejer i visse juridiske personer. En fysisk person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, vil normalt være kunden, hvis der er tale om et fuldmagtsforhold eller lignende. Ved særlige konstruktioner, som f.eks. en advokats klientkonto, vil klienten blive betragtet som reel ejer af klientkontoen, da klienten er den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af det samlede indestående klienten repræsenterer på en klientkonto.

I henhold til *nr. 9. litra a,* defineres en reel ejer i et selskab, virksomhed, foreninger m.v. som den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Den foreslåede definition af reelle ejere følger definitionen i artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Efter 4. hvidvaskdirektiv anses direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det fremgår af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF skal finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere er de fysiske personer, som ultimativt ejer eller kontrollerer en virksomhed eller en anden juridisk person, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder eller på anden vis. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er reelle ejere. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, jf. lovforslagets § 11, stk. 1, nr. 3. Hvis det på baggrund af tilstrækkelig undersøgelse og dokumentation må lægges til grund, at ingen fysiske personer har et sådant direkte eller indirekte reelt ejerskab, skal den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Lovforslagets definition skal endvidere ses på baggrund af 4. hvidvaskdirektivs krav om, at medlemslandene indfører forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder, virksomheder og personer omfattet af kundekendskabskravene i 4. hvidvaskdirektiv. Der henvises til artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte. Direkte ejerskab kan forekomme gennem direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v., mens indirekte ejerskab og kontrol kan ske gennem holdingselskab,

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer Retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet signal-kopning eller fotokopiering af sagsmapper, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

dattervirksomhed eller lignende. Ved reelt ejerskab forstås fysiske personer, hvilket betyder, at der ikke nødvendigvis er overensstemmelse mellem de reelle ejere og eventuelle juridiske personer som (legale) ejere. Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en virksomhed til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – vil begge de fysiske personer blive anset som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket blandt andet medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således også være tale om kontrol på anden måde, hvilket f.eks. kan være via aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende. Hvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en panteaftale, skal disse rettigheder således medregnes i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden fortsat råder over kapitalandelene, indtil rettighedshaveren aktiverer denne. Virksomhedens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af, hvorvidt en fysisk person er reel ejer, strækker sig kun til det, selskabet vidste eller burde vide.

Da reelle ejere er de fysiske personer, som i sidste ende er de ultimative ejere af ejerandele eller stemmerettigheder, vil det også være nødvendigt at indhente oplysninger om en ejer, som udøver sine rettigheder via en såkaldt nomineeordning, i det omfang der er formodning om, at den pågældende er reel ejer.

En ret til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne af selskabets bestyrelse vil ligeledes kunne medføre reelt ejerskab. Der må dog i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af selskabets vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende. Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen. Det betyder, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til, for at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal dog være tale om et mere permanent forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis et eller flere af de øvrige bestyrelsesmedlemmer permanent har forfald fra bestyrelsesmøderne.

Det er den samlede de facto indflydelse, som en fysisk person opnår gennem direkte eller indirekte besiddelse af aktier, stemmerettigheder eller anden form for kontrol, som er afgørende for, hvorvidt den pågældende betragtes om reel ejer. Det vil altid skulle fastslås ud fra en konkret vurdering. Der stilles ikke krav om bestemmende indflydelse, som begrebet er defineret i selskabsloven.

Udgangspunktet for den foreslåede bestemmelse om, at en fysisk person er reel ejer i et selskab, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af selskabets kapitalandele eller stemmerettigheder, afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse. I henhold til § 7 i selskabsloven er der som udgangspunkt først tale om bestemmende indflydelse og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab af eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerettigheder. Ligeledes skal det bemærkes, at der i henhold til den foreslåede definition kan være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere, hvilket ikke er muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse. Det vil ikke være afgørende, at en fysisk person har bestemmende indflydelse i selskabet, da øvrige ejere fortsat vil kunne være reelle ejere, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Hvis en ejer af et selskab er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der f.eks. er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der via ejeraftale eller lignende er fastsat vetorettigheder, der begrænser den pågældendes udøvelse af stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de kan påvirke det konkrete selskab samt få andel i midlerne.

Der kan ud fra en konkret vurdering være tale om reelt ejerskab via vetorettigheder, som i en vis forstand kan betegnes som negativ kontrol. Det vil dog forudsætte, at der samtidig er tale om en eller anden form for ejerskab, da vetorettigheder alene ikke anses for reelt ejerskab.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

Handles et selskabs ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, har den juridiske person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed, i forbindelse med oplysning af ejerskab ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse selskaber er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om selskabernes ejerskab. Det foreslås derfor, at der i definitionen af reelle ejere bortses fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Definitionen medfører, at alle selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked forefindes alene inden for EU- eller EØS-lande. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Dette omfatter eksempelvis den danske markedsplads First North, som er en såkaldt alternativ markedsplads i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Derudover vil selskaber, hvis ejerandele handles på et marked uden for et EU- eller EØS-land ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav, for så vidt angår oplysningspligter. Når et selskabs ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er selskabet i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtelser, uanset om alle aktieklasser ikke er optaget til handel. Det betyder, at selvom f.eks. alene selskabets B-aktier og dermed ikke A-aktier er noterede, vil der for disse selskaber være den krævede gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

For så vidt angår foreninger, vil udgangspunktet for den foreslåede bestemmelse være fastlæggelse af, om en fysisk person er reel ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af foreningen, dvs. stemmerettigheder i foreningen. Der henvises til ovenstående i forhold til opgørelse af stemmerettigheder.

Det foreslås i *nr. 9, litra b,* at den daglige ledelse er reel ejer, hvis der ikke er identificeret en person under punkt a, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. For definition af daglig ledelse henvises til bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 1. Den foreslåede bestemmelse medfører, at er kunden en juridisk person, vil virksomheden eller personen omfattet af loven altid skulle have identitetsoplysninger på reelle ejere, jf. den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 3. Dog skal den daglige ledelse i et selskab, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, ikke betragtes som reel ejer.

Den daglige ledelse kan anses som reel ejer, hvis der, efter alle muligheder er udtømt, og der ikke er nogen grund til mistanke om hvidvask og finansiering af terrorisme, ikke er identificeret nogen person som reel ejer. Det forudsættes, at virksomheden og personen, der er omfattet af lovforslaget, finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at den juridiske person ikke har reelle ejere som defineret i forslagets § 2, nr. 9. Det er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at det ikke er muligt at få identificeret reelle ejere, hvis den forpligtede virksomhed eller person ved eller har grundlag for at formode, at reelle ejere eksisterer. Bestemmelsen skal i øvrigt forstås således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, skal såvel disse personer som den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Definitionen af en reel ejer i retlige arrangementer, herunder en fond, trust eller lignende, følger af den foreslåede *nr. 9, litra c.* Reel ejer i et retlige arrangementet defineres som den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser.

De omhandlede juridiske personer er kendetegnet ved ikke at have ejere, eller at ejerforholdet er af en særlig karakter. Da der således ikke er tale om ejere i traditionel forstand, indeholder bestemmelsen nogle konkrete fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, hvis deres indflydelse, kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter.

Fonde skal forstås bredt, hvilket betyder, at begrebet omfatter fonde, som er omfattet af de to fondslove (lov om erhvervsdrivende fonde og lov om ikke-erhvervsdrivende fonde), men også fonde, som er undtaget fra de to fondslove, eller som er stiftet på anden vis. Desuden dækker begrebet fonde over selvejende institutioner, legater, stiftelser og lignende.

En trust er en særegen konstruktion, som ikke eksisterer i henhold til dansk ret, men som er direkte nævnt i 4. hvidvaskdirektiv. Da 4. hvidvaskdirektiv også stiller krav om kendskab til reelle ejere i udenlandske juridiske personer, herunder trusts, er begrebet foreslået indsat direkte i bestemmelsen om reelle ejere. Begrebet trust kendes fra common law-lande, men begrebet kan ikke sammenlignes med f.eks. en dansk fond, da en trust som udgangspunkt forudsætter en opdeling i ejerskab og kontrol, som ikke anses for mulig i henhold til dansk ret. En trust er derfor ikke anerkendt i Danmark som en selvstændig juridisk person. Der kan således ikke oprettes trusts i Danmark, men en trust kan udøve virksomhed i Danmark, blandt andet som følge af EU-rettens grundlæggende princip om arbejdskraftens og kapitalens frie bevægelighed inden for EU.

Andet lignende retligt arrangement dækker over enheder, som kan sidestilles med fonde eller trusts, herunder særligt udenlandske virksomheder, som eksempelvis »anstalt« og »treuland«, som findes i blandt andet Tyskland og Østrig.

retsinformation.dk bruger altid en nødvendig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når du lukker browseren. Hvis du accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt din IP-adresse i højst tre måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik
Acceptér cookies
Acceptér session cookies

I *nr. 9, litra c, nr. i,* foreslås det, at bestyrelsen i en fond, trust eller lignende altid skal anses som reel ejer. Hele bestyrelsen vil være at betragte som reel ejer uanset beslutningskompetencer.

I henhold til den foreslåede *nr. 9, litra c, nr. ii,* vil en særligt begunstiget person, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer, skulle anses som reel ejer.

For så vidt angår personer, der er særligt begunstigede af fonden, bemærkes, at disse som udgangspunkt alene anses som reelle ejere i den foreslåede bestemmelses forstand, hvis de efter fondens vedtægt har et retskrav på at modtage en ikke ubetydelig andel af fondens midler.

I henhold til § 77 i lov om erhvervsdrivende fonde har uddelingsberettigede ikke umiddelbart retskrav på uddelinger fra en fond. Det er således et krav i forhold til uddelinger, at først når bestyrelsen har besluttet og over for den pågældende modtager af uddelingen har tilkendegivet ydelsen, opstår der et retskrav for den pågældende uddelingsberettigede efter dansk rets almindelige regler.

I visse erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer dog kunne have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at være tale om et mindre antal personer.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af § 77, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, at det påhviler bestyrelsen – bortset fra rimelige henlæggelser – at foretage uddeling til de formål, der er fastsat i vedtægten.

Det er et krav, at hvis det fremgår af vedtægten, at der er flere ligestillede uddelingsformål, må der ikke over en årrække ske en ensidig begunstigelse af det ene formål på bekostning af de øvrige angivne formål. Over en given tidsperiode skal der således være en rimelig balance i uddelingerne til de forskellige uddelingsberettigede. Bestyrelsen er ansvarlig for at sikre uddeling til samtlige uddelingsformål, og at der ikke konsekvent uddeles til nogen på bekostning af andre. Dette kan medføre, at en gruppe af personer, der ikke har et umiddelbart retskrav på årlige uddelinger fra fonden, alligevel over en årrække kan have ret til at modtage en vis andel af fondens midler.

Det afgøres efter en konkret vurdering, om en uddelingsberettiget person er særligt begunstiget af fonden. Det må således antages, at almindelige uddelingsmodtagere, der alene skal modtage eller modtager én eller ganske få uddelinger af begrænset økonomisk værdi i forhold til fondens samlede aktivmasse, ikke skal opfattes som reelle ejere.

I forhold til definitionen på reelle ejere i fonde er det formodningen, at det kun er et mindre antal uddelingsberettigede m.v., som forventes at skulle betragtes som reelle ejere. Der vil dog kunne være erhvervsdrivende fonde, hvis vedtægter er så tilpas konkrete, at man på forhånd kan sige, at de pågældende uddelingsmodtagere skal være at betragte som reelle ejere. Ved vurderingen af om en fonds formål er ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægten eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses.

I visse ikke-erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer som følge af fondslovens § 29, stk. 1, have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at være tale om et mindre antal personer.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af fondslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at det påhviler bestyrelsen – med fradrag af henlæggelser efter bestemmelsens stk. 2 – at anvende fondens overskud til de formål, der er fastsat i vedtægterne. Endvidere følger det af fondslovens § 29, stk. 1, og forarbejderne til bestemmelsen, at en bestyrelse skal uddele til alle fondens formål, medmindre der findes særlig hjemmel i vedtægten til at begrænse denne uddeling.

Ved vurderingen af, om en fonds formål er ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægterne eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses.

Fondslovens § 29 medfører, at der i fonde med ligestillede formål ikke må ske en ensidig begunstigelse af ét formål, idet der over en årrække skal ske en ligelig uddeling til alle fondens ligestillede formål. En fravigelse af lovens udgangspunkt om lige uddeling skal være klar og utvetydig. Fondslovens krav om lige uddeling til ligestillede formål over en årrække er en kodificering af den praksis, som før fondsloven gjaldt for stadfæstede fonde. Efter administrativ praksis udgør en bestyrelses hidtidige uddelingspraksis ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige ét af formålene over en årrække. Tilsvarende udgør en særskilt bestemmelse om anvendelse af kapitalen i tilfælde af opløsning ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige et af formålene over en årrække.

Selv om bestyrelsen skal træffe alle væsentlige beslutninger i en fond, herunder beslutning om uddelinger, kan det ikke på forhånd udelukkes, at der i visse fonde kan være ansat direktører, jf. fondslovens § 11, stk. 3, som har en sådan indflydelse på fondens daglige drift, at de pågældende skal anses at have kontrollerende indflydelse på fonden og dermed betragtes som reelle ejere. Den sekretariatsfunktion, som udføres af en fondsadministrator eller tilsvarende i mange ikke-

Retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når
Acceptér cookies
Acceptér session cookies
Benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere
om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

erhvervsdrivende fonde, vil i almindelighed ikke medføre, at den pågældende administrator eller direktør skal anses for at have kontrollerende indflydelse på fonden.

Væsentlige gavegivere, jf. fondslovens § 1, stk. 3, der ikke er medlemmer af fondens bestyrelse, betragtes heller ikke som reelle ejere af en ikke-erhvervsdrivende fond, idet væsentlige gavegivere sidestilles med fondens stifter, se nedenfor under nr. 9, litra b, nr. iii. Væsentlige gaver og bidrag, der ydes i forbindelse med fondens stiftelse, vil i øvrigt skulle oplyses i fondens vedtægter, jf. fondslovens § 6, stk. 1, nr. 2.

Fysiske personer, i hvis hovedinteresse en fond, trust eller et andet lignende retligt arrangement er blevet oprettet eller fungerer, vil ligeledes skulle betragtes som reelle ejere. Ved hovedinteresse forstås, at den pågældende person er direkte nævnt i den juridiske persons formål, og at den pågældende har en særlig rolle i forhold til at modtage uddelingsmidler eller lignende. Dette skyldes, at der skal være tale om en vis interesse eller andel for at blive betragtet som reel ejer. Der vil således ikke være tale om reelle ejere, hvis der f.eks. i en omfattet enhed er tale om en formålsbestemmelse, som indeholder flere ligestillede formål. Hvis en omfattet enhed er oprettet til fordel for en enkelt person, vil den pågældende person være at betragte som reel ejer.

I henhold til den foreslåede *nr. 9, litra c, nr. iii,* anses reel ejer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, yderligere som en stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Stifteren af en ikke-erhvervsdrivende fonds anses ikke som reel ejer af fonden, idet en fonds stifter i dansk ret ikke kan have nogen former for ejerbeføjelser over fondens midler. Stifteren vil dog kunne betragtes som en reel ejer, hvis stifteren er medlem af fondens bestyrelse. En eventuel rentenydelsesret, bopælsret, brugsret m.v. for stifter vil ikke i sig selv medføre, at stifteren af en fond skal anses for reel ejer af fonden. Det vil således bero på en konkret vurdering, om fondens formue i givet fald er effektivt og uigenkaldeligt udskilt fra stifters formue. Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå en konkret situation, hvor stifteren eller andre udenforstående undtagelsesvist skal opfattes som reelle ejere som følge af særlige beføjelser i vedtægten til f.eks. at skulle godkende salg af aktiver eller lignende.

Reel ejer i en trust er stifteren, forvalteren eller forvalterne (trustee(s)) og protektoren. En trust er kendetegnet ved involvering af flere personer, som eksempelvis stifter (settlor), trustee (forvalter) og en eller flere uddelingsmodtagere (beneficiaries). En trust er således et særligt retligt arrangement, der bygger på en aftale, hvor en person som stifter overdrager midler eller aktiver til en eller flere forvaltere, som skal forvalte midler og aktiver til fordel for en eller flere bestemte uddelingsmodtagere eller et nærmere angivet formål. En grundlæggende forskel på fonde og trusts er, at en stifter af en dansk fond skal "krympe" sig, hvilket medfører, at stifter ikke kan modtage midler fra fonden, og at fonden skal have en af stifter uafhængig selvstændig ledelse. Dette følger af definitionen på en fond i f.eks. erhvervsfondsloven. Da tilsvarende ikke gælder for en trust, giver trusten mulighed for, at stifteren (i en periode) kan beskytte sig mod sine kreditorer via trusten for senere at tilbageføre midlerne til sig selv igen.

I *nr. 10* defineres en transaktion, som en eller flere handlinger, hvorved et eller flere aktiver overføres eller overdrages. Aktiver vil typisk overføres eller overdrages fra et retssubjekt til et andet. Der kan dog være tale om overførsel uden ejerskifte, f.eks. overførsel af værdipapirer fra et depot til et andet, hvor depotindehaver er den samme person. Veksling af midler er også omfattet af begrebet. Det samme gælder overdragelse til sikkerhed (pantsætning). F.eks. indsatser i spil, gevinstudbetalinger fra spil samt alle bevægelser af midler til og fra en spilkonto anses tilsvarende som en transaktion.

Forslagets *nr. 11* definerer et tomt bankselskab som en virksomhed, der driver virksomhed svarende til virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 19, der ikke er fysisk til stede i det land, hvor virksomheden har hjemsted, ikke ledes eller administreres i det pågældende land, og som ikke indgår i en reguleret finansiel koncern. Forslaget gennemfører artikel 3, nr. 17, i 4. hvidvaskdirektiv. Begrebet anvendes i forslagets § 20, hvorefter virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 19, ikke må ikke indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab, og hvor disse skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå korrespondentforbindelser med et sådant selskab.

Det foreslås i *nr. 12* at definere udbydere af tjenesteydelser som enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt udøver udvalgte typer af virksomhed. Bestemmelsen gennemfører artikel 3, nr. 7, i 4. hvidvaskdirektiv.

Bestemmelsen er subsidiær i forhold til de foreslåede bestemmelser i § 1, stk. 1, nr. 14 og 15, som vedrører advokater og godkendte revisorer. Det medfører, at hvis en advokat eller godkendt revisor udøver virksomhed, der falder under ordlyden i såvel § 1, stk. 1, nr. 14 eller 15, og § 1, stk. 1, nr. 18, vil advokaten eller den godkendte revisor være omfattet af hvidvaskloven i henhold til § 1, stk. 1, nr. 14 eller 15.

Ved "erhvervsmæssigt" forstås, at ydelserne udbydes på markedslignende vilkår, og at virksomheden normalt modtager vederlag som modydelse for udbud af den pågældende tjenesteydelse. Det er ikke afgørende, om den pågældende tjenesteydelse er overskudsgivende, eller om der i den konkrete situation ikke betales vederlag. Enkeltstående udbud af de omhandlede tjenesteydelser, som ikke kan karakteriseres som erhvervsmæssigt, vil ikke være omfattet.

Det foreslås i *nr. 12, litra a,* at en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder er enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt opretter selskaber, virksomheder eller andre juridiske personer. Ved "erhvervsmæssigt" i denne forbindelse skal endvidere forstås, at oprettelsen af selskaber, virksomheder eller andre

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man anvender cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om retsinformations brug af cookies og andre Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies

juridiske personer skal foretages på vegne af tredjemand. I forhold til den gældende lov er bestemmelsens ordlyd præciseret således, at det nu fremgår, at bestemmelsen ud over oprettelse af selskaber også omfatter oprettelse af virksomheder eller andre juridiske personer, herunder eksempelvis fonde. Der er ikke tale om en materiel ændring i forhold til definitionen i den gældende lov, da den i praksis hidtil har været opfattet som gældende for alle former for selskaber, virksomheder og andre juridiske personer.

Bestemmelsens anvendelsesområde er blandt andet såkaldte stiftere af skuffeselskaber, som er omfattet af bestemmelsen. Ved et skuffeselskab forstås et allerede eksisterende selskab, der købes fra en professionel stifter, og hvor selskabet ikke fra stiftelsen og til købstidspunktet har drevet erhvervsmæssig virksomhed.

Bestemmelsen i litra a indebærer, at al form for erhvervsmæssig bistand til udarbejdelse af dokumenter, kontakt til myndigheder og registrering af selskab eller lignende vil være udbud af tjenesteydelse som såkaldt selskabsfabrikant. Det er således ikke afgørende, om den pågældende foretager selve anmeldelsen eller registreringen hos Erhvervsstyrelsen, men om den pågældende foretager det konkrete arbejde ved oprettelsen.

Det foreslås i *nr. 12, litra b*, at en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder er enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som ledelsesmedlem i en virksomhed, eller som deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre virksomheder. Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov.

I lighed med den gældende hvidvasklov gør funktionen som et selskabs bestyrelsesmedlem eller direktør ikke automatisk den pågældende person til en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder. Denne definition omfatter kun de personer, der i erhvervsøjemed for tredjemand fungerer som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed. Det er således afgørende, at den pågældende person udfører en konkret erhvervsmæssig tjenesteydelse som ledelsesmedlem for en anden, og at der ikke er tale om en ansættelse eller udpegning i traditionel forstand.

En person, der som sit erhverv tilbyder at fungere som ledelsesmedlem i en opstartsfase – f.eks. for udenlandske virksomheder, som skal etableres i Danmark – er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *nr. 12, litra c*, at en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder er enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt stiller hjemstedsadresse eller anden adresse, der på lignende vis er beregnet som kontaktadresse og dertil knyttede tjenester, til rådighed for en virksomhed. Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov.

Bestemmelsen omfatter blandt andet kontorhoteller. Ved et kontorhotel forstås enhver, der erhvervsmæssigt stiller adresse og dertil knyttede tjenester til rådighed for virksomheder. Det forudsættes, at tjenesteydelsen inkluderer tjenester, der relaterer sig til drift af virksomheden. Det kan f.eks. bestå i en reception, telefontjeneste, videresendelse af post eller lignende.

En virksomhed er ikke et kontorhotel, hvis alle virksomhedens kunder er fysisk til stede på adressen (fysiske kunder). Der er i dette tilfælde tale om udlejning af erhvervslejemål (kontorudlejning), hvilket ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Et kontorhotels kunder, der ikke fysisk befinder sig på adressen, men får stillet postadresse samt dertil knyttede tjenester til rådighed, kaldes virtuelle kunder. Det er vurderet, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering er høj i forbindelse med virtuelle kunder, da kunden har mulighed for at holde sig skjult for politiet og offentlige myndigheder.

I tilfælde, hvor et kontorhotel både har fysiske kunder og virtuelle kunder, vil kontorhotellet således alene være omfattet af hvidvaskloven, herunder lovens bestemmelser om kundekendskab, i relation til de virtuelle kunder.

Det foreslås i *nr. 12, litra d*, at en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder er enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en fond, trust eller et tilsvarende retligt arrangement. Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov. Definitionen omfatter blandt andet de såkaldte trustees, dvs. de personer, der af stifteren af en trust er udpeget til at forvalte midlerne i trusten. Begrebet "administratorer" kendes fra fonde, herunder særligt de ikke-erhvervsdrivende (almennyttige) fonde.

Det foreslås i *nr. 12, litra e*, at en udbyder af tjenesteydelser til virksomheder er enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som nominee for tredjemand, medmindre det drejer sig om en virksomhed, hvis ejerandele m.v. handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

I forhold til den gældende lov er bestemmelsens ordlyd præciseret således, at det nu fremgår, at bestemmelsen vedrører såkaldte nominees. Bestemmelsen, der derudover er uændret i forhold til gældende lov, medfører, at en nominee, der erhvervsmæssigt driver virksomhed som aktionær, er omfattet af de foreslåede bestemmelser, hvilket også betyder, at den pågældende skal registreres i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask for lovligt at kunne udøve denne form for virksomhed.

retsinformation.dk bruger altid en midlertidig cookie (session cookie) på alle sider. En session cookie udløber, når man har lukket browseren. Hvis man accepterer cookies, gemmer retsinformation.dk dette valg samt om man har benyttet simpel søgning eller feltsøgning af søgning i en cookie, som altid udløber efter 12 måneder. Læs mere om Retsinformations brug af cookies på siden Cookiepolitik

Acceptér cookies

Acceptér session cookies